

Dienasgrāmata

Quod sentimus loquamur,
quod loquimur sentiamus!

VEcordia

Izvilkums L-EVANG2

Atvērts: 2009.02.03 03:02
Slēgts: 2009.12.31 01:12
Versija: 2016.11.22 14:06

ISBN 9984-9395-5-3

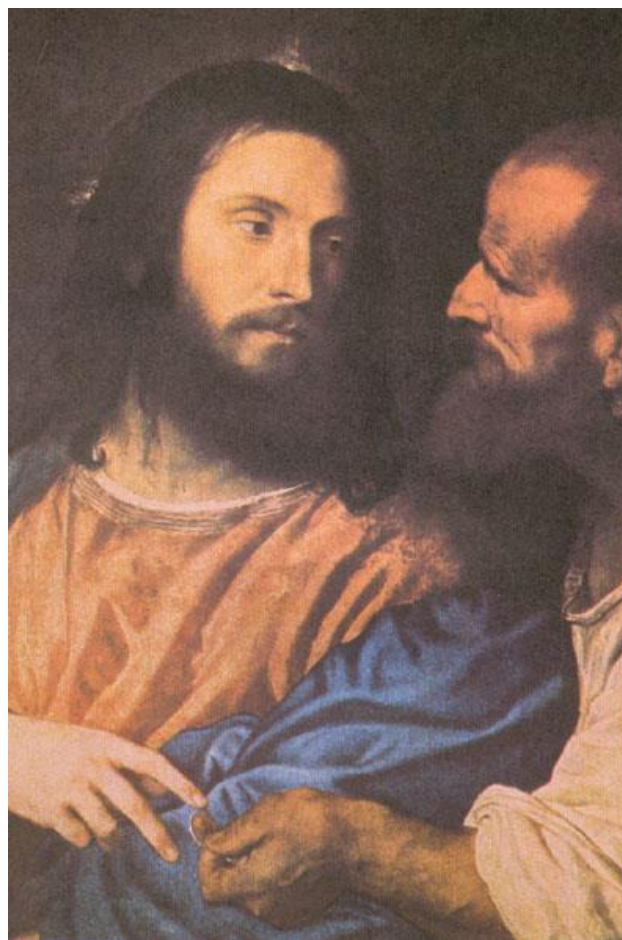
Dienasgrāmata «VECORDIA»

© Valdis Egle, 2016

ISBN 9984-564-38-X

Bībele. Mateja Evaņģēlijs un Ap.vēstules

© public domain

Ticiāns. Ķeizara denārs

Bībele

MATEJS un VĒSTULES

Mateja Evaņģēlijs. Apustuļu vēstules
Ar Valda Egles komentāriem

Impositum

Grīziņkalns 2016

Talis hominis fuit oratio,
qualis vita

3. Mateja evaņģēlijs

(V.E.: Krieviski: «От Матфея святое благовествование» {[R-EVANG2](#)}).

Rakstīts starp 85. un 110. gadu).

1. nodaļa

¹ Jēzus Kristus, Dāvida dēla, Ābrahāma dēla, cilts grāmata.

² Ābrahāms dzemdināja Īzāku, Īzāks dzemdināja Jēkabu, Jēkabs dzemdināja Jūdu un viņa brāļus.

³ Un Jūda dzemdināja no Tamāras Ferecu un Caru, Ferecs dzemdināja Hecronu, un Hecrons dzemdināja Arāmu, ⁴ un Arāms dzemdināja Aminadabu, Aminadabs dzemdināja Nahšonu, un Nahšons dzemdināja Salmonu, ⁵ Salmons dzemdināja no Rahabas Boāsu, Boāss dzemdināja no Rutes Obedu, un Obeds dzemdināja Isaju, ⁶ Isajs dzemdināja ķēniņu Dāvidu, un ķēniņš Dāvids dzemdināja no Ūrijas sievas Salamanu, ⁷ Salamans dzemdināja Rehabeāmu, Rehabeāms dzemdināja Abiju, un Abija dzemdināja Asu, ⁸ Asa dzemdināja Jehošafatu (Jošafatu), Jehošafats (Jošafats) dzemdināja Jorāmu, un Jorāms dzemdināja Usiju, ⁹ Usija dzemdināja Jotāmu, Jotāms dzemdināja Ahasu, Ahas dzemdināja Hiskiju, ¹⁰ Hiskija dzemdināja Manasi, Manase dzemdināja Amonu, un Amons dzemdināja Josiju, ¹¹ Josija dzemdināja Jehonju un viņa brāļus, Bābeles trimdai sākoties.

¹² Pēc aizvešanas uz Bābeli Jehonja dzemdināja Šealtiēlu, Šealtiēls dzemdināja Zerubābelu, ¹³ Zerubābels dzemdināja Abihudu, Abihuds dzemdināja Eljakimu, un Eljakims dzemdināja Azuru, ¹⁴ Azurs dzemdināja Cadoku, Cadoks dzemdināja Jakīnu, un Jakīns dzemdināja Ēlihudu, ¹⁵ Ēlihuds dzemdināja Ēleāzaru, Ēleāzars dzemdināja Matanu, un Matans dzemdināja Jēkabu, ¹⁶ Jēkabs dzemdināja Jāzepu, Marijas vīru, no kuras ir piedzimis Jēzus, kas tiek saukts Kristus.

¹⁷ Tātad no Ābrahāma līdz Dāvidam ir pavisam četrpadsmit augumu un no Dāvida līdz Bābeles trimdai četrpadsmit augumu, un no Bābeles trimdas līdz Kristum četrpadsmit augumu.

¹⁸ Bet Jēzus Kristus piedzimšana notika tā: kad Viņa māte Marija bija saderināta ar Jāzepu, notika, pirms tie nāca kopā, ka viņa kļuva grūta no Svētā Gara.

¹⁹ Bet Jāzeps, viņas vīrs, būdams taisns un negribēdams viņai darīt kaunu, taisījās viņu slepeni atstāt.

²⁰ Bet, viņam tā savā prātā domājot, redzi, Tā Kunga eņģelis parādījās sapnī un sacīja: «Jāzep, tu Dāvida dēls, nebīsties Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis, jo, kas viņā iedzimis, ir no Svētā Gara.

²¹ Viņa dzemdēs Dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt JĒZUS, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem.

²² Bet viss tas ir noticis, lai piepildītos, ko Tas Kungs runājis caur pravieša muti, sacīdams: ²³ redzi, jaunava būs grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņa vārdu sauks Imanuēls, tulkojumā: Dievs ar mums.»

²⁴ Jāzeps, uzmodies no miega, darīja tā, kā Tā Kunga eņģelis tam bija pavēlējis, viņš ņēma savu sievu pie sevis.

²⁵ Un viņš to neatzina, līdz kamēr viņa bija dzemdējusi Dēlu, un deva Tam vārdu Jēzus.

2. nodaļa

¹ Kad Jēzus bija piedzimis Bētleme, Jūdas ķēniņa Hēroda laikā, redzi, gudri vīri no austrumu zemes atnāca uz Jeruzālemi un sacīja:

² «Kur ir jaunpiedzimušais Jūdu ķēniņš? Jo mēs Viņa zvaigzni redzējām austrumu zemē un atnācām Viņu pielūgt.»

³ Kad ķēniņš Hērods to dzirdēja, tad viņš izbijās un visa Jeruzāleme līdz ar viņu.

⁴ Un, saaicinājis visus tautas augstos priesterus un rakstu mācītājus, viņš izzināja no tiem, kur Kristum būs piedzimt.

⁵ Un tie viņam sacīja: «Bētleme, Jūdas zemē; jo tā raksta pravietis: ⁶ un tu, Bētleme, Jūdas zemē, tu nebūt neesi mazākā starp Jūdas cilts kungiem; jo no tevis nāks Valdnieks, kas ganīs Manu Israēla tautu.»

⁷ Tad Hērods paslepen saaicināja gudros, sīki izjautāja tiem par zvaigznes atspīdēšanas laiku.

⁸ Un viņš tos sūtīja uz Bētleimi un sacīja: «Eita un ievāciet rūpīgi ziņas par to bērnu, un, kad jūs Viņu atradīsiet, tad paziņojiet to man, ka arī es aizeju un Viņu pielūdzu.»

⁹ To no ķēniņa dzirdējuši, tie aizgāja. Un redzi, zvaigzne, ko tie bija redzējuši austrumu zemē, gāja tiem pa priekšu un nostājās pār namu, kurā bija bērns.

¹⁰ Un, zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku.

¹¹ Un, namā iegājuši, tie ieraudzīja bērnu līdz ar Mariju, Viņa māti, un tie nometās ceļos un Viņu pielūdza. Tad tie atvēra savas mantas un dāvāja Viņam zeltu, vīraku un mirres.

¹² Un sapnī saņēmuši norādījumu pie Hēroda neatgriezties, tie aizgāja pa citu ceļu uz savu zemi.

¹³ Bet, kad tie bija aizgājuši, redzi, Tā Kunga eņģelis parādījās Jāzepam sapnī un sacīja: «Celies, ņem bērnu un Viņa māti un bēdz uz Ēģipti, un paliec tur, kamēr es tev to teikšu, jo Hērods meklē bērnu nokaut.»

¹⁴ Tad viņš cēlās, ņēma bērnu un Viņa māti naktī un bēga uz Ēģipti, ¹⁵ un palika tur līdz Hēroda nāvei, lai piepildītos Tā Kunga vārds, runāts ar pravieša muti: no Ēģiptes Es Savu Dēlu esmu aicinājis. –

¹⁶ Kad Hērods redzēja, ka gudrie viņu piekrāpuši, tad viņš ļoti apskaitās, aizsūtīja un lika apkaut visus bērnus Bētleimē un visā viņas apkārtnē divi gadi vecus un jaunākus pēc tā laika, ko viņš no gudrajiem bija izzinājis.

¹⁷ Tad piepildījās pravieša Jeremijas runātie vārdi: ¹⁸ brēkšana bija dzirdama Rāmā, daudz raudu un vaimanu; Rahēle apraud savus bērnus un nav iepriecināma, jo viņu vairs nav. –

¹⁹ Kad Hērods bija miris, redzi, Tā Kunga eņģelis parādījās sapnī Jāzepam Ēģiptē un sacīja:

²⁰ «Celies, ņem bērnu un Viņa māti un ej uz Israēla zemi, jo tie ir miruši, kas tīkoja pēc bērna dzīvības.»

²¹ Un viņš cēlās, ņēma bērnu un Viņa māti un nonāca Israēla zemē.

²² Bet, kad viņš dzirdēja, ka Jūdejā valdīja Arhelavs sava tēva Hēroda vietā, tad viņš baidījās turp noiet; un, sapnī saņēmis norādījumu, viņš atgriezās Galilejas robežās.

²³ Un, turp nonācis, viņš apmetās pilsētā, vārdā Nacarete, lai piepildītos praviešu vārdi, kas sacījuši: Viņu sauks par Nacarieti. –

3. nodaļa

¹ Tanīs dienās nāca Jānis Kristītājs un sludināja Jūdejas tuksnesī:

² «Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi.

³ Jo šis ir tas, par kuru pravietis Jesaja runājis, sacīdams: saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, darait līdzenas Viņa tekas.»

⁴ Bet Jānis valkāja kamieļu spalvas drēbes un ādas jostu ap saviem gurniem, viņa barība bija siseņi un kameņu medus.

⁵ Tad pie viņa izgāja Jeruzāleme un visa Jūdeja, un viss Jordānas apgabals ⁶ un tika viņa kristīti Jordānas upē, izsūdzēdami savus grēkus.

⁷ Bet, redzēdams daudz farizeju un saduķeju nākam kristīties, viņš tiem sacīja: «Jūs odžu dzimums, kas jums mācīja bēgt no nākamās dusmības?

⁸ Tad nesiet pienācīgus atgriešanās augļus.

⁹ Un neiedomājieties sacīt: mums ir Ābrahāms par tēvu. Jo es jums saku: Dievs no šiem akmeņiem var radīt Ābrahāmam bērnus.

¹⁰ Bet cirvis kokiem jau pie saknes pielikts; un ikviens koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

¹¹ Es jūs gan kristīju ar ūdeni uz atgriešanos no grēkiem, bet Tas, kas nāk pēc manis, ir spēcīgāks par mani; Tam es neesmu cienīgs kurpes nest, Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un ar uguni.

¹² Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs Savu klonu, un Viņš sakrās Savus kviešus klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni.»

¹³ Tanī laikā Jēzus atnāca no Galilejas pie Jāņa Jordānas krastā, lai tiktu viņa kristīts.

¹⁴ Bet Jānis tam pretojās un sacīja: «Man vajadzētu tikt Tevis kristītam, un Tu nāc pie manis.»

¹⁵ Bet Jēzus tam atbildēja un sacīja: «Tam tā jānotiek! Jo tā mums vajag piepildīt visu taisnību.» Tad viņš to atļāva.

¹⁶ Un, kad Jēzus bija kristīts, Viņš tūdaļ izkāpa no ūdens. Un redzi, debesis tika atvērtas, un viņš redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un uz Viņu nākam.

¹⁷ Un redzi, balss no debesīm sacīja: «Šis ir Mans mīļais Dēls, uz ko Man labs prāts.»

4. nodaļa

¹ Tad Gars Jēzu aizveda tuksnesī, ka Tas taptu velna kārdināts.

² Un, kad Viņš četrdesmit dienas un četrdesmit naktis bija gavējis, tad Tam gribējās ēst.

³ Un kārdinātājs piestājās pie Viņa un sacīja: «Ja Tu esi Dieva Dēls, tad saki, lai šie akmeņi top par maizi.»

⁴ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.»

⁵ Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka:

⁶ «Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nolaidies zemē, jo stāv rakstīts: Viņš Saviem eņģeļiem par Tevi pavēlēs, un tie Tevi nesīs uz rokām, ka Tu Savu kāju pie akmens nepiedauzi.»

⁷ Tad Jēzus tam sacīja: «Atkal stāv rakstīts: Dievu, savu Kungu, tev nebūs kārdināt.»

⁸ Atkal velns To ved sev līdzī uz ļoti augstu kalnu un rāda Viņam visas pasaules valstis un viņu godību, ⁹ un Viņam saka: «To visu es Tev gribu dot, ja Tu, zemē mezdamies, mani pielūgsi.»

¹⁰ Tad Jēzus viņam saka: «Atkāpies, sātān! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot.»

¹¹ Tad velns Viņu atstāja. Un redzi, eņģeļi pie Viņa piestājās un Viņam kalpoja.

¹² Bet Jēzus, dzirdēdams, ka Jānis nodots, atgriezās Galilejā.

¹³ Viņš atstāja Nacaretī un aizgāja dzīvot Kapernaumā, piejūras pilsētā, Zebulona un Naftaļa robežās, ¹⁴ ka piepildītos pravieša Jesajas vārds, kas saka: ¹⁵ Zebulona zeme un Naftaļa zeme, piejūras ceļš, Aizjordāna, citu tautu Galileja, ¹⁶ ļaudis, kas sēdēja tumsībā, redz lielu gaišumu, un tiem, kas sēdēja nāves zemē un ēnā, gaisma uzlēkusi. –

¹⁷ No tā laika Jēzus iesāka sludināt, sacīdams: «Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība tuvu klāt pienākusi.»

¹⁸ Un, staigādams gar Galilejas jūru, Jēzus ieraudzīja divi brāļus, Sīmani, sauktu Pēteri, un Andreju, viņa brāli, tīklu jūrā izmetam, jo tie bija zvejnieki.

¹⁹ Un Viņš uz tiem saka: «Nāciet Man līdzī, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.»

²⁰ Un tie tūdaļ atstāja savus tīklus un sekoja Viņam.

²¹ Un, no turienes tālāk iedams, Viņš ieraudzīja citus divi brāļus, Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, laivā kopā ar savu tēvu Cebedeju tīklus lāpām, un Viņš tos aicināja.

²² Un tie tūdaļ atstāja laivu un savu tēvu un sekoja Viņam.

²³ Un Jēzus staigāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju un dziedinādams visas slimības un sērgas tautā.

²⁴ Un Viņa slava izpaudās pa visu Sīriju; un pie Viņa atnesa visus neveselos, dažādu sērgu un sāpju pārņemtus un velna apsēstus, mēnessērdzīgus un triekas ķertus, un Viņš tos dziedināja.

²⁵ Un daudz ļaužu no Galilejas, no Dekapoles, no Jeruzālemes, no Jūdejas un no viņpus Jordānas gāja Viņam pakaļ.

5. nodaļa

¹ Kad Viņš ļaužu pulku redzēja, Viņš uzkāpa kalnā un nosēdās, un Viņa mācekļi sapulcējās pie Viņa.

² Savu muti atdarījis, Viņš tos mācīja, sacīdams:

³ «Svētīgi garā nabagi, jo tiem pieder Debesu valstība.

⁴ Svētīgi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.

⁵ Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi.

⁶ Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti.

⁷ Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie dabūs žēlastību.

⁸ Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.

⁹ Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem.

¹⁰ Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder Debesu valstība.

¹¹ Svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ.

¹² Esiet priecīgi un līksmi, jo jūsu alga ir liela debesīs, jo tā tie vajājuši praviešus, kas pirms jums bija.

¹³ Jūs esat zemes sāls; bet, ja sāls nederīga, ar ko tad sāļis? Tā neder vairs nekam, kā vien ārā izmetama un ļaudīm saminama.

¹⁴ Jūs esat pasaules gaišums; pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

¹⁵ Sveci iededzinājis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; tad tā spīd visiem, kas ir namā.

¹⁶ Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

¹⁷ Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atmest bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis tos atmest, bet piepildīt.

¹⁸ Jo patiesi Es jums saku: tiekāms debess un zeme zudīs, nezudīs neviena ne vismazākā rakstu zīmīte, ne raksta galiņš no bauslības, iekāms viss notiek.

¹⁹ Ja kas atmet kādu no šiem vismazākajiem baušļiem un tā māca ļaudis, tas būs vismazākais Debesu valstībā; bet, ja kas dara un māca, tas būs liels Debesu valstībā.

²⁰ Jo Es jums saku: ja jūsu taisnība nav labāka par rakstu mācītāju un farizeju taisnību, tad jūs nenāksit Debesu valstībā.

²¹ Jūs esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts: tev nebūs nokaut, un, kas nokauj, tas sodāms tiesā.

²² Bet Es jums saku: kas uz savu brāli dusmo, tas sodāms tiesā; bet, kas saka uz savu brāli: ģeķis! – tas sodāms augstā tiesā; bet, kas saka: bezdievis! – tas sodāms elles ugunī.

²³ Tāpēc, kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, ²⁴ tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu.

²⁵ Esi labprātīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr ar viņu vēl esi ceļā, ka pretinieks tevi nenodod soģim un soģis tevi nenodod sulainim, un tevi neiemet cietumā.

²⁶ Patiesi Es tev saku: tu no turienes neiziesi, kamēr nenomaksāsi pēdējo artavu.

²⁷ Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt.

²⁸ Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī.

²⁹ Bet, ja tava labā acs tevi apgrēcina, tad izrauj to un met prom; jo tas tev labāk, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā ja visa tava miesa top iemesta ellē.

³⁰ Un, ja tava labā roka tevi apgrēcina, tad nocērt to un met prom; jo tas tev labāk, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā ja visa tava miesa nāk ellē.

³¹ Ir arī sacīts: kas no savas sievas šķiras, tas lai tai dod šķiršanās rakstu.

³² Bet Es jums saku: ikviens, kas no savas sievas šķiras, izņemot netiklības gadījumu, tas viņu spiež laulību pārkāpt; un, ja kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

³³ Jūs vēl esat dzirdējuši, ka vecajiem sacīts: tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet Tam Kungam turēt, ko tu zvērēdams solījis.

³⁴ Bet Es jums saku: jums pavisam nebūs zvērēt; ne pie debesīm, jo tās ir Dieva goda krēsls, ³⁵ nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls, nedz pie Jeruzālemes, jo tā ir lielā ķēniņa pilsēta.

³⁶ Tev arī nebūs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu.

³⁷ Bet jūsu vārdi lai ir: jā, jā! nē, nē! Kas pāri par to, tas ir no ļauna.

³⁸ Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: aci pret aci un zobu pret zobu.

³⁹ Bet Es jums saku: jums nebūs pretim stāvēt ļaunajam; bet, kas tev sit labajā vaigā, tam pagriez arī otru.

⁴⁰ Un, kas ar tevi grib tiesāties un ņemt tavus svārkus, tam atdod arī apmetni.

⁴¹ Un, kas tevi spiež iet vienu jūdzi, ar to paej divas.

⁴² Dod tam, kas tevi lūdz, un neatsakies, ja kas no tevis grib aizņemties.

⁴³ Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev būs savu tuvāku mīlēt un savu ienaidnieku ienīst.

⁴⁴ Bet Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, ⁴⁵ ka jūs topat sava Debesu Tēva bērni, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem.

⁴⁶ Jo, ja jūs tos mīlat, kas jūs mīl, kāda alga jums nākas? Vai muitnieki nedara tāpat?

⁴⁷ Un, kad jūs sveicināt tikai savus brāļus, ko sevišķu jūs darāt? Vai muitnieki nedara tāpat?

⁴⁸ Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs.

6. nodaļa

¹ Sargaities, ka jūsu taisnība nav tāda, kas grib spīdēt ļaužu priekšā; citādi jums nav nekādas algas pie jūsu Tēva debesīs.

² Kad tu dod mīlestības dāvanas, tad neliec to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai ļaudis tos godinātu. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga.

³ Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko labā dara, ⁴ tā ka tava dāvana paliek apslēpta; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās.

⁵ Un, kad jūs Dievu lūdzat, nedarait tā kā liekuļi, jo tie mēdz sinagogās un ielu stūros stāvēdami Dievu lūgt, lai ļaudīm rādītos. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga.

⁶ Bet, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev.

⁷ Bet, Dievu lūdzot, nepļāpājiet kā pagāni; jo tie domā, ka tie savas pļāpāšanas dēļ taps paklausīti.

⁸ Tad nu netopiet tiem līdzīgi; jo jūsu Tēvs jau zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.

⁹ Tāpēc jums būs tā lūgt: mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.

¹⁰ Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts¹ lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.

¹¹ Mūsu dienišķo maizi dodi mums šodien.

¹² Un piedodi mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.

¹³ Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

¹⁴ Jo, kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedosit, tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos.

¹⁵ Bet, ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu Debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos.

¹⁶ Un, kad jūs gavējat, tad neesiet saīguši kā liekuļi; jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai rādītos ļaudīm kā gavētāji. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga.

¹⁷ Bet, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ¹⁸ ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās.

¹⁹ Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi rok un zog.

²⁰ Bet krājiet sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā un kur zagļi nerok un nezog.

²¹ Jo, kur ir tava manta, tur būs arī tava sirds.

²² Miesas spīdekļis ir acs; ja nu tava acs ir skaidra, tad visa tava miesa būs gaiša.

²³ Bet, ja tava acs ir nevesela, tad visa tava miesa būs tumša. Ja tad gaišums, kas tevī, ir tumsība, cik liela būs tumsa.

²⁴ Neviens nevar kalpot diviem kungiem: vai viņš vienu ienīdīs un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai.

²⁵ Tāpēc Es jums saku: nezūdaities savas dzīvības dēļ, ko ēdīsiet un ko dzersiet, ne arī savas miesas dēļ, ar ko ģērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesa nav labāka nekā drēbes?

²⁶ Skatāties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie pļauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

²⁷ Kurš jūsu starpā var ar zūdišanos savam mūžam pielikt kaut vienu olekti?

²⁸ Un kāpēc jūs zūdaties apģērba dēļ? Mācaities no puķēm laukā, kā tās aug: ne tās strādā, ne tās vērpj, ²⁹ tomēr Es jums saku: ir Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām.

³⁰ Ja tad Dievs zāli laukā, kas šodien stāv un rīt tiek iemesta krāsni, tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk jūs, jūs mazticīgie?

³¹ Tāpēc jums nebūs zūdities un sacīt: ko ēdīsim, vai: ko dzersim, vai: ar ko ģērbsimies?

³² Jo pēc visa tā pagāni dzenas; jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag.

³³ Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.

³⁴ Tāpēc nezūdaities nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdīsies. Ikvienai dienai pietiek pašai savu bēdu.

7. nodaļa

¹ Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti.

² Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.

³ Bet ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi savā acī neieraugi?

⁴ Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: laid, es izvilkšu skabargu no tavas acs, – un redzi, baļķis tavā pašā acī?

⁵ Liekuli, izvelc papriekš baļķi no savas acs un tad lūko izvilkst skabargu no sava brāļa acs.

⁶ Nedodiet svētumu suņiem un nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām viņas nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa.

⁷ Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts.

⁸ Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts.

⁹ Jeb vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?

¹⁰ Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čūsku?

¹ Burtiski: griba.

¹¹ Ja tad nu jūs, ļauni būdami, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs debesīs nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?

¹² Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem. Jo tā ir bauslība un pravieši.

¹³ Ieeita pa šaurajiem vārtiem, jo vārti ir plati un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet.

¹⁴ Bet šauri ir vārti un šauri ir ceļši, kas aizved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod.

¹⁵ Sargaities no viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki.

¹⁶ No viņu augļiem jums tos būs pazīt. Vai gan var lasīt vīnogas no ērkšķiem vai vīģes no dadziem?

¹⁷ Tā katrs labs koks nes labus augļus, bet nelabs koks nevar nest labus augļus.

¹⁸ Labs koks nevar nest nelabus augļus, un nelāga koks nevar nest labus augļus.

¹⁹ Katrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

²⁰ Tāpēc no viņu augļiem jums tos būs pazīt.

²¹ Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.

²² Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši?

²³ Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

²⁴ Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints.

²⁵ Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celts uz klints.

²⁶ Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm.

²⁷ Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās namam virsū, tad tas sabruka; un posts bija liels.»

²⁸ Un notika, kad Jēzus šos vārdus bija beidzis runāt, ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību, ²⁹ jo Viņš tos mācīja kā tāds, kam vara, un ne kā viņu rakstu mācītāji.

8. nodaļa

¹ Un, kad Viņš no kalna nokāpa, daudz ļaužu Viņam sekoja.

² Un redzi, kāds spītālīgs vīrs pienāca, nometās Viņa priekšā zemē un sacīja: «Kungs, ja Tu gribi, Tu vari mani šķīstīt.»

³ Un Viņš, roku izstiepis, to aizskāra un sacīja: «Es gribu, topi šķīsts!» Un tūdaļ tas tapa šķīsts no savas spītālības.

⁴ Un Jēzus uz to saka: «Pielūko, ka tu to nevienam nesaki, bet noej un rādies priesterim un upurē to dāvanu, ko Mozus pavēlējis, tiem par liecību.»

⁵ Bet, kad Viņš iegāja Kapernaumā, viens virsnieks nāca pie Viņa, To lūdza ⁶ un sacīja: «Kungs, mans kalps guļ mājās triekas ķerts un cieš lielas mokas.»

⁷ Un Jēzus uz to saka: «Es iešu un to darīšu veselu.»

⁸ Bet virsnieks atbildēja un sacīja: «Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu nāc manā pajumtē; saki tik vienu vārdu, un mans kalps taps vesels.

⁹ Jo arī es esmu cilvēks, kas stāv zem valdības, un man ir padoti karavīri; un, kad es vienam no tiem saku: ej! – tad viņš iet, un otram: nāc šurp! – tad tas nāk, un savam kalpam: dari to! – tad tas dara.»

¹⁰ Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš brīnījās un sacīja tiem, kas Viņam sekoja: «Patiesi Es jums saku: ne pie viena Israēlā Es tādu ticību neesmu atradis.

¹¹ Bet Es jums saku, ka daudzi nāks no rīta un vakara puses un sēdēs ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu Debesu valstībā.

¹² Bet Valstības bērni būs izstumti galējā tumsībā: tur būs kaukšana un zobu trīcēšana.»

¹³ Un Jēzus sacīja virsniekam: «Ej, lai tev notiek, kā tu esi ticējis.» Un viņa kalps tapa vesels tanī pašā stundā.

¹⁴ Jēzus ienāca Pētera namā un redzēja viņa sievasmāti drudzī guļam.

¹⁵ Un Viņš satvēra tās roku, tad drudzis viņu atstāja, un viņa uzcēlās un Tam kalpoja.

¹⁶ Un, kad vakars metās, tie atveda pie Viņa daudzus velna apsēstus, un Viņš (ļautos) garus izdzina ar vārdu un dziedināja visus sērdzīgos, ¹⁷ ka piepildītos Jesajas vārdi, kas saka: Viņš uzņēmās mūsu vājības un nesa mūsu sērgas. –

¹⁸ Bet, ļaužu pulkus ap Sevi redzēdams, Jēzus pavēlēja pārcelties uz otru krastu.

¹⁹ Un viens rakstu mācītājs atnāca un uz Viņu sacīja: «Es Tev sekošu, lai kurp Tu ietu.»

²⁰ Un Jēzus tam saka: «Lapsām ir alas, putniem apakš debess ir ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur Savu galvu nolikt.»

²¹ Un kāds cits no Viņa mācekļiem sacīja uz Viņu: «Kungs, atļauj man papriekš noiet un apglabāt savu tēvu.»

²² Bet Jēzus uz to saka: «Nāc Man pakaļ, un lai miroņi apglabā savus miroņus.»

²³ Un Viņš iekāpa laivā, un Viņa mācekļi Tam sekoja.

²⁴ Un redzi, liela vētra sacēlās jūrā, tā ka viņi laivai gāzās pāri, bet Viņš gulēja.

²⁵ Un tie piegāja pie Viņa un modināja Viņu, sacīdami: «Kungs, palīdzi mums, mēs grimstam!»

²⁶ Un Viņš uz tiem saka: «Kam esat tik bailīgi, jūs mazticīgie?» Un Viņš cēlās, apsauca vēju un jūru, un iestājās pilnīgs klusums.

²⁷ Bet cilvēki brīnīdamies sacīja: «Kas Tas tāds, ka vēji un jūra Tam paklause?»

²⁸ Un otrā krastā, gadariešu tiesā pienākot, Viņam nāca pretim no kapiem izgājuši divi ļaunu garu apsēsti; tie bija tik briesmīgi, ka neviens nedrīkstēja pa to ceļu staigāt.

²⁹ Un redzi, tie brēca un sacīja: «Kas mums ar Tevi, Tu Dieva Dēls! Vai Tu esi nācis priekšlaikus mūs mocīt?»

³⁰ Bet tālu no viņiem ganījās liels cūku pulks.

³¹ Un ļaunie garī Viņam lūdza, sacīdami: «Ja Tu mūs izdzen, tad atļauj mums ieiet cūku pulkā.»

³² Un Viņš tiem sacīja: «Eita!» Un tie izgāja un ieskrēja cūku pulkā, un redzi, viss cūku pulks iegāzās no kraujas jūrā un noslīka ūdenī.

³³ Un gani bēga, un, pilsētā nonākuši, tie izstāstīja visu, arī kas ar ļauna gara apsēstiem bija noticis.

³⁴ Un redzi, visa pilsēta izgāja Jēzum prefī. Un, kad tie Viņu redzēja, tie Viņu lūdza, lai Tas aizietu no viņu robežām.

9. nodaļa

¹ Viņš kāpa laivā, pārcēlās un nāca Savā pilsētā.

² Un redzi, pie Viņa atnesa triekas ķertu cilvēku, tas gulēja gultā. Kad Jēzus viņu ticību redzēja, Viņš sacīja uz triekas ķerto: «Nemies drošu prātu, dēls, tavi grēki tev piedoti.»

³ Un redzi, daži no rakstu mācītājiem sacīja pie sevis: «Šis zaimo Dievu.»

⁴ Un Jēzus, viņu domas redzēdams, sacīja: «Kāpēc jūs domājat ļaunu savās sirdīs?

⁵ Kas ir vieglāk – vai sacīt: tev tavi grēki piedoti, – vai sacīt: celies un staigā?

⁶ Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot.» Viņš saka uz triekas ķerto: «Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām.»

⁷ Un tas cēlās un gāja uz mājām.

⁸ Bet, kad ļaudis to redzēja, tie brīnījās un slavēja Dievu, kas tādu varu devis cilvēkiem.

⁹ Un, kad Jēzus no turienes aizgāja, Viņš redzēja vienu cilvēku, vārdā Mateju, pie muitas būdas sēžam un saka uz to: «Nāc Man pakaļ.» Un tas cēlās un sekoja Viņam.

¹⁰ Un notika, Tam viņa namā pie galda sēžot, redzi, daudz muitnieku un grēcinieku nāca un sēdēja līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem pie galda.

¹¹ Kad farizeji to redzēja, tie sacīja Viņa mācekļiem: «Kāpēc jūs Mācītājs ēd kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?»

¹² Bet Viņš, to dzirdēdams, sacīja: «Ne veseliem vajag ārsta, bet slimiem.

¹³ Bet jūs eita un mācaities, ko tas nozīmē: Man patīk žēlastība un ne upuris. Jo Es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.»

¹⁴ Pēc tam Jāņa mācekļi atnāca pie Viņa un sacīja: «Kāpēc mēs un farizeji gavējam, bet Tavi mācekļi negavē?»

¹⁵ Un Jēzus tiem sacīja: «Vai kāzu ļaudis var bēdāties, kamēr līgavainis pie viņiem? Bet nāks dienas, kad viņiem atņems līgavaini, tad tie gavēs.

¹⁶ Neviens nelāpa vecas drēbes ar jaunas vadmalas ielāpu; jo ielāps noplīst no drēbēm, un plīsums paliek lielāks.

¹⁷ Arī jaunu vīnu nelej vecos ādas traukos, citādi trauki saplīst un vīns izlejas, un trauki iet bojā. Bet jaunu vīnu lej jaunus traukus, tad abi paliek veseli.»

¹⁸ Un, Viņam ar tiem runājot, redzi, viens vecākais atnāca, metās Viņa priekšā zemē un sacīja: «Mana meita nupat nomira, bet nāc, uzliec Tu viņai Savu roku, tad tā taps dzīva.»

¹⁹ Un Jēzus cēlās un sekoja viņam ar Saviem mācekļiem.

²⁰ Un redzi, viena sieva, kas divpadsmit gadus bija slimojusi ar asiņošanu, pienāca no muguras un aizskāra Viņa drēbju vīli, ²¹ jo tā sacīja pati pie sevis: «Kaut tik vien Viņa drēbes varētu aizskart, tad es taptu vesela.»

²² Tad Jēzus, pagriezies un to ieraudzījis, sacīja: «Ņemies drošu sirdi, meita! Tava ticība tev palīdzējusi.» Un sieva tapa vesela tanī pašā stundā.

²³ Kad Jēzus ienāca vecākā namā un redzēja stabulniekus un uztrauktus ļaudis, ²⁴ Viņš tiem uzsauca: «Atkāpieties! Jo meitene nav mirusi, bet guļ.» Un tie Viņu izsmēja.

²⁵ Bet, kad ļaužu pulku izdzina ārā, Viņš iegāja iekšā un satvēra to pie rokas, tad meitene piecēlās.

²⁶ Un šī slava izpaudās pa visu zemi.

²⁷ Un, kad Jēzus no turienes aizgāja, divi akli sekoja Viņam, brēkdami un sacīdami: «Tu, Dāvida dēls, apžēlojies par mums!»

²⁸ Un, Viņam namā ieejot, akli Tam piegāja klāt, un Jēzus tiem saka: «Vai jūs ticat, ka Es to spēju darīt?» Tie Viņam atbild: «Ticam, Kungs!»

²⁹ Tad Tas aizskāra viņu acis un sacīja: «Lai jums notiek pēc jūsu ticības.»

³⁰ Un viņu acis atvērās, un Jēzus tiem piekordināja, sacīdams: «Pielūkojiet, ka neviens to nedabū zināt.»

³¹ Bet tie aizgāja un izdaudzina Viņu pa visu to zemi.

³² Kad tie bija aizgājuši, redzi, pie Viņa atnesa mēmu, ļauna gara apsēstu cilvēku.

³³ Un, kad ļaunais gars bija izdzīts, mēmais sāka runāt. Tad ļaudis brīnījās un sacīja: «Tādas lietas Israēlā vēl nekad nav notikušas.»

³⁴ Bet farizeji sacīja: «Viņš izdzen ļaunos garus ar ļauno garu virsnieka palīdzību.»

³⁵ Un Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju, un dziedinādams visas sērgas un slimības.

³⁶ Un, kad Viņš ļaužu pulkus redzēja, sirds Viņam par tiem iežēlojās, jo tie bija novārdzināti un atstāti kā avis, kam nav gana.

³⁷ Tad Viņš saka uz Saviem mācekļiem: «Pļaujāmā daudz, bet pļāvēju maz.

³⁸ Tāpēc lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš izsūta strādniekus Savā pļaujāmā.»

10. nodaļa

¹ Un, pieaicinājis Savus divpadsmit mācekļus, Viņš tiem deva varu pār nešķīstiem gariem tos izdzīt un dziedināt visas sērgas un slimības.

² Un šie ir divpadsmit apustuļu vārdi: pirmais ir Sīmanis, saukts Pēteris, un viņa brālis Andrejs; Jēkabs, Cebedeja dēls, un viņa brālis Jānis; ³ Filips un Bartolomejs; Toms un Matejs, muitnieks; Jēkabs, Alfeja dēls, un Tadejs; ⁴ Sīmanis Kānaānietis un Jūda Iskariots, kas Viņu arī nodeva.

⁵ Šos divpadsmit Jēzus izsūtīja, tiem pavēlēja un sacīja: «Nenoeita uz pagānu ceļu un neeita samariešu pilsētā.

⁶ Bet eita labāk pie Israēla cilts pazudušām avīm.

⁷ Bet ejot sludiniet un sakait: Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi.

⁸ Dziediniet slimus, šķīstiet spītālīgus, uzmodiniet mirušus, izdzeniet ļaunos garus. Bez maksas jūs esat dabūjuši, bez maksas dodiet.

⁹ Jums nebūs iegādāties nedz zeltu, nedz sudrabu, nedz varu savās jostās, ¹⁰ nedz ceļasomu, nedz divi svārkus, nedz kurpes, nedz nūju, jo strādniekam sava barība pienākas.

¹¹ Un, kurā pilsētā vai miestā jūs ieiesit, uzmeklējiet, kas tur vērts, un tur palieciet, tiekāms jūs no turienes aiziesit.

¹² Un, namā ieiedami, sveicinait to.

¹³ Un, ja tas nams ir vērts, tad jūsu miers lai nāk pār to, bet, ja tas nav vērts, tad lai jūsu miers atkal pie jums atgriežas.

¹⁴ Un, ja kas jūs negrib uzņemt, nedz klausīt jūsu vārdus, izeita no tāda nama vai tādas pilsētas un nokratait pīšļus no savām kājām.

¹⁵ Patiesi Es jums saku: Sodomas un Gomoras zemei būs vieglāk soda dienā nekā tādai pilsētai.

¹⁶ Redzi, Es jūs sūtu kā avis vilku starpā; tāpēc esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži.

¹⁷ Bet sargaities no cilvēkiem, jo tie jūs nodos savās tiesās un jūs šautīs savās sinagogās, ¹⁸ un jūs vedīs Manis dēļ valdnieku un ķēniņu priekšā viņiem un pagāniem par liecību.

- ¹⁹ Kad tie jūs nodos, tad nebēdājieties, kā un ko jūs runāsiet, jo tanī pašā stundā jums taps dots, kas jums jārunā.
- ²⁰ Jo jūs neesat tie runātāji, bet jūsu Tēva Gars ir tas, kas jūsos runā.
- ²¹ Bet brālis brāli nodos nāvē un tēvs dēlu; un bērni celsies pret vecākiem un tos nonāvēs.
- ²² Un jūs būsit visu ienīsti Mana Vārda dēļ. Bet, kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts.
- ²³ Bet, kad tie jūs vajā šinī pilsētā, tad bēdziet uz citu. Patiesi Es jums saku: jūs nebūsit vēl izstaigājuši Israēla pilsētas, tiekāms Cilvēka Dēls nāks.
- ²⁴ Māceklis nav augstāks par savu mācītāju, nedz kalps par savu kungu.
- ²⁵ Māceklim pietiek, ja tas top kā viņa mācītājs un kalps kā viņa kungs; ja tie nama kungu saukuši par Belcebulu, tad jo vairāk viņa saimi.
- ²⁶ Tāpēc nebīstieties no tiem. Jo nekas nav apslēpts, kas nenāktu gaismā, nedz slepens, kas netaptu zināms.
- ²⁷ Ko Es jums saku tumsā, to runājiet gaismā; un, kas jums ausī sacīts, to sludinait uz jumtiem.
- ²⁸ Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē.
- ²⁹ Vai nepārdod divi zvirbuļus par vienu artavu? Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva.
- ³⁰ Bet arī jūsu galvas mati visi ir skaitīti.
- ³¹ Tāpēc nebīstieties, jūs esat labāki nekā daudzi zvirbuļi.
- ³² Tad nu ikvienu, kas Mani aplicinās cilvēku priekšā, to arī Es aplicināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.
- ³³ Bet, kas Mani aizliegs cilvēku priekšā, to Es arīdzan aizliegšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.
- ³⁴ Nedomājiet, ka Es esmu nācis mieru atnest virs zemes; Es neesmu nācis atnest mieru, bet zobenu.
- ³⁵ Es esmu nācis cilvēku savest naidā ar viņa tēvu un meitu ar viņas māti, un vedeklu ar viņas vīramāti.
- ³⁶ Un viņa pašā māju ļaudis būs cilvēka ienaidnieki.
- ³⁷ Kas tēvu vai māti vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts, un, kas dēlu vai meitu vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts.
- ³⁸ Un, kas savu krustu neuzņemas un Man neseko, tas Manis nav vērts.
- ³⁹ Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos.
- ⁴⁰ Kas jūs uzņem, tas uzņem Mani, un, kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis.
- ⁴¹ Kas uzņem pravieti pravieša vārdā, tas dabūs pravieša algu, un, kas uzņem taisnu taisnā vārdā, tas dabūs taisnā algu.
- ⁴² Un, kas dzirdinās vienu no šiem mazākajiem tikai ar kausu auksta ūdens mācekļa vārdā, patiesi Es jums saku: tam sava alga nezudīs.»

11. nodaļa

- ¹ Un notika, kad Jēzus pavēles Saviem divpadsmit mācekļiem bija pabeidzis, tad Viņš no turienes aizgāja mācīt un sludināt viņu pilsētās.
- ² Un, kad Jānis cietumā par Kristus darbiem dzirdēja, viņš sūtīja divi no saviem mācekļiem ³ un lika Viņam sacīt: «Vai Tu esi Tas, kam jānāk, jeb vai mums citu gaidīt?»
- ⁴ Un Jēzus atbildēja un tiem sacīja: «Noeita un atsakait Jānim, ko jūs dzirdat un redzat: ⁵ akli redz, tizli iet, spītālīgi top šķīsti, kurli dzird, miroņi ceļas augšām un nabagiem tiek sludināta prieka vēsts.
- ⁶ Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinājas.»
- ⁷ Kad tie aizgāja, Jēzus iesāka runāt uz ļaudīm par Jāni: «Ko jūs esat izgājuši tuksnesī skatīt? Vai kādu niedri, ko vējš šurpu turpu šaubā?
- ⁸ Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu cilvēku mīkstās drēbēs? Redzi, kas mīkstas drēbes valkā, tie ir ķēniņu namos.
- ⁹ Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas ir augstāks nekā pravietis.
- ¹⁰ Šis ir tas, par ko rakstīts: redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kam būs Tev ceļu sataisīt. –
- ¹¹ Patiesi Es jums saku: no sievietes dzimušie neviens nav cēlies lielāks par Jāni Kristītāju; bet mazākais Debesu valstībā ir lielāks par viņu.
- ¹² Bet no Jāņa Kristītāja laika līdz mūsu dienām Debesu valstībā laužas iekšā un tīkotāji ar varu cenšas to sagrābt.
- ¹³ Jo visi pravieši un bauslība pravietojuši līdz Jānim.
- ¹⁴ Un, kad jūs gribat saprast, viņš ir Ēlija, kam bija jānāk.

¹⁵ Kam ausis ir, tas lai dzird.

¹⁶ Bet kam Es šo cilti līdzināšu? Tā ir līdzīga bērniem, kas sēd tirgus laukumā un uzsauc saviem biedriem, ¹⁷ sacīdami: mēs jums stabulējām, un jūs nedejojāt; mēs jums sēru dziesmas dziedājām, un jūs neraudājāt.

¹⁸ Jo Jānis atnāca, viņš ne ēda, ne dzēra; un tie saka: viņam ir ļauns gars.

¹⁹ Cilvēka Dēls atnāca, Viņš ēd un dzer; un tie saka: redzi, kāds negausis un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs, – un gudrība attaisnojas ar saviem darbiem.»

²⁰ Tad Viņš iesāka norāt tās pilsētas, kur Viņa brīnumi visvairāk bija notikuši, ka tās no grēkiem neatgriezās.

²¹ «Vai tev, Horacina! Vai tev, Betsaida! Jo, kad Tirā vai Sidonā būtu tādi brīnumi notikuši, kas pie jums notika, tad tie jau sen būtu grēkus nožēlojuši maisos un pelnos.

²² Bet Es jums saku: Tirai un Sidonai vieglāk būs soda dienā nekā jums.

²³ Un tu, Kapernauma, vai tu nebiji līdz debesīm paaugstināta? Tu līdz ellei tiksi nogāzta; jo, ja Sodomā tādi brīnumi būtu notikuši, kas notika tevī, tad tā stāvētu vēl šodien.

²⁴ Bet Es jums saku: Sodomas zemei būs vieglāk tiesas dienā nekā tev.»

²⁵ Tanī pašā laikā Jēzus iesāka runāt un sacīja: «Es Tev pateicos, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi apslēpis gudriem un prātniekiem, un tās esi zināmas darījis bērniem.

²⁶ Patiesi, Tēvs, jo tā Tavs labais prāts ir noticis Tavā priekšā.

²⁷ Visas lietas Man ir Mana Tēva nodotas, un neviens nepazīst Dēlu kā vien Tēvs, un neviens nepazīst Tēvu kā vien Dēls un kam Dēls to grib darīt zināmu.

²⁸ Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.

²⁹ Ņemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm.

³⁰ Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla.»

12. nodaļa

¹ Tanī laikā Jēzus reiz gāja sabatā caur labību; un Viņa mācekļi bija izsalkuši, un tie sāka vārpas plūkt un ēst.

² Bet farizeji, to redzēdami, uz Viņu sacīja: «Redzi, Tavi mācekļi dara, ko sabatā nav brīv darīt.»

³ Bet Viņš uz tiem sacīja: «Vai jūs neesat lasījuši, ko Dāvids darīja, kad viņš bija izsalcis un viņa pavadoņi?

⁴ Ka viņš gāja Dieva namā un tie ēda skatāmās maizes, ko nebija brīv ēst ne viņam pašam, ne viņa biedriem, bet vienīgi priesteriem.

⁵ Jeb vai jūs neesat lasījuši bauslībā, ka priesteri pārkāpj sabatā Dieva namā sabata dienu un ir nevainīgi?

⁶ Bet Es jums saku: šeit ir kas lielāks par Dieva namu.

⁷ Bet, kad jūs būtu sapratuši, ko tas nozīmē: Man patīk žēlastība un ne upuris, – tad jūs nebūtu šos nevainīgos nosodījuši.

⁸ Jo Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu.»

⁹ Un no turienes Viņš aizgāja un iegāja viņu sinagogā.

¹⁰ Un redzi, tur bija cilvēks ar sakaltušu roku, un tie Viņam vaicāja, sacīdami: «Vai ir brīv sabatā dziedināt?» – ka tie Viņu varētu apsūdzēt.

¹¹ Bet Viņš uz tiem sacīja: «Kurš cilvēks jūsu starpā, kam viena avs un kad tā sabatā iekrīt bedrē, to nesatvers un neizvilks ārā?

¹² Vai cilvēks nav daudz labāks par avi? Tādēļ ir gan brīv sabatā labu darīt.»

¹³ Tad Viņš uz to cilvēku sacīja: «Izstiep savu roku!» Un viņš to izstiepa. Tad tā kļuva vesela kā otra.

¹⁴ Tad farizeji izgāja un sarunājās pret Viņu un nolēma To nogalināt.

¹⁵ Bet Jēzus, to nomanīdams, aizgāja no turienes. Un daudz ļaužu gāja Viņam pakaļ, un Viņš tos visus dziedināja.

¹⁶ Un Viņš tiem piekodināja par Viņu nevienam nestāstīt, ¹⁷ ka piepildītos pravieša Jesajas runātais vārds: ¹⁸ redzi, Mans kalps, ko Es izredzējis, un Mans mīļais, pie kā Manai dvēselei labs prāts; Es likšu uz Viņu Savu Garu, un Tas pasludinās tautām tiesu.

¹⁹ Ne Viņš bārsies, ne brēks, ne arī dzirdēs uz ielām Viņa balsi.

²⁰ Ielūzušu niedri Viņš nesalauzīs, un kvēlojošu dakti Viņš neizdzēsīs, tiekāms Viņš taisnībai dos uzvaru.

²¹ Un tautas cerēs uz Viņa Vārdu. –

²² Tad Viņam piensēja ļauna gara apsēstu, tas bija akls un mēms. Un Viņš to darīja veselu, tā ka aklais un mēmais redzēja un runāja.

²³ Un visi ļaudis brīnījās un sacīja: «Vai Šis nav Dāvida dēls?»

²⁴ Bet farizeji, to dzirdēdami, sacīja: «Šis izdzen ļaunos garus ne citādi kā ar Belcebula, ļauno garu virsnieka, palīdzību.»

²⁵ Bet Jēzus, viņu domas nomanīdams, tiem sacīja: «Ikviens valsts, kurā iekšējs naidis, aiziet bojā; un neviena pilsēta vai nams, kurā iekšējs naidis, nevar pastāvēt.

²⁶ Ja nu sātans izdzen sātanu, tad viņš ir naidā pats ar sevi. Kā tad viņa valsts var pastāvēt?

²⁷ Un, ja Es izdzenu ļaunos garus ar Belcebula palīdzību, ar ko tad jūsu bērni tos izdzen? Tāpēc viņi būs jūsu tiesātāji.

²⁸ Bet, ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva Garu, tad Dieva valstība ir jau pie jums atnākusi.

²⁹ Jeb vai var kāds ieiet stiprā namā un paņemt viņa mantas, ja tas nav stipro papriekšu saistījis? Tikai tad tas varēs viņa namu izlaupt.

³⁰ Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani, un, kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa.

³¹ Tāpēc Es jums saku: ikkatru grēku un ikkatru zaimošanu cilvēkiem piedos, bet Gara zaimošanu nepiedos.

³² Un, kas ko runā pret Cilvēka Dēlu, tam tas tiks piedots; bet, kas ko runā pret Svēto Garu, tam tas netiks piedots ne šinī, nedz nākošā mūžā.

³³ Padarīt koku labu, tad arī viņa augļi būs labi, vai padarīt koku nelabu, tad arī viņa augļi būs nelabi, jo koku pazīst no viņa augļiem.

³⁴ Jūs odžu dzimums, kā jūs varat labu runāt, paši ļauni būdami? Jo no sirds pilnības mute runā.

³⁵ Labs cilvēks izdod no labā krājuma labu, un ļauns cilvēks izdod no ļaunā krājuma ļaunu.

³⁶ Bet Es jums saku: par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā; ³⁷ jo pēc saviem vārdiem tu tiks taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tiks pazudināts.»

³⁸ Tad daži no rakstu mācītājiem un farizejiem atbildēja un uz to sacīja: «Mācītāj, mēs no Tevis gribam kādu zīmi redzēt.»

³⁹ Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: «Ļauna un laulības pārkāpēja cilts meklē zīmes; un viņai nekāda cita zīme netiks dota kā vien pravieša Jonas zīme.

⁴⁰ Jo, kā Jona trīs dienas un trīs naktis bija lielās zivs vēderā, tā arī Cilvēka Dēls būs trīs dienas un trīs naktis zemes klēpī.

⁴¹ Ninivieši celsies tiesas dienā pret šo cilti un to pazudinās; jo tie, Jonam sludinot, no grēkiem atgriezās; un redzi, šeit ir vairāk nekā Jona.

⁴² Ķēniņiene no dienvidiem celsies tiesas dienā pret šo cilti un to pazudinās, jo tā nāca no pasaules gala dzirdēt Salamana gudrību: un redzi, šeit ir vairāk nekā Salamans.

⁴³ Bet, kad nešķīstais gars no cilvēka ir izgājis, tad tas pārstaigā izkaltušas vietas, meklē dusu un to neatrod.

⁴⁴ Tad tas saka: es atgriezīšos savā namā, no kurienes es izgāju. Un, kad viņš nāk, tad viņš to atrod tukšu, izmēztu un uzpostu.

⁴⁵ Tad tas noiet un ņem līdzī septiņus citus garus, kas ļaunāki par viņu, un viņi ieiet tur un dzīvo; un pēc tam ar tādu cilvēku top sliktāk, nekā papriekšu bija. Tāpat arī notiks šai ļaunajai ciltij.»

⁴⁶ Un, Viņam tā uz ļaudīm vēl runājot, redzi, Viņa māte un Viņa brāļi stāvēja ārā un gribēja ar Viņu runāt.

⁴⁷ Un kāds uz Viņu sacīja: «Redzi, Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā un meklē ar Tevi runāt.»

⁴⁸ Un Viņš atbildēja un sacīja tam, kas Viņam to teica: «Kas ir Mana māte, un kas ir Mani brāļi?»

⁴⁹ Un, roku izstiepis pār Saviem mācekļiem, Viņš sacīja: «Redzi, Mana māte un Mani brāļi!

⁵⁰ Jo, kas dara Mana Debesu Tēva prātu, tas ir Mans brālis un Mana māsa, un Mana māte.»

13. nodaļa

¹ Tanī dienā Jēzus, no nama izgājis, apsēdās jūras malā.

² Un daudz ļaužu sapulcējās pie Viņa, tā ka Viņš iekāpa laivā un apsēdās, un visi ļaudis stāvēja krastmalā.

³ Un Viņš uz tiem daudz runāja līdzībās un sacīja: «Redzi, sējējs izgāja sēt.

⁴ Un, viņam sējot, cita sēkla krita ceļmalā, un putni nāca un to apēda; ⁵ un cita krita uz akmenāju, kur tai nebija daudz zemes, un tā tūdaļ uzdīga, tāpēc ka tai nebija dziļas zemes; ⁶ bet, kad saule uzlēca, tad tā savīta un nokalta, tāpēc ka tai nebija saknes; ⁷ bet cita iekrita ērkšķos, un ērkšķi uzauga un to nomāca; ⁸ bet cita krita labā zemē un nesa augļus, cita simtkārtīgus, cita sešdesmitkārtīgus, cita trīsdesmitkārtīgus.

⁹ Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird.»

¹⁰ Un mācekļi piegāja pie Viņa un sacīja: «Kāpēc Tu uz tiem runā līdzībās?»

¹¹ Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: «Jums ir dots zināt Debesu valstības noslēpumus, bet viņiem tas nav dots.

¹² Jo, kam ir, tam tiks dots, un tam būs pārpilnība; bet, kam nav, tam tiks atņemts arī tas, kas tam ir.

¹³ Tāpēc Es uz tiem runāju līdzībās, jo tie redzēdami neredz un dzirdēdami nedzird un nesaprot.

¹⁴ Un pie tiem piepildās pravieša Jesajas vārdi, kas saka: ar ausīm jūs dzirdēsiet, bet nesapratīsiet; skatīdamies jūs skatīsities, bet neredzēsiet.

¹⁵ Jo šo ļaužu sirds ir apcietināta, un viņu ausis ir nedzirdīgas, un savas acis tie ir aizdarījuši, ka tie ar acīm neredz un ar ausīm nedzird un sirdī nesaprot un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.

¹⁶ Bet svētīgas ir jūsu acis, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzird. –

¹⁷ Jo patiesi Es jums saku: daudzi pravieši un taisnie ir gribējuši redzēt, ko jūs redzat, un nav redzējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši.

¹⁸ Tad nu klausieties līdzību par sējēju.

¹⁹ Ja kas vārdu par Valstību dzird un nesaprot, tad nāk ļaunais un paņem to, kas viņa sirdī sēts. Šis ir tas, kas sēts ceļmalā; ²⁰ bet, kas uz akmenāju sēts, ir tas, kas vārdu dzird un tūdaļ to ar prieku uzņem; ²¹ bet viņam nav saknes sevī, un viņš ir nepastāvīgs. Kad uziet bēdas vai vajāšanas vārda dēļ, tad viņš tūdaļ apgrēkojas; ²² bet, kas sēts ērkšķos, ir tas, kas vārdu dzird, un šīs pasaules zūdīšanās un bagātības viltība nomāc vārdu, un viņš nenes augļus; ²³ bet, kas sēts labā zemē, ir tas, kas vārdu dzird un saprot, tas tad nes augļus, cits simtkārtīgus un cits sešdesmitkārtīgus, un cits trīsdesmitkārtīgus.»

²⁴ Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: «Debesu valstība ir līdzīga cilvēkam, kas labu sēklu sēja savā tīrumā.

²⁵ Bet, ļaudīm guļot, nāca viņa ienaidnieks un iesēja nezāli kviešu starpā, un aizgāja.

²⁶ Un, kad labība augs un metās vārpās, tad parādījās arī nezāle.

²⁷ Tad nama tēva kalpi, pie tā piegājuši, sacīja: kungs, vai tu neesi labu sēklu sējis savā tīrumā? No kurienes tad radusies nezāle?

²⁸ Un viņš tiem sacīja: to ienaidnieks darījis. – Tad kalpi tam sacīja: vai gribi, ka mēs ejam to izravēt?

²⁹ Bet viņš sacīja: nē, ka jūs, nezāli ravēdami, neizplūcat reizē arī kviešus.

³⁰ Lai aug abi kopā līdz pļaujamam laikam; un pļaujama laikā es sacīšu pļāvējiem: salasiet papriekš nezāli un sasieniet to kūlīšos, lai to sadedzina; bet kviešus sakrājiet manā šķūnī.»

³¹ Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja un sacīja: «Debesu valstība līdzinās sinepju graudiņam, ko kāds cilvēks ņēma un iesēja savā tīrumā.

³² Šī ir gan mazākā no visām sēklām, bet, kad tā uzaug, tad tā ir lielāka par citiem dārza stādiem un top par koku, tā ka putni apakš debess nāk un taisa ligzdas viņa zaros.»

³³ Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: «Debesu valstība līdzinās raugam, ko kāda sieva ņēma un iejauca trīs mēros miltu, iekāms viss sarūga.»

³⁴ Visu to Jēzus runāja uz ļaudīm līdzībās, un bez līdzībām Viņš uz tiem nerunāja, ³⁵ lai piepildītos, ko praviētis runājis, sacīdams: es atdarīšu savu muti līdzībās, es runāšu lietas, kas apslēptas no pasaules iesākuma. –

³⁶ Tad Jēzus, ļaudis atlaidis, iegāja namā un Viņa mācekļi pie Tā piegāja un sacīja: «Izskaidro mums līdzību par nezāli tīrumā.»

³⁷ Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: «Tas, kas sēj labo sēklu, ir Cilvēka Dēls.

³⁸ Bet tīrums ir pasaule, un labā sēkla ir Valstības bērni, un nezāle ir ļaunā bērni.

³⁹ Ienaidnieks, kas to sējis, ir velns, un pļaujamais laiks ir pasaules gals, un pļāvēji ir eņģeļi.

⁴⁰ Tad nu tā, kā nezāli salasa un ugunī sadedzina, tā arī notiks pasaules pastarā galā.

⁴¹ Cilvēka Dēls izsūtīs Savus eņģeļus, un tie salasīs no Viņa valstības visas apgrēcības un tos, kas dara netaisnību, ⁴² un tos metīs degošā ceplī; tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.

⁴³ Tad taisnie spīdēs kā saule sava Tēva valstībā. Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird!

⁴⁴ Debesu valstība līdzinās tīrumā apslēptai mantai, ko cilvēks atrada un paslēpa, un, priecādamies par to, noiet un pārdod visu, kas tam ir, un pērk šo tīrumu.

⁴⁵ Vēl Debesu valstība līdzinās tirgotājam, kas meklēja dārgas pērles.

⁴⁶ Un, atradis vienu sevišķi dārgu pērli, nogāja un pārdeva visu, kas tam bija, un nopirka to.

⁴⁷ Vēl Debesu valstība līdzinās tīklam, izmestam jūrā, kas savilka visādas zivis.

⁴⁸ Un, kad tas bija pilns, tad viņi to izvilka malā, nosēdās un labās salasīja traukos, bet sapuvušās izmeta laukā.

⁴⁹ Tā tas būs pasaules pastarā galā: eņģeļi izies un atšķirs ļaunos no taisnajiem ⁵⁰ un tos metīs degošā ceplī, tur būs kaukšana un zobu trīcēšana.

⁵¹ Vai jūs to visu esat sapratuši?» Tie Viņam sacīja: «Esam gan.»

⁵² Tad Viņš tiem sacīja: «Tāpēc ikkatrs rakstu mācītājs, mācīts Debesu valstībai, ir līdzīgs nama kungam, kas izdod no sava krājuma jaunas un vecas lietas.»

⁵³ Un notika, kad Jēzus šīs līdzības bija beidzis, Viņš aizgāja no turienes.

⁵⁴ Un, nonācis Savā tēvu pilsētā, Viņš tos mācīja viņu sinagogā, tā ka tie brīnījās un sacīja: «No kurienes Šim tāda gudrība un tāds spēks?»

⁵⁵ Vai Viņš nav amatnieka dēls? Vai Viņa māte nav Marija un Viņa brāļi Jēkabs un Jozefs, un Sīmanis, un Jūda?

⁵⁶ Un vai nav visas Viņa māšas pie mums? No kurienes tad Šim tas viss?»

⁵⁷ Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa. Bet Jēzus uz tiem sacīja: «Pravietis nekur nav mazāk cienīts kā savā tēvu zemē un savās mājās.»

⁵⁸ Un Viņš tur nedarīja daudz brīnumu viņu neticības dēļ.

14. nodaļa

¹ Tanī laikā zemes ceturtais daļas valdnieks Hērods dzirdēja par Jēzu ² un sacīja saviem kalpiem: «Šis ir Jānis Kristītājs, viņš ir augšāmcēlies no mironiņiem, tādēļ viņš spēj tos brīnumus darīt.»

³ Jo Hērods bija Jāni saņēmis, viņu sējis un ielicis cietumā Hērodijas, sava brāļa Filipa sievas, dēļ,

⁴ jo Jānis sacīja viņam: «Tas tev nepieklājas, ka viņa ir pie tevis.»

⁵ Un viņš to gribēja nokaut, tik baidījās no ļaudīm, jo tie viņu turēja par pravieti.

⁶ Kad Hērodam bija dzimšanas diena, Hērodijas meita dejoja viņu priekšā, un tā Hērodam patika.

⁷ Tāpēc tas zvērēdams viņai solīja, viņš došot visu, ko tā lūgšot.

⁸ Un viņa, savas mātes pamācīta, sacīja: «Dod man šeit bļodā Jāņa Kristītāja galvu.»

⁹ Tad ķēniņš noskuma; bet zvēresta un viesu dēļ, kas līdz ar viņu pie galda sēdēja, viņš pavēlēja to dot.

¹⁰ Un viņš sūtīja uz cietumu un lika Jānim nocirst galvu.

¹¹ Un viņa galvu atnesa bļodā un deva meitenei; un tā to nesa savai mātei.

¹² Un viņa mācekļi atnāca, paņēma viņa miesas un apglabāja to; tad tie aizgāja un pasludināja to Jēzum.

¹³ Un Jēzus, to dzirdēdams, aizbrauca laivā no turienes uz kādu attālu tukšu vietu, un ļaudis, to izdzirduši, gāja kājām no pilsētām Viņam pakal.

¹⁴ Un Jēzus izgājis redzēja daudz ļaužu, un Viņam sirds iežēlojās par tiem, un Viņš dziedināja viņu neveselos.

¹⁵ Bet, kad vakars metās, Viņa mācekļi piegāja pie Viņa un sacīja: «Šī vieta ir tuksnesis, un laiks jau vēls; atlaid ļaudis, lai tie aiziet miestos un pērk sev ko ēšanai.»

¹⁶ Bet Jēzus tiem sacīja: «Tiem nav jāiet projām; dodiet jūs tiem ēst!»

¹⁷ Bet tie Viņam sacīja: «Mums šeit nav nekā vairāk kā piecas maizes un divi zivis.»

¹⁸ Un Viņš sacīja: «Nesiet Man tās šurp!»

¹⁹ Un ļaudīm Viņš pavēlēja nosēsties zālē, ņēma tās piecas maizes un divi zivis, pacēla Savas acis uz debesīm, pateicās, pārlauza un deva tās maizes mācekļiem un mācekļi ļaudīm.

²⁰ Un visi ēda un paēda un salasīja no atlikušām druskām pilnus divpadsmit grozus.

²¹ Un to, kas ēduši, bija ap pieci tūkstoši, neskaitot sievas un bērnus.

²² Un Jēzus tūdaļ lika Saviem mācekļiem kāpt laivā un pārcelties uz otru malu, tiekāms Viņš atlaidīs ļaudis.

²³ Un, ļaudis atlaidis, Viņš savrup uzkāpa kalnā Dievu lūgt. Un, kad vakars metās, Viņš tur palika viens pats.

²⁴ Bet laiva bija jau jūras vidū; viļņi to mētāja, jo pūta pretvējš.

²⁵ Bet gaiļos Jēzus nāca pie tiem, pa jūras virsu staigādams.

²⁶ Un, kad mācekļi Viņu redzēja pa jūras virsu staigājam, tie izbijās un sacīja: «Tas ir spoks.» Un tie brēca aiz bailēm.

²⁷ Bet Jēzus tūdaļ tos uzrunāja un sacīja: «Turiet drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstieties!»

²⁸ Un Pēteris Viņam atbildēja un sacīja: «Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man nākt pie Tevis pa ūdens virsu.»

²⁹ Un Viņš sacīja: «Nāc!» Un Pēteris izkāpa no laivas, gāja pa ūdens virsu un nāca pie Jēzus.

³⁰ Bet, lielu vētru redzēdams, viņš izbijās un sāka grimt, viņš brēca un sacīja: «Kungs, palīdzi man!»

³¹ Un, tūdaļ roku izstiepis, Jēzus viņu satvēra un viņam sacīja: «Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies?»
³² Un, kad tie iekāpa laivā, vējš nostājās.
³³ Un tie, kas bija laivā, metās Viņa priekšā ceļos un sacīja: «Patiesi Tu esi Dieva Dēls.»
³⁴ Un viņi pārcēlās uz otru malu un nāca Ģenecaretēs zemē.
³⁵ Un, kad turienes ļaudis Viņu pazina, tie izsūtīja ziņu pa visu apgabalu, un tie atnesa pie Viņa visus neveselos ³⁶ un Viņu lūdza, ka tie drīkstētu tikai aizskart Viņa drēbju vīli; un, kas to aizskāra, kļuva vesels.

15. nodaļa

¹ Tad rakstu mācītāji un farizeji nāca no Jeruzālemes pie Jēzus un sacīja:
² «Kāpēc Tavi mācekļi pārkāpj vecaju likumus? Jo tie rokas nemazgā, kad ēd maizi.»
³ Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: «Kāpēc tad jūs arī pārkāpjat Dieva pavēli savu likumu dēļ?
⁴ Jo Dievs ir pavēlējis: godā savu tēvu un māti! – un: kas tēvu vai māti nolād, tam būs mirt.
⁵ Bet jūs mācāt: ja kas saka uz savu tēvu vai māti: kas tev no manis nāktos, lai ir Dievam par upuri, – tam nevajagot vairs godāt savu tēvu vai māti.
⁶ Tā jūs atceļat Dieva vārdus savu likumu dēļ.
⁷ Jūs liekuļi! Jesaja ir pareizi par jums pravietojis, sacīdams: ⁸ šī tauta godā Mani ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu nost no Manis.
⁹ Bet velti tie Mani godā, sludinādami mācības, kas ir cilvēku likumi.»
¹⁰ Un Viņš pieaicināja ļaudis pie Sevis un sacīja tiem: «Klausaities un saprotiet!
¹¹ Ne, kas mutē ieiet, sagāna cilvēku, bet, kas no mutes iziet, tas sagāna cilvēku.»
¹² Tad mācekļi pienāca pie Viņa un Tam sacīja: «Vai Tu zini, ka farizeji, Tavus vārdus dzirdēdami, ņēma apgrēcību?»
¹³ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Visi dēsti, ko Mans Debesu Tēvs nav dēstījis, tiks izrauti ar saknēm.
¹⁴ Atstājiet tos! Tie ir akli akliem ceļa rādītāji; bet, ja akls aklam ceļu rāda, tad abi divi iekritīs bedrē.»
¹⁵ Bet Pēteris atbildēja un Viņam sacīja: «Izstāsti mums šo līdzību.»
¹⁶ Un Jēzus sacīja: «Vai tad arī jūs vēl esat nesaprašas?
¹⁷ Vai tad jūs nesaprotat, ka viss, kas ieiet mutē, noiet vēderā un tiek izmests laukā.
¹⁸ Bet, kas no mutes iziet, tas nāk no sirds, un tas sagāna cilvēku.
¹⁹ Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi.
²⁰ Tas viss sagāna cilvēku, bet ēšana ar nemazgātām rokām cilvēku nesagāna.»
²¹ Un no turienes Jēzus aizgāja un atkāpās Tiras un Sidonas robežās.
²² Un redzi, viena kānaāniešu sieva, kas nāca no tām pašām robežām, brēca un sacīja: «Ak, Kungs, Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mani! Manu meitu ļauns gars nežēlīgi moka.»
²³ Bet Viņš tai neatbildēja neviena vārda. Tad Viņa mācekļi pienāca, lūdza Viņu un sacīja: «Atlaid to, jo tā brēc mums pakaļ.»
²⁴ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Es esmu sūtīts vienīgi pie Israēla cilts pazudušajām avīm.»
²⁵ Bet tā nāca, metās Viņa priekšā zemē un sacīja: «Kungs, palīdzi man!»
²⁶ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Neklājas bērniem maizi atņemt un to nomest suņiem priekšā.»
²⁷ Bet viņa sacīja: «Tā gan, Kungs! Bet tomēr sunīši ēd no druskām, kas nokrīt no viņu kungu galda.»
²⁸ Tad Jēzus atbildēja un tai sacīja: «Ak, sieva, tava ticība ir liela, lai tev notiek, kā tu gribi.» Un viņas meita kļuva vesela tai pašā stundā.
²⁹ Un Jēzus aizgāja no turienes; Viņš nāca pie Galilejas jūras, uzkāpa kalnā un tur apsēdās.
³⁰ Un daudz ļaužu atnāca pie Viņa un atveda sev līdzti zizlus, kroplus, akļus, mēmus un daudz citu un nolika tos pie Jēzus kājām, un Viņš dziedināja tos, ³¹ tā ka ļaudis brīnījās, redzēdami mēmus runājam, kroplus veselus, zizlus staigājam un akļus redzam, un viņi slavēja Israēla Dievu.
³² Un Jēzus, pieaicinājis Savus mācekļus, sacīja tiem: «Mana sirds iežēlojas par šiem ļaudīm; jo tie jau trīs dienas pie Manis palikuši, un tiem nav ko ēst. Es negribu tos neēdušus atlaist, ka tie ceļā nenonīkst.»
³³ Un mācekļi Viņam sacīja: «Kur lai ņemam šeitān tuksnesī tik daudz maizes, lai paēdinātu tādu pulku ļaužu?»
³⁴ Un Jēzus tiem sacīja: «Cik jums ir maizes?» Tie atbildēja: «Septiņas un kāds mazums zivtiņu.»

³⁵ Un Viņš lika ļaudīm apsēsties zemē, ³⁶ ņēma tās septiņas maizes un tās zivis, pateicās, pārlauza un deva tās mācekļiem un mācekļi ļaudīm.

³⁷ Un viņi ēda un paēda, un no atlikušām druskām salasīja septiņus grozus pilnus.

³⁸ Bet to, kas ēduši, bija četri tūkstoši vīru, neskaitot sievas un bērnus.

³⁹ Un Viņš atlaida ļaudis, kāpa laivā un nonāca Magadanā robežās.

16. nodaļa

¹ Atnāca pie Viņa farizeji un saduķeji un kārdinādami prasīja, lai Viņš tiem rādītu kādu zīmi no debesīm.

² Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: «Kad vakars metas, jūs sakāt: būs labs laiks, jo debess ir sarkana, – ³ un rīta agrumā: šodien būs negaiss, jo debess ir sarkana un apmākusies. – Gaisa parādības jūs izprotat, vai jūs nevarat arī laika zīmes izprast?»

⁴ Ļauna un laulības pārkāpēju cilts meklē zīmes, bet viņai nekāda cita netiks dota kā vien pravieša Jonas zīme.» Un Viņš tos atstāja un aizgāja.

⁵ Un Viņa mācekļi, pārceldamies uz otru malu, aizmirsa maizi paņemt līdzī.

⁶ Bet Jēzus uz tiem sacīja: «Pielūkojiet un sargaities no farizeju un saduķeju rauga.»

⁷ Bet viņi domāja un runāja savā starpā: «Tas tamdēļ, ka neesam maizi paņēmuši līdzī.»

⁸ Un Jēzus, to nomanīdams, uz tiem sacīja: «Kamdēļ jūs tā domājat, ka jums nav maizes, jūs mzticīgi.

⁹ Vai jūs vēl nesaprotat un neatminaties tās piecas maizes pieciem tūkstošiem un cik grozu jūs tur vēl salasījāt?»

¹⁰ Nedz tās septiņas maizes četriem tūkstošiem un cik grozu jūs vēl salasījāt?»

¹¹ Kā tad jūs nesaprotat, ka Es nerunāju par maizi, jums sacīdams: sargaities no farizeju un saduķeju rauga?»

¹² Tad tie saprata, ka Viņš nebija teicis, lai sargās no maizes rauga, bet no farizeju un saduķeju mācības.

¹³ Bet, kad Jēzus nonāca Filipa Cezarejas robežās, Viņš vaicāja Saviem mācekļiem un sacīja: «Ko ļaudis saka par Cilvēka Dēlu, kas Viņš esot?»

¹⁴ Un viņi atbildēja: «Citi saka: Jānis Kristītājs, citi: Ēlija, vēl citi: Jeremija vai kāds no praviešiem.»

¹⁵ Viņš uz tiem sacīja: «Bet ko tad jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?»

¹⁶ Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un sacīja: «Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.»

¹⁷ Un Jēzus atbildēja un viņam sacīja: «Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs.

¹⁸ Un Es tev saku: tu esi Pēteris, un uz šās klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.

¹⁹ Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs.»

²⁰ Tad Viņš Saviem mācekļiem pavēlēja, lai tie nevienam nesaka, ka Viņš ir Kristus.

²¹ No tā laika Jēzus iesāka Saviem mācekļiem rādīt, ka Viņam vajagot noiet uz Jeruzālemi un daudz ciest no vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tikt nokautam, un trešā dienā augšāmcelties.

²² Un Pēteris ņēma Viņu savrup un iesāka Viņu brīdināt, sacīdams: «Lai Dievs pasargā, Kungs, ka Tev tas nenotiek!»

²³ Bet Viņš atgriezdamies sacīja uz Pēteri: «Atkāpies no Manis, sātan, tu Man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkam patīk.»

²⁴ Tad Jēzus sacīja uz Saviem mācekļiem: «Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegts, ņemt savu krustu un sekot Man.

²⁵ Jo, kas grib izglābt savu dzīvību, tas to zaudēs; un, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to mantos.

²⁶ Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka tas iemanto visu pasauli, bet tam zūd dvēsele. Jeb ko cilvēks var dot par savas dvēseles atpirkšanu?

²⁷ Jo Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā ar Saviem eņģeļiem, un tad Viņš ikkatram atmaksās pēc viņa darbiem.

²⁸ Patiesi Es jums saku: daži no tiem, kas šeitā stāv, nāvi nebaudīs, iekāms tie neredzēs Cilvēka Dēlu nākam Savā Valstībā.»

17. nodaļa

¹ Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma Pēteri un Jēkabu un viņa brāli Jāni un veda tos savrup uz augstu kalnu, ² un tika apskaidrots viņu priekšā, un Viņa vaigs spīdēja kā saule, un Viņa drēbes kļuva baltas kā gaisma.

³ Un redzi, tiem parādījās Mozus un Ēlija un runāja ar Viņu.

⁴ Pēteris griezās pie Jēzus un sacīja: «Kungs, šeit mums ir labi. Ja Tu gribi, es celšu šeitān trīs teltis – vienu Tev, vienu Mozum un vienu Ēlijam.»

⁵ Tam vēl runājot, redzi, spoža padebess tos apēnoja, un redzi, balss no padebess sacīja: «Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt.»

⁶ Kad mācekļi to dzirdēja, tie krita uz sava vaiga un ļoti izbijās.

⁷ Bet Jēzus pienāca pie tiem, aizskāra tos un sacīja: «Celieties un nebīstieties!»

⁸ Bet, kad tie savas acis pacēla, tie neredzēja nevienu kā tikai Jēzu vien.

⁹ Un, no kalna nokāpjot, Jēzus tiem pavēlēja un sacīja: «Par šo parādību nestāstiet nevienam, tiekams Cilvēka Dēls nebūs no miroņiem uzcēlies.»

¹⁰ Un Viņa mācekļi Tam jautāja, sacīdami: «Kā tad rakstu mācītāji saka, ka Ēlijam jānākot papriekš?»

¹¹ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Ēlija gan nāk un visu atkal sataisīs.

¹² Bet Es jums saku: Ēlija jau ir atnācis, un tie viņu neatzina, bet ar viņu darīja, ko gribēja. Tā arī Cilvēka Dēlam būs jācieš no viņiem.»

¹³ Tad mācekļi saprata, ka Viņš uz tiem runāja par Jāni Kristītāju.

¹⁴ Un, kad tie aizgāja pie ļaudīm, pie Viņa atnāca viens cilvēks, metās Viņa priekšā ceļos ¹⁵ un sacīja: «Kungs, apžēlojies par manu dēlu, viņš ir mēnessērdzīgs, un viņam daudz jācieš, jo viņš bieži krīt ugunī un bieži ūdenī.

¹⁶ Un es to atvedu pie Taviem mācekļiem, bet tie viņu nevarēja dziedināt.»

¹⁷ Bet Jēzus atbildēja un sacīja: «Ak, tu neticīgā un samaitātā cilts, cik ilgi Es vēl būšu pie jums? Cik ilgi Es vēl jūs panesīšu? Vediet Man to šurp!»

¹⁸ Un Jēzus viņu apdraudēja, un ļaunais gars izgāja no viņa; un zēns kļuva vesels tanī pašā stundā.

¹⁹ Tad mācekļi piegāja pie Jēzus atsevišķi un sacīja: «Kāpēc mēs viņu nevarējām izdzīt?»

²⁰ Bet Jēzus tiem saka: «Jūsu mazticības dēļ; jo patiesi Es jums saku: ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš, tad jūs sacīsīt šim kalnam: pārcelies no šejienes uz turieni, – un tas pārcelsies, un nekas jums nebūs neiespējams.

²¹ Bet šī suga neiziet citādi kā vien ar lūgšanas un gavēšanas palīdzību.»

²² Kad tie Galilejā apkārt staigāja, Jēzus sacīja uz tiem: «Cilvēka Dēls tiks nodots cilvēku rokās.

²³ Un tie Viņu nokaus, un trešā dienā Viņš celsies augšām.» Un tie ļoti noskuma.

²⁴ Un, kad tie nonāca Kapernaumā, nodokļu saņēmēji piegāja pie Pētera un sacīja: «Vai jūsu Mācītājs nodokli nemaksā?»

²⁵ Viņš saka: «Maksā gan.» Un, namā iegājis, Jēzus viņam tūlīt jautāja, sacīdams: «Kā tev šķiet, Sīmani? No kā laicīgi ķēniņi ņem muitu vai nodokli? Vai no saviem dēliem vai no svešiniekiem?»

²⁶ Kad Pēteris atbildēja: no svešiniekiem, – tad Jēzus uz to sacīja: «Tātad pašu bērni ir svabadi.

²⁷ Bet, lai mēs tiem nedotu apgrēcību, tad ej uz jūru un izmet makšķeri un ņem pirmo zivi, kas pieķersies, un, tās muti atdarījis, tu atradīsi vienu stateri, to dod viņiem par Mani un par sevi.»

18. nodaļa

¹ Tanī pašā stundā mācekļi gāja pie Jēzus un sacīja: «Kas gan ir lielākais Debesu valstībā?»

² Un Jēzus pasauca bērnu, nostatīja to viņu vidū ³ un sacīja: «Patiesi Es jums saku: ja jūs neatgriezīties un netopat kā bērni, tad jūs nenāksit Debesu valstībā.

⁴ Tāpēc, kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais Debesu valstībā.

⁵ Un, kas uzņem tādu bērnu Manā Vārdā, tas uzņem Mani.

⁶ Bet, kas apgręcina vienu no šiem vismazākiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāk, ka tam piesietu dzirnu akmeni pie kakla un to noslīcinātu jūras dziļumā.

⁷ Vai pasaulei apgręcības dēļ! Apgręcībai gan jānāk. Bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk apgręcība!

⁸ Tāpēc, ja tava roka vai tava kāja tevi apgręcina, tad nocērt to un met to prom; jo tas tev labāk, ka tu tizls vai kropls ieej dzīvībā, nekā kad tev ir divi rokas vai divi kājas un tevi iemet mūžīgā ugunī.

⁹ Un, ja tava acs tevi apgręcina, izrauj to un met to prom; tas tev labāk – ar vienu aci ieiet dzīvībā, nekā kad tev ir divi acis un tevi iemet elles ugunī.

¹⁰ Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt, jo Es jums saku: viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz Mana Debesu Tēva vaigu.

- ¹¹ Jo Cilvēka Dēls ir atnācis atpestīt pazudušo.
- ¹² Kā jums šķiet? Ja kādam cilvēkam ir simts avju un viena no tām nomaldās, vai viņš neatstās tās deviņdesmit deviņas kalnos un neies meklēt to, kas nomaldījies?
- ¹³ Un, ja viņam laimējas to atrast, patiesi Es jums saku: viņš vairāk priecājas par to nekā par tām deviņdesmit deviņām, kas nav nomaldījušās.
- ¹⁴ Tāpat arī nav jūsu Debesu Tēva prāts, ka viens no šiem mazajiem pazustu.
- ¹⁵ Bet, ja tavs brālis grēko, tad noej un pamāci viņu zem četrām acīm; kad viņš tev klausā, tad tu savu brāli esi mantojis.
- ¹⁶ Un, ja viņš neklausā, tad pieaicini vēl vienu vai divus, lai no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts.
- ¹⁷ Bet, ja viņš tiem neklausā, tad saki to draudzei; bet, ja viņš neklausā arī draudzei, tad turi viņu par pagānu un muitnieku.
- ¹⁸ Patiesi Es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un, ko vien jūs virs zemes atraisīsit, tas būs atraisīts arī debesīs.
- ¹⁹ Atkal Es jums saku: ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad Mans Debesu Tēvs to tiem dos.
- ²⁰ Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.»
- ²¹ Tad Pēteris, piegājis pie Viņa, sacīja: «Kungs, cikārt man būs piedot savam brālim, kas pret mani grēko? Vai ir diezgan septiņas reizes?»
- ²² Jēzus saka uz to: «Es tev nesaku septiņas reizes, bet septiņdesmit reiz septiņas.
- ²³ Tāpēc Debesu valstība ir līdzīga ķēniņam, kas ar saviem kalpiem gribēja norēķināties.
- ²⁴ Un, kad viņš iesāka norēķinu, viņam pieveda parādnienu, kas tam bija parādā desmit tūkstošu talentu.
- ²⁵ Bet, kad tas nespēja samaksāt, tad kungs pavēlēja to pārdot ar sievu un bērniem un visu, kas tam bija, un samaksāt.
- ²⁶ Tad kalps krita pie zemes un viņu gauži lūdza, sacīdams: cieties ar mani, es tev visu nomaksāšu.
- ²⁷ Tad kungam palika kalpa žēl, un viņš to palaida un parādu tam arī atlaida.
- ²⁸ Bet šis pats kalps, izgājis ārā, sastapa vienu no saviem darba biedriem, kas tam bija simts denāriju parādā; viņš to satvēra, žņaudza un sacīja: maksā, ko esi parādā!
- ²⁹ Tad viņa darba biedrs krita tam pie kājām, lūdzās un sacīja: cieties ar mani, es tev samaksāšu.
- ³⁰ Bet viņš negribēja un nogājis to iemeta cietumā, tiekāms tas savu parādu samaksā.
- ³¹ Kad nu viņa darba biedri to redzēja, tad tie ļoti noskuma, tie aizgāja un izstāstīja savam kungam visu, kas bija noticis.
- ³² Tad viņa kungs to pasauca un tam sacīja: tu nekrietnais kalps! Visu šo parādu es tev atlaidu, kad tu mani lūdzi.
- ³³ Vai tad tev arīdzan nebija apžēloties par savu darba biedru, kā es par tevi esmu apžēlojies?
- ³⁴ Un viņa kungs apskaitās un nodeva to mocītājiem, kamēr tas samaksā visu, ko viņš tam bija parādā.
- ³⁵ Tā arī Mans Debesu Tēvs jums darīs, ja jūs ikviens savam brālim no sirds nepiedosit.»

19. nodaļa

- ¹ Un notika, kad Jēzus šos vārdus bija beidzis runāt, Viņš aizgāja no Galilejas un nonāca Jūdejas robežās viņpus Jordānas.
- ² Un daudz ļaužu gāja Viņam pakaļ, un Viņš tos dziedināja.
- ³ Un farizeji nāca pie Viņa, To kārdinādami, un sacīja Viņam: «Vai ir atļauts šķirties no savas sievas katra iemesla dēļ?»
- ⁴ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Vai neesat lasījuši, ka Radītājs iesākumā tos radījis kā vīru un sievu, ⁵ un sacīja: tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas; un šie divi būs viena miesa. –
- ⁶ Tātad viņi nav vairs divi, bet viena miesa; ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.»
- ⁷ Tie saka Viņam: «Kā tad Mozus ir pavēlējis dot šķiršanās rakstu un šķirties?»
- ⁸ Viņš saka tiem: «Mozus jums atļāva šķirties no savām sievām jūsu cietsirdības dēļ, bet no iesākuma tas tā nav bijis.
- ⁹ Bet Es jums saku: kas no savas sievas šķiras, ja ne netiklības dēļ, un prec citu, tas pārkāpj laulību; un, kas atšķirtu prec, tas pārkāpj laulību.»
- ¹⁰ Viņa mācekļi saka Viņam: «Ja tas tā ir vīra un sievas starpā, tad nav labi precēties.»
- ¹¹ Bet Viņš sacīja tiem: «Visi nespēj saprast šo vārdu, bet tik tie, kam tas ir dots.

¹² Jo ir bezdzimuma cilvēki, kas tādi no mātes miesām. Un ir bezdzimuma cilvēki, ko citi padarījuši par tādiem. Un ir bezdzimuma cilvēki, kas paši sevi padarījuši par tādiem Debesu valstības dēļ. Kas to spēj saprast, lai saprot.»

¹³ Tad atnesa bērniņus pie Viņa, ka Viņš tiem rokas uzliktu un Dievu lūgtu; bet mācekļi norāja tos.

¹⁴ Bet Jēzus sacīja: «Laidiet bērniņus un neliedziet tiem pie Manis nākt, jo tādiem pieder Debesu valstība.»

¹⁵ Un Viņš tiem uzlika rokas un tad aizgāja no turienes.

¹⁶ Un redzi, viens piegāja pie Viņa un sacīja: «Mācītāj, ko laba man būs darīt, lai es dabūtu mūžīgu dzīvību?»

¹⁷ Un Viņš tam sacīja: «Ko tu Man jautā par to, kas labs; tik viens ir Labais. Bet, ja tu gribi ieiet dzīvībā, tad turi baušļus.»

¹⁸ Tas saka Viņam: «Kurus?» Un Jēzus sacīja: «Tev nebūs zagti; tev nebūs dot nepatiesu liecību; ¹⁹ godā savu tēvu un māti; un tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu.»

²⁰ Jauneklis saka Viņam: «To visu esmu turējis. Kā man vēl trūkst?»

²¹ Jēzus tam sacīja: «Ja tu gribi būt pilnīgs, tad noej, pārdod visu, kas tev ir, un atdod to nabagiem; tad tev būs manta debesīs; un tad nāc un staigā Man pakaļ.»

²² Bet, kad jauneklis dzirdēja šos vārdus, viņš aizgāja noskumis, jo tam bija daudz mantas.

²³ Bet Jēzus sacīja uz Saviem mācekļiem: «Patiesi Es jums saku: bagātais grūti ieies Debesu valstībā.

²⁴ Un atkal Es jums saku: vieglāk karnielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.»

²⁵ Bet Viņa mācekļi, to dzirdēdami, ļoti izbijās un sacīja: «Kas tad var tikt pestīts?»

²⁶ Un Jēzus tos uzlūkoja un tiem sacīja: «Cilvēkiem tas nav iespējams, bet Dievam visas lietas iespējamas.»

²⁷ Tad Pēteris atbildēja un Viņam sacīja: «Redzi, mēs esam visu atstājuši un Tev sekojuši. Kas mums būs par to?»

²⁸ Bet Jēzus sacīja tiem: «Patiesi Es jums saku: jūs, kas Man sekojuši, jaunajā pasaulē, kad Cilvēka Dēls sēdēs uz Sava godības krēsla, arī sēdēsīt uz divpadsmit krēsliem un tiesāsīt divpadsmit Israēla ciltis.

²⁹ Un, kas atstājis mājas vai brāļus, vai māšas, vai tēvu, vai māti, vai sievu, vai bērņus, vai tīrumus Mana Vārda dēļ, tas saņems daudzkārt vairāk un iemantos mūžīgu dzīvību.

³⁰ Bet daudzi, kas bija pirmie, būs pēdējie, un, kas bija pēdējie, būs pirmie.»

20. nodaļa

¹ «Jo Debesu valstība ir līdzīga namatēvam, kas rīta agrumā izgāja strādniekus derēt savā vīnadārzā.

² Un, saderējis strādniekus par vienu denāriju kā dienas algu, viņš nosūtīja tos savā vīnadārzā.

³ Un viņš izgāja ap trešo stundu un redzēja vēl citus pie tirgus bez darba stāvam ⁴ un sacīja tiem: noeita arī jūs vīnadārzā, es jums došu, kas nākas.

⁵ Un tie nogāja. Atkal viņš izgāja ap sesto un devīto stundu un darīja tāpat.

⁶ Bet, ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl kādus stāvam un saka tiem: ko jūs visu dienu šeit stāvat bez darba?

⁷ Tie viņam saka: neviens mūs nav derējis. – Viņš saka tiem: eita jūs arīdzan vīnadārzā, un, kas nākas, to jūs dabūsīt.

⁸ Bet, kad vakars metās, vīnadārza kungs saka savam uzraugam: pasauc strādniekus un izmaksā tiem algu, iesāc ar pēdējiem un beidz ar pirmajiem.

⁹ Tad atnāca tie, kas bija derēti ap vienpadsmito stundu, un katrs dabūja pa denārijam.

¹⁰ Un, kad pirmie atnāca, tie cerēja dabūt vairāk; bet arī viņi dabūja katrs pa denārijam.

¹¹ To saņēmuši, viņi kurnēja pret namatēvu ¹² un sacīja: šie pēdējie strādāja vienu vien stundu, un tu tos pielīdzināji mums, kas dienas nastu un karstumu esam cietuši.

¹³ Bet viņš atbildēja un sacīja vienam no tiem: draugs, es tev nedaru netaisnību. Vai tu ar mani neesi saderējis par vienu denāriju?

¹⁴ Ņem, kas tev pieder, un ej; bet šim pēdējam es gribu dot tikpat daudz kā tev.

¹⁵ Vai tad man nav tiesības darīt ar savu mantu, kā es gribu? Jeb vai tava acs ir skaudīga, ka es esmu labs?

¹⁶ Tā pēdējie būs pirmie un pirmie pēdējie. Jo daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu.»

¹⁷ Bet dodamies ceļā uz Jeruzālemi Jēzus ņēma divpadsmit mācekļus pie Sevis un iedams tiem sacīja:

¹⁸ «Redzi, mēs aizejam uz Jeruzālemi, un Cilvēka Dēlu nodos augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem; un tie Viņu notiesās uz nāvi ¹⁹ un nodos pagāniem, lai tie Viņu apmēdītu, šaustu un sistu krustā; un trešā dienā Viņš celsies augšām.»

²⁰ Tad Cebedeja dēlu māte nāca ar saviem dēliem pie Viņa, metās zemē un lūdza ko no Viņa.

²¹ Un Viņš tai sacīja: «Ko tu gribi?» Viņa saka Tam: «Saki, lai šie abi mani dēli sēd Tavā valstībā viens Tev pa labo, otrs pa kreiso roku.»

²² Bet Jēzus atbildēja un sacīja: «Jūs nezināt, ko lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko Es dzeršu?» Tie saka Viņam: «Varam gan.»

²³ Un Viņš saka tiem: «Manu biķeri jums būs gan dzert, bet sēdēt pie Manas labās un kreisās rokas, to dot Man nepiederas; tas pienākas tiem, kam Mans Tēvs to sagādājis.»

²⁴ Un, kad tie desmit to dzirdēja, viņi apskaitās par šiem diviem brāļiem.

²⁵ Bet Jēzus pieaicināja tos un sacīja: «Jūs zināt, ka valdnieki ir kungi pār tautām un lielie kungi tās apspiež.

²⁶ Bet pie jums tā nebūs būt; bet, kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis.

²⁷ Un, ja kas jūsu starpā grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps; ²⁸ tā kā Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet ka Viņš kalpotu un atdotu Savu dzīvību kā atpirkšanas maksu par daudziem.»

²⁹ Un, kad tie izgāja no Jērikas, daudz ļaužu tiem sekoja.

³⁰ Un redzi, divi akli sēdēja ceļmalā; kad tie dzirdēja Jēzu garām ejam, tie brēca un sacīja: «Kungs, Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mums!»

³¹ Bet ļaudis apsauca tos, ka tie klusu ciestu; bet tie brēca vēl vairāk un sacīja: «Kungs, Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mums!»

³² Un Jēzus apstājās, pasauca tos un sacīja: «Ko jūs gribat, lai Es jums daru?»

³³ Tie saka Viņam: «Kungs, ka mūsu acis tiktu atdarītas.»

³⁴ Jēzum palika viņu žēl, un Viņš aizskāra to acis, un tie tūdaļ kļuva atkal redzīgi un Viņam sekoja.

21. nodaļa

¹ Un, kad tie tuvojās Jeruzālemei un nāca pie Betfagas, pie Eļļas kalna, tad Jēzus sūtīja divus no Saviem mācekļiem ² un tiem sacīja: «Eita uz ciemu, kas jūsu priekšā, un tūdaļ jūs atradīsiet ēzeļa māti piesietu un pie tās kumeļu. Atraišiet tos un vediet pie Manis.

³ Un, ja kas jums ko sacīs, tad atsakait: Tam Kungam to vajag, tūdaļ Viņš jums tos atlaidīs.»

⁴ Bet viss tas notika, lai piepildītos pravieša sludinātais vārds: ⁵ sakait Ciānas meitai: redzi, tavs Ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastunesējas ēzeļa mātes kumeļa. –

⁶ Un mācekļi nogāja un darīja tā, kā Jēzus tiem bija pavēlējis, ⁷ atveda ēzeļa māti un kumeļu, uzlika tiem savas drēbes un sēdināja Viņu tur virsū.

⁸ Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļa, citi cirta zarus no kokiem un kaisīja tos uz ceļa, ⁹ bet ļaudis, kas gāja Viņam priekšā un nopakaļ, kļiedza un sauca: «Ozianna Dāvida dēlam, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna visaugstākās debesīs!»

¹⁰ Un, kad Viņš iejāja Jeruzālemē, visa pilsēta sacēlās un sacīja: «Kas Tas tāds?»

¹¹ Bet ļaudis sacīja: «Šis ir pravietis Jēzus no Nacaretas Galilejā.»

¹² Un Jēzus iegāja Templī un izdzina laukā visus, kas Templī pārdeva un pirka, apgāza naudas mijēju galdus un baložu pārdevēju solus ¹³ un saka tiem: «Ir rakstīts: Manam namam jābūt lūgšanas namam, – bet jūs to padarāt par slepkavu bedri.»

¹⁴ Un akli un tizli nāca pie Viņa Templī, un Viņš dziedināja tos.

¹⁵ Bet, kad augstie priesteri un rakstu mācītāji redzēja brīnuma darbus, ko Viņš darīja, un dzirdēja bērnus Templī kļiedzam un saucam: Ozianna Dāvida dēlam! – tad tie apskaitās ¹⁶ un sacīja Viņam: «Vai Tu nedzirdi, ko šie saka?» Bet Jēzus saka tiem: «Dzirdu gan. Vai jūs nekad neesat lasījuši: no bērniņu un zīdaiņu mutes Tu Sev slavu sagādājis?»

¹⁷ Un Viņš atstāja tos, izgāja no pilsētas uz Betāniju un palika tur pa nakti.

¹⁸ Bet, kad Viņš rīta agrumā atkal gāja uz pilsētu, Viņam gribējās ēst.

¹⁹ Un Viņš redzēja vīģes koku ceļmalā, piegāja klāt un neatrada uz tā nekā kā tikai lapas vien un sacīja: «Uz tevis augļi nemūžam vairs lai neaug.» Un vīģes koks tūdaļ nokalta.

²⁰ Un mācekļi, to redzēdami, brīnījās un sacīja: «Kā vīģes koks tik ātri nokalta?»

²¹ Bet Jēzus atbildēja un sacīja tiem: «Patiesi Es jums saku: ja jums ir ticība un jūs nešaubāties, tad jūs ne vien tā varēsiet darīt ar vīģes koku, bet arī, kad jūs teiksiet šim kalnam: celies un meties jūrā, – tad tas notiks.

²² Un visu, ko jūs ticībā lūgsit, to jūs dabūsit.»

²³ Un, kad Viņš ienāca Tempļī, tad, Viņam tur mācot, augstie priesteri un tautas vecaji piegāja pie Viņa un sacīja: «Kādā varā Tu to dari? Un kas Tev deva tādu varu?»

²⁴ Bet Jēzus atbildēja un sacīja tiem: «Es arī gribu jums jautāt vienu lietu; ja jūs Man to teiksiet, tad Es arī jums sacīšu, kādā varā Es to daru: ²⁵ no kurienes bija Jāņa kristība? Vai no debesīm vai no cilvēkiem?» Bet tie apspriedās savā starpā un sacīja: «Ja mēs teiksim: no debesīm, – tad Viņš mums sacīs: kāpēc tad jūs viņam neticējāt?

²⁶ Bet, ja mēs sakām: no cilvēkiem, – tad mums jābīstas no ļaudīm; jo visi tur Jāni par pravieti.»

²⁷ Un viņi atbildēja Jēzum un sacīja: «Mēs nezinām.» Tad Viņš sacīja tiem: «Tad arī Es jums nesaku, kādā varā Es to daru.

²⁸ Bet kā jums šķiet? Kādam cilvēkam bija divi dēli, un viņš gāja pie pirmā un sacīja: dēls, ej un strādā šodien manā vīnadārzā.

²⁹ Un tas atbildēja un sacīja: jā, kungs! – Bet viņš negāja.

³⁰ Viņš aizgāja pie otra dēla un sacīja tāpat. Tas atbildēja un sacīja: es negribu. – Pēc tam viņam palika žēl, un viņš aizgāja.

³¹ Kurš no šiem diviem ir darījis tēva prātu?» Tie saka: «Pēdējais.» Tad Jēzus saka tiem: «Patiesi Es jums saku: muitnieki un netikles drīzāk nāks Dieva valstībā nekā jūs.

³² Jo Jānis nāca pie jums pa taisnības ceļu, un jūs viņam neticējāt; bet muitnieki un netikles viņam ticēja. Bet arī tad, to redzēdami, jūs neatgriezāties un viņam neticējāt.

³³ Klausieties citu līdžību. Bija nama tēvs, kas dēstīja vīnadārzū, uzcēla tam visapkārt sētu, izraka tanī vīna spaidu un uzcēla torni, un iznomāja to strādniekiem, un pats aizceļoja.

³⁴ Kad augļu laiks atnāca, tad viņš sūtīja savus kalpus pie strādniekiem, lai saņemtu savus augļus.

³⁵ Bet strādnieki ņēma viņa kalpus: vienu tie šauta, otru nokāva un trešo nomētāja akmeņiem.

³⁶ Viņš sūtīja atkal citus kalpus, vairāk kā pirmoreiz, un tie darīja viņiem tāpat.

³⁷ Beidzot viņš sūtīja pie tiem savu dēlu un sacīja: no mana dēla tie taču kaunēsies.

³⁸ Bet, kad strādnieki ieraudzīja viņa dēlu, tie sacīja savā starpā: šis ir tas mantinieks: iesim, nokausim to un paturēsim viņa mantojumu.

³⁹ Un viņi ņēma to, izmeta no vīnadārza ārā un nokāva.

⁴⁰ Kad nu vīnadārza kungs nāks, ko viņš darīs šiem strādniekiem?»

⁴¹ Viņi Tam sacīja: «Viņš šos ļaundarus bez žēlastības nogalinās un izdos vīnadārzu citiem strādniekiem, kas viņam atdos augļus īstā laikā.»

⁴² Jēzus sacīja tiem: «Vai jūs nekad neesat rakstus lasījuši: akmens, ko nama cēlēji atmetuši, ir kļuvis par stūra akmeni; tas ir no Tā Kunga un ir brīnums mūsu acīs. –

⁴³ Tāpēc Es jums saku: Dieva valstība no jums tiks atņemta un dota tautai, kas nes viņas augļus.

⁴⁴ Un, kas kritīs uz šo akmeni, tas sašķīdīs, bet, uz ko tas kritīs, to viņš satrieks.»

⁴⁵ Un, kad augstie priesteri un farizeji dzirdēja Viņa līdžības, tie saprata, ka Tas runāja par viņiem.

⁴⁶ Tie meklēja Viņu tvert, bet bijās no ļaudīm, jo tie turēja Viņu par pravieti.

22. nodaļa

¹ Un Jēzus sāka atkal uz tiem runāt līdžībās un sacīja:

² «Debesu valstība līdžinās ķēniņam, kas taisīja savam dēlam kāzas.

³ Un viņš izsūtīja savus kalpus aicināt viesus kāzās, bet tie negribēja nākt.

⁴ Viņš izsūtīja atkal citus kalpus un teica tiem: sakait aicinātiem: redzi, mans mielasts sataisīts, mani vērši un baroti lopi nokauti un viss sagatavots; nāciet kāzās.

⁵ Bet viņi to neievēroja un nogāja cits uz savu tīrumu un cits savās darīšanās.

⁶ Bet citi sagrāba viņa kalpus, tos apsmēja un nokāva.

⁷ Tad ķēniņš palika dusmīgs, viņš izsūtīja savu karaspēku un lika šos slepkavas nokaut un nodedzināja viņu pilsētu.

⁸ Tad viņš sacīja saviem kalpiem: kāzas ir sataisītas, bet viesi nebija cienīgi.

⁹ Tāpēc eita uz lielceļiem un aiciniet kāzās, kādus vien atrodat.

¹⁰ Un kalpi izgāja uz lielceļiem un atveda kādus vien atrazdami, ļaunus un labus, un kāzu nams pildījās ar viesiem.

¹¹ Tad ķēniņš iegāja viesus aplūkot un ieraudzīja tur vienu cilvēku, kas nebija ģērbies kāzu drēbēs.

¹² Un viņš sacīja tam: draugs, kā tu esi šeit ienācis bez kāzu drēbēm? – Bet tas palika kā mēms.

¹³ Tad ķēniņš sacīja saviem kalpiem: sasieniet tam kājas un rokas un izmetiet to galējā tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.

¹⁴ Jo daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu.»

¹⁵ Tad farizeji aizgāja un apspriedās, kā varētu Viņu pieķert kādā vārdā.

¹⁶ Un tie sūtīja savus mācekļus pie Viņa ar ķēniņa Hēroda ļaudīm, un tie sacīja: «Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiesīgs, māci Dieva ceļus patiesībā, jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu.

¹⁷ Tāpēc saki mums: kā Tev šķiet, vai ir atļauts ķeizaram dot nodevas vai ne?»

¹⁸ Un Jēzus, nomanīdams viņu ļaunprātību, sacīja: «Kam jūs Mani kārdināt, jūs liekuļi?

¹⁹ Parādait Man nodevu naudu.» Un tie atnesa Viņam vienu denāriju.

²⁰ Un Viņš sacīja tiem: «Kā attēls šis un uzraksts?»

²¹ Tie sacīja: «Ķeizara.» Tad Viņš tiem teica: «Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.»

²² Un, to dzirdēdami, tie brīnījās, atstāja Viņu un aizgāja.

²³ Tanī dienā nāca pie Viņa saduķeji, kas saka, ka augšāmcelšanās neesot, un jautāja Viņam, ²⁴ sacīdami: «Mācītāj, Mozus ir sacījis: ja kas nomirst bez bērniem, tad viņa brālim būs precēt viņa sievu un celt savam brālim dzimumu. –

²⁵ Bet pie mums bija septiņi brāļi, pirmais apņēma sievu un nomira, un, tā kā tam nebija bērnu, tad tas atstāja savu sievu savam brālim.

²⁶ Tāpat arī otrs un trešais līdz septītajam.

²⁷ Un beidzot pēc viņiem visiem arī sieva nomira.

²⁸ Tad nu kuram no septiņiem augšāmcelšanās dienā šī sieva piederēs? Jo viņa taču visu septiņu sieva bijusi.»

²⁹ Bet Jēzus atbildēja un sacīja: «Jūs alojaties, nesaprazdami nedz rakstus, nedz Dieva spēku.

³⁰ Jo augšāmcelšanās cēlienā ne precējas, nedz tiek precēti, bet visi ir kā eņģeļi debesīs.

³¹ Vai tad jūs neesat lasījuši par miroņu augšāmcelšanos, ko Dievs jums teicis:

³² Es esmu Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs un Jēkaba Dievs. Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs.»

³³ Un, kad ļaudis to dzirdēja, tie iztrūcinājās par Viņa mācību.

³⁴ Bet farizeji, dzirdēdami, ka Viņš saduķejiem muti aizbāzis, sapulcējās, ³⁵ un viens no tiem, bauslības mācītājs, kārdinādams Viņam jautāja un sacīja:

³⁶ «Mācītāj, kurš ir augstākais bauslis bauslībā?»

³⁷ Bet Jēzus tam sacīja: «Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta.

³⁸ Šis ir augstākais un pirmais bauslis.

³⁹ Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu.

⁴⁰ Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši.»

⁴¹ Kad farizeji bija sapulcējušies, Jēzus tiem jautāja un sacīja:

⁴² «Kā jums šķiet? Kristus, kā dēls Viņš ir?» Tie Viņam saka: «Dāvida.»

⁴³ Viņš tiem sacīja: «Kā tad Dāvids Viņu garā sauc par Kungu, sacīdams:

⁴⁴ Tas Kungs sacīja uz manu Kungu: sēdies pie Manas labās rokas, tiekāms Es lieku Tavus ienaidniekus par pameslu Tavām kājām. –

⁴⁵ Ja nu Dāvids sauc Viņu par Kungu, kā tad Tas var būt viņa dēls?»

⁴⁶ Un neviens nevarēja Viņam atbildēt neviena vārda, un no tās dienas arī neviens nedrīkstēja vairs Viņam ko jautāt.

23. nodaļa

¹ Tad Jēzus griezās pie ļaudīm un Saviem mācekļiem ar šādiem vārdiem:

² «Uz Mozus krēsla ir nosēdušies rakstu mācītāji un farizeji.

³ Visu, ko tie jums saka, to darait un turiet; bet pēc viņu darbiem nedarait. Jo tie gan māca, bet paši to nedara.

⁴ Jo tie sasien smagas nastas un liek tās cilvēkiem uz pleciem, bet paši negrib ne ar pirkstu tās kustināt.

⁵ Bet tie dara visus savus darbus tik tādēļ, lai ļaudis tos redzētu. Tie darina sev platas lūgšanas siksnas un drēbēm garus pušķus.

⁶ Tie mīl mielastos sēdēt goda vietās un sinagogās pirmajos krēslos ⁷ un ka ļaudis tirgus laukumos tos sveicina un sauc par rabi.

⁸ Bet jums nebūs saukties par rabi; jo viens ir jūsu mācītājs, Kristus, bet jūs visi esat brāļi.

⁹ Jums arī nevienu virs zemes nebūs saukt par savu tēvu, jo viens ir jūsu Tēvs, kas debesīs.

- ¹⁰ Jums arī nebūs saukties par vadoņiem, jo viens ir jūsu vadonis, Kristus.
- ¹¹ Bet lielākais jūsu starpā lai ir jūsu kalps.
- ¹² Un, kas pats paaugstināsies, tas tiks pazemots; un, kas pats pazemosies, tas tiks paaugstināts.
- ¹³ Bet vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs aizslēdzat Debesu valstību cilvēkiem; jūs paši neejat iekšā un neļaujat tiem, kas vēlas, tur ieiet.
- ¹⁴ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs aprijat atraitņu namus un liekuļojat ar garām lūgšanām; tāpēc jūs saņemsit ļoti smagu sodu.
- ¹⁵ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs pārstaigājat jūru un sauszemi, lai piegrieztu vienu cilvēku jūdu ticībai; un, kad tas noticis, tad jūs padarāt viņu par elles bērnu, divkārt ļaunāku, kā jūs paši esat.
- ¹⁶ Vai jums, aklie ceļa rādītāji, kas sakāt: ja kas zvēr pie Tempļa, tas nav nekas; bet, ja kas zvēr pie zelta, tam tas jāpilda.
- ¹⁷ Jūs ģeķi un aklie! Jo kas ir vairāk: vai zelts vai Templis, kas svētī zeltu?
- ¹⁸ Un: ja kas zvēr pie altāra, tas nav nekas; bet, ja kas zvēr pie dāvanas, kas tur virsū, tam tas jāpilda.
- ¹⁹ Jūs ģeķi un aklie! Jo kas ir vairāk: vai dāvana vai altāris, kas svētī dāvanu?
- ²⁰ Tad nu, kas pie altāra zvēr, tas zvēr pie tā un visa, kas tur virsū.
- ²¹ Un, kas zvēr pie Tempļa, tas zvēr pie viņa un arī pie Tā, kas tur mājā iekšā.
- ²² Un, kas pie debesīm zvēr, tas zvēr pie Dieva goda krēsla un pie Tā, kas tur sēd virsū.
- ²³ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un ķimenēm un atstājat bez ievēribas svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību. Šo jums bija darīt un to neatstāt.
- ²⁴ Jūs aklie ceļa rādītāji, kas odus izkāšat un kamieļus aprijat.
- ²⁵ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs šķīstāt kausa un bļodas ārpusi, bet no iekšpuses tie ir pilni laupījuma un negausības.
- ²⁶ Aklo farizej! Šķīstī papriekš kausa un bļodas iekšpusi, lai arī to ārpuse top šķīsta.
- ²⁷ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs esat līdzīgi nobaltētiem kapiem, kas no ārpuses izskatās jauki, bet no iekšpuses ir pilni ar miroņu kauliem un visādu netīrību.
- ²⁸ Tā arī jūs, no ārpuses gan izrādāties ļaužu priekšā kā taisni, bet iekšpusē esat pilni liekulības un netaisnības.
- ²⁹ Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs ceļat kapenes praviešiem un izgreznojat taisno kapu pieminekļus un sakāt: ³⁰ ja mēs būtu bijuši mūsu tēvu laikos, mēs nebūtu piedalījušies praviešu asins izliešanā.
- ³¹ Tātad jūs dodat liecību par sevi, ka jūs esat praviešu slepkavu bērni.
- ³² Jūs tad arī piepildāt savu tēvu mēru.
- ³³ Jūs čūsku un odžu dzimums, kā jūs izbēgsit no elles sodības?
- ³⁴ Tāpēc, redzi, Es sūtu pie jums praviešus, gudros un rakstu mācītājus; dažus no tiem jūs nokausit un sitīsīt krustā un citus šautīsīt savās sinagogās un vajāsīt no vienas pilsētas uz otru, ³⁵ ka uz jums nāktu visas nevainīgās asinis, kas izlietas virs zemes no taisnā Ābela asinīm līdz Caharijas, Barakija dēla, asinīm, ko jūs nokāvuši starp Dieva namu un altāri.
- ³⁶ Patiesi Es jums saku: tas viss nāks pār šo dzimumu.
- ³⁷ Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas pie tevis sūtīti! Cik reižu Es gribēju sapulcināt ap Sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, bet jūs negribējāt.
- ³⁸ Redzi, jūsu nams tiks jums atstāts postā.
- ³⁹ Jo Es jums saku: jūs Mani no šī laika neredzēsīt, tiekāms jūs sacīsīt: slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā!»

24. nodaļa

- ¹ Un, izgājis no Tempļa, Jēzus aizgāja. Tad Viņa mācekļi piegāja pie Viņa, lai rādītu Viņam Tempļa celtnes.
- ² Bet Jēzus atbildēja tiem un sacīja: «Vai jūs visu to neredzat? Patiesi Es jums saku: šeit akmens uz akmens nepalikis, kas netiks nopostīts.»
- ³ Un, Viņam uz Eļļas kalna sēžot, mācekļi piegāja pie Viņa atsevišķi un sacīja: «Saki mums, kad šīs lietas notiks un kāda būs Tavas atnākšanas un pastarā laika zīme?»
- ⁴ Un Jēzus atbildēja tiem un sacīja: «Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ.
- ⁵ Jo tad daudzi nāks Manā Vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, – un tie pievils daudzus.

⁶ Bet jūs dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu. Esiet nomodā, nebīstieties, jo tam jānotiek; bet tas nav vēl gals.

⁷ Jo tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti, un būs bada laiki un zemestrīce dažās vietās.

⁸ Bet tas viss būs tikai lielo bēdu iesākums.

⁹ Tad tie jūs nodos mokās un jūs nokaus, un jūs būsit visu tautu ienīsti Mana Vārda dēļ.

¹⁰ Un tad daudzi apgrēcināsies un viens otru nodos, un viens otru nīdīs.

¹¹ Un daudzi viltus pravieši celsies, un tie daudzus pievils.

¹² Un, tāpēc ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzus izdzīsīs.

¹³ Bet, kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts.

¹⁴ Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals.

¹⁵ Kad nu jūs redzēsiet izpostīšanas negantību stāvam svētā vietā, par ko pravietis Daniēls sacījis – kas to lasa, lai uzmana, – ¹⁶ lai tad tie, kas ir Jūdejā, bēg kalnos.

¹⁷ Un, kas ir uz jumta, lai nekāpj zemē iznest mantas no sava nama.

¹⁸ Un, kas ir uz lauka, lai neatgriežas mājās paņemt savas drēbes.

¹⁹ Bet vai grūtajām un zīdītājām tanī laikā!

²⁰ Bet lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā vai sabata dienā.

²¹ Jo tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un kādas arī vairs nebūs.

²² Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens cilvēks neizglābtos; bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas.

²³ Ja tad kas jums sacīs: redzi, šē ir Kristus vai tur, – tad neticiet.

²⁴ Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, arī izredzētos.

²⁵ Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš.

²⁶ Tāpēc, kad tie jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, – tad neizeita ārā; redzi, Viņš ir kambaros, – tad neticiet.

²⁷ Jo, kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

²⁸ Jo, kur maita, tur salasās ērgļi.

²⁹ Bet tūdaļ pēc šā laika bēdām saule aptumšosies, mēness nedos sava spīduma, zvaigznes kritīs no debesīm un debess stiprumi kustēsies.

³⁰ Un tad Cilvēka Dēla zīme parādīsies pie debesīm, un tad visas ciltis virs zemes vaimanās un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību.

³¹ Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

³² Mācaities līdzību no vīģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt.

³³ Tā arī dzan jūs – kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu durvju priekšā.

³⁴ Patiesi Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekāms tas viss notiek.

³⁵ Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nekad nezudīs.

³⁶ Bet dienu un stundu neviens nezina, ne debesu eņģeļi, ne Dēls, kā vien Tēvs.

³⁷ Jo, kā bija Noas dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

³⁸ Jo, tā kā tanīs dienās priekš ūdens plūdiem tie rija un plītēja, precējās un devās laulībā līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, ³⁹ un tie nenāca pie saprašanas, tiekāms plūdi nāca un aizrāva visus, tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

⁴⁰ Tad divi būs laukā, vienu pieņems, otru atmetīs.

⁴¹ Divas mals dzirnavās, vienu pieņems, otru atmetīs.

⁴² Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezina, kurā stundā jūsu Kungs nāk.

⁴³ Bet to saprotiet: ja nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad tas paliktu nomodā un neļautu ielauzties savā namā.

⁴⁴ Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo Cilvēka Dēls nāks tanī stundā, kuru jūs nedomājat.

⁴⁵ Kurš tad ir uzticīgais un gudrais kalps, ko kungs iecēlis pār savu saimi tiem dot barību savā laikā?

⁴⁶ Svētīgs šis kalps, kad viņa kungs pārņākdams atradīs to tā darām.

⁴⁷ Patiesi Es jums saku: viņš to iecels pār visām savām mantām.

⁴⁸ Bet, ja ļaunais kalps sacīs savā sirdī: mans kungs kavējas nākt, – ⁴⁹ un iesāks sist savus darba biedrus un rīt un plītēt ar plītniekiem, ⁵⁰ tad šā kalpa kungs nāks tādā dienā, kurā viņš to negaida, un tādā stundā, kas viņam nav zināma, ⁵¹ un to satrieks un tam dos algu ar liekuļiem. Tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.

25. nodaļa

¹ Tad Debesu valstība būs līdzīga desmit jaunavām, kas ņēma savus lukturus un izgāja līgavainim pretim.

² Bet piecas no tām bija ģeķīgās, un piecas bija gudras.

³ Jo ģeķīgās ņēma savus lukturus, bet eļļas tās nepaņēma sev līdzi.

⁴ Bet gudrās paņēma sev līdz ar lukturim arī eļļu savos traukos.

⁵ Kad līgavainis kavējās nākt, tad viņas visas iesnaudās un gulēja.

⁶ Bet nakts vidū balss atskanēja: redzi, līgavainis nāk, izeita viņam pretim.

⁷ Tad visas jaunavas cēlās un sakārtoja savus lukturus.

⁸ Bet ģeķīgās sacīja gudrajām: dodiet mums no savas eļļas, jo mūsu lukturi izdziest.

⁹ Bet gudrās atbildēja un sacīja: tā ne, lai nepietrūktu mums un jums, bet noeita labāk pie pārdevējiem un pērciet sev.

¹⁰ Un, kad tās aizgāja pirkt, nāca līgavainis, un, kas bija gatavas, iegāja ar viņu kāzās, un durvis aizslēdza.

¹¹ Pēc tam atnāca arī pārējās jaunavas un sacīja: kungs, kungs, atdari mums!

¹² Bet tas atbildēja un sacīja: patiesi es jums saku: es jūs nepazīstu.

¹³ Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt ne dienu, nedz stundu, kurā Cilvēka Dēls nāks.

¹⁴ Tas tāpat kā ar cilvēku, kas aizceļodams saaicināja savus kalpus un nodeva tiem savu mantu, ¹⁵ un vienam viņš deva piecus talentus, otram divus un trešam vienu, katram pēc viņa spējām, un pats tūdaļ aizceļoja.

¹⁶ Tūlīt nogāja tas, kas bija dabūjis piecus talentus, darbojās ar tiem un sapelnīja vēl piecus.

¹⁷ Tā arī tas, kas bija dabūjis divus, sapelnīja vēl divus klāt.

¹⁸ Bet tas, kas bija dabūjis vienu, aizgāja un ieraka to zemē un tā paslēpa sava kunga naudu.

¹⁹ Bet pēc ilga laika šo kalpu kungs atnāca un sāka norēķināties ar tiem.

²⁰ Tad atnāca tas, kas bija dabūjis piecus talentus, atnesa vēl piecus un sacīja: kungs, tu man iedeivi piecus talentus; redzi, es sapelnīju vēl piecus.

²¹ Un viņa kungs sacīja tam: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā.

²² Arī tas, kas bija dabūjis divus talentus, atnāca un sacīja: kungs, tu man iedeivi divus talentus; redzi, es sapelnīju vēl divus.

²³ Viņa kungs sacīja tam: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā.

²⁴ Bet atnāca arī tas, kas bija dabūjis vienu talantu, un sacīja: es pazīstu tevi kā bargu cilvēku, tu pļauj, kur neesi sējis, un salasi, kur neesi kaisījis.

²⁵ Es baidījos un aizgāju un apraku tavu talantu zemē. Te viņš ir, ņem savu mantu.

²⁶ Bet viņa kungs atbildēja tam un sacīja: tu blēdīgais un kūtrais kalps. Ja tu zināji, ka es pļauju, kur neesmu sējis, un salasu, kur neesmu kaisījis, ²⁷ tad tev vajadzēja dot manu mantu naudas mainītājiem; es pārnācis būtu saņēmis savu naudu ar augļiem.

²⁸ Tāpēc ņemiet viņa talantu un dodiet to tam, kam ir desmit talantu.

²⁹ Jo ikvienam, kam ir, tiks dots, un tam būs pārpilnība, bet no tā, kam nav, atņems to, kas tam ir.

³⁰ Un nelietīgo kalpu izmetiet galējā tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.

³¹ Bet, kad Cilvēka Dēls nāks Savā godībā un visi eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Sava godības krēsla.

³² Un visas tautas tiks sapulcētas Viņa priekšā; un Viņš tās šķirs, kā gans šķir avis no āžiem, ³³ un liks avis pa Savu labo, bet āžus pa kreiso roku.

³⁴ Tad Ķēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku: nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma.

³⁵ Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis un jūs esat Mani dzirdinājuši; Es biju svešinieks un jūs esat Mani uzņēmuši.

³⁶ Es biju plīks un jūs esat Mani apģērbuši; Es biju slims un jūs esat Mani apmeklējuši; Es biju cietumā un jūs esat nākuši pie manis.

³⁷ Tad taisnie atbildēs Viņam un sacīs: Kungs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu un Tevi paēdinājuši? Vai izslāpušu un Tevi dzirdinājuši?

³⁸ Kad mēs esam Tevi redzējuši kā svešinieku un Tevi uzņēmuši? Vai pliku un Tevi apģērbusi?

³⁹ Kad mēs esam Tevi redzējuši slimu vai cietumā un nākuši pie Tevis?

⁴⁰ Tad Ķēniņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.

⁴¹ Tad Viņš arī sacīs tiem, kas pa kreiso roku: eita nost no Manis, jūs nolādētie, mūžīgā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem.

⁴² Jo Es biju izsalcis un jūs neesat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis un jūs neesat Mani dzirdinājuši.

⁴³ Es biju svešinieks un jūs neesat Mani uzņēmuši; Es biju pliks, un jūs neesat Mani apģērbusi; Es biju slimis un cietumā un jūs neesat Mani apmeklējuši.

⁴⁴ Tad tie arīdzan Viņam atbildēs un sacīs: Kungs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai kā svešinieku, vai pliku, vai slimu, vai cietumā un neesam Tev kalpojuši?

⁴⁵ Tad Viņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi Es jums saku: ko jūs neesat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs arīdzan Man neesat darījuši.

⁴⁶ Un tie ieies mūžīgā sodībā, bet taisnie mūžīgā dzīvībā.»

26. nodaļa

¹ Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis visas šīs runas, tad Viņš sacīja Saviem mācekļiem:

² «Jūs zināt, ka pēc divām dienām būs Pashā, un Cilvēka Dēls tiks nodots, lai Viņu krustā sistu.»

³ Tad sapulcējās augstie priesteri un ļaužu vecaji augstā priestera Kajafas pilī.

⁴ Un tie apspriedās, kā Jēzu ar viltu saņemt un nokaut.

⁵ Bet tie sacīja: «Tikai ne svētkos, lai ļaudīs neceltos nemiers.»

⁶ Bet, kad Jēzus bija Betānijā spītālīgā Sīmaņa namā, ⁷ viena sieva piegāja pie Viņa, tai bija akmens traucīnš ar dārgu svaidāmo eļļu, kuru tā izlēja Viņam uz galvu, Viņam sēžot pie galda.

⁸ Kad mācekļi to redzēja, tie apskaitās un sacīja: «Kamdēļ šī izšķērdība?

⁹ To varēja dārgi pārdot un naudu izdalīt nabagiem.»

¹⁰ Bet Jēzus, to nomanījis, sacīja tiem: «Kam jūs aprūtināt šo sievu? Viņa pie Manis ir padarījusi labu darbu.

¹¹ Jo nabagi ir arvien pie jums, bet Es neesmu arvien.

¹² Jo, izliedama šo eļļu uz Manu miesu, viņa gribējusi Mani kapam svaidīt.

¹³ Patiesi Es jums saku: kur vien visā pasaulē sludinās šo evaņģēliju, tur arī sacīs viņai par piemiņu, ko tā ir darījusi.»

¹⁴ Tad viens no divpadsmit, saukts Jūda Iskariots, nogāja pie augstajiem priesteriem ¹⁵ un sacīja: «Ko jūs man dosit, es jums Viņu nodošu?» Un viņi iedeva tam trīsdesmit sudraba gabalus.

¹⁶ Un no tā laika tas meklēja izdevīgu brīdi, lai Viņu nodotu.

¹⁷ Bet pirmajā Neraudzētās maizes dienā mācekļi nāca pie Jēzus un sacīja Viņam: «Kur Tu gribi, lai mēs Tev sataisām ēst Pashā jēru?»

¹⁸ Bet Viņš sacīja: «Noeita pilsētā pie kāda un sakait tam: Mācītājs saka: Mans laiks ir tuvu klāt, pie tevis Es turēšu Pashā ar Saviem mācekļiem.»

¹⁹ Un mācekļi darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis, un viņi sataisīja Pashā jēru.

²⁰ Un, kad vakars metās, Viņš apsēdās ar divpadsmit mācekļiem, ²¹ un, tiem ēdot, Viņš sacīja: «Patiesi Es jums saku: viens no jums Mani nodos.»

²² Un tie ļoti noskuma un sāka cits pēc cita Viņam sacīt: «Taču ne es, Kungs?»

²³ Bet Viņš atbildēja un sacīja: «Kas ar Mani mērc savu roku bļodā, tas Mani nodos.

²⁴ Cilvēka Dēls gan aiziet, kā par Viņu rakstīts, bet vai tam cilvēkam, kas nodod Cilvēka Dēlu! Tam būtu labāk, ka nemaz nebūtu dzimis.»

²⁵ Bet Jūda, kas Viņu nodeva, atbildēja un sacīja: «Taču ne es, rabi?» Viņš saka uz to: «Tu to teici.»

²⁶ Bet, tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja, pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: «Nemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.»

²⁷ Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un deva to tiem, un sacīja: «Dzeriet visi no tā.

²⁸ Jo tās ir Manas jaunās derības asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai.

²⁹ Bet Es jums saku: Es no šī laika vairs nedzeršu no šiem vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to ar jums no jauna dzeršu Sava Tēva valstībā.»

³⁰ Un, pateicības dziesmu dziedājuši, tie aizgāja uz Eļļas kalnu.

³¹ Tad Jēzus saka tiem: «Jūs visi šinī naktī pret Mani apgrēcināsit, jo stāv rakstīts: Es sitīšu ganu, un ganāmā pulka avis izklīdīs. –

³² Bet pēc Manas augšāmcelšanās Es jums pa priekšu aiziešu uz Galileju.»

³³ Bet Pēteris atbildēja un uz to sacīja: «Kad visi pret Tevi apgrēcinātos, es nemūžam neapgrēcināšos.»

³⁴ Jēzus sacīja tam: «Patiesi Es tev saku: šinī naktī, pirms gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi.»

³⁵ Pēteris saka Viņam: «Jebšu man būtu jāmirst ar Tevi, taču nemūžam Tevi neaizliegšu.» Tāpat arī visi citi mācekļi sacīja.

³⁶ Tad Jēzus aiziet ar Saviem mācekļiem uz kādu vietu ar nosaukumu Ģetzemane un saka mācekļiem: «Nosēdieties šeit, Es paiešu tālāk un pielūgšu Dievu.»

³⁷ Un Viņš ņēma Sev līdz Pēteri un abus Cebedeja dēlus un sāka skumt un baiļoties.

³⁸ Tad Viņš saka tiem: «Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei: palieciet šeit un esiet ar Mani nomodā.»

³⁹ Un, nedaudz pagājis, Viņš krita uz Sava vaiga pie zemes, lūdza Dievu un sacīja: «Mans Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet Man garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi.»

⁴⁰ Un Viņš nāk pie mācekļiem un atrod tos guļam un saka uz Pēteri: «Tātad jūs nespējat nevienu pašu stundu būt ar Mani nomodā?»

⁴¹ Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītāt kārdināšanā, gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja.»

⁴² Viņš atkal aizgāja otru reizi un lūdza Dievu, sacīdams: «Mans Tēvs, ja šis biķeris nevar Man iet garām, lai nebūtu tas jādzer, tad lai notiek Tavs prāts.»

⁴³ Un Viņš nāk un atrod tos atkal guļam, jo viņu acis bija pilnas miega.

⁴⁴ Un Viņš tos atstāja un atkal nogāja un lūdza Dievu trešo reizi, tos pašus vārdus sacīdams.

⁴⁵ Tad Viņš nāk pie Saviem mācekļiem un saka uz tiem: «Jūs arvien vēl guļat un dusat! Redzi, tā stunda ir klāt, Cilvēka Dēls tiek nodots grēcinieku rokās.

⁴⁶ Celieties, ejam! Redzi, kas Mani nodod, ir klāt.»

⁴⁷ Un, Viņam vēl runājot, redzi, nāca Jūda, viens no divpadsmit, un viņam līdz liels ļaužu pulks no augstajiem priesteriem un tautas vecajiem ar zobeniem un nūjām.

⁴⁸ Bet nodevējs bija tiem devis tādu zīmi un sacījis: «Kuru es skūpstīšu, tas ir Tas, To gūstait.»

⁴⁹ Un tūdaļ viņš piegāja pie Jēzus un sacīja: «Esi sveicināts, rabi,» – un skūpstīja Viņu.

⁵⁰ Bet Jēzus tam sacīja: «Draugs, kāpēc tu esi šeit?» Tad tie piegāja pie Jēzus, pielika Tam rokas un To saņēma.

⁵¹ Un redzi, viens no tiem, kas bija pie Jēzus, izstiepa roku, izvilka zobenu, cirta augstā priestera kalpam un nocirta viņam ausi.

⁵² Tad Jēzus saka tam: «Bāz savu zobenu viņa vietā, jo visi, kas ņem zobenu, no zobena aizies bojā.

⁵³ Jeb vai tu domā, ka Es nevarētu lūgt Savu Tēvu un Viņš Man nesūtītu tūlīt vairāk nekā divpadsmit leģionu eņģeļu?

⁵⁴ Bet kā tad raksti lai piepildītos? Jo tam tā būs notikt.»

⁵⁵ Tanī pašā stundā Jēzus sacīja uz ļaužu pulku: «Kā pret slepkavu jūs esat izgājuši ar zobeniem un nūjām Mani gūstīt. Ik dienas Es pie jums sēdēju Templī mācīdams, un jūs Mani neesat aiztikuši.

⁵⁶ Bet tas viss noticis, lai praviešu raksti piepildītos.» Tad visi mācekļi atstāja Viņu un bēga.

⁵⁷ Bet tie Jēzu saņēma un aizveda pie augstā priestera Kajafas, kur rakstu mācītāji un vecaji bija sapulcējušies.

⁵⁸ Bet Pēteris Viņam sekoja no tālienes līdz augstā priestera pilij un, tur iegājis, apsēdās pie sulaiņiem noskatīties, kā viss beigsies.

⁵⁹ Bet augstie priesteri, vecaji un visa augstā tiesa meklēja viltus liecību pret Jēzu, lai To varētu nokaut, ⁶⁰ un tomēr neatrada, jebšu uzstājās daudz viltus liecinieku; beidzot divi nāca priekšā un sacīja:

⁶¹ «Viņš ir teicis: Es varu noplēst Dieva Templi un to atkal trijās dienās uzcelt.»

⁶² Un augstais priesteris piecēlās un sacīja uz Viņu: «Vai Tu neatbildi nekā uz to, ko tie liecina pret Tevi?»

⁶³ Bet Jēzus cieta klusu. Un augstais priesteris sacīja Tam: «Pie dzīvā Dieva es Tevi zvērinu, saki mums: vai Tu esi Kristus, Dieva Dēls?»

⁶⁴ Jēzus tam saka: «Tu to teici. Bet Es jums saku: no šī laika jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un nākam uz debess padebešiem.»

⁶⁵ Tad augstais priesteris saplēsa savas drēbes un sacīja: «Viņš ir Dievu zaimojis. Kam mums vēl liecinieku vajag? Redzi, tagad jūs paši Viņa Dieva zaimošanu dzirdējāt.

⁶⁶ Kā jums šķiet?» Bet tie atbildēja: «Viņš ir nāvi pelnījis.»

⁶⁷ Tad tie Viņam spļāva vaigā un sita ar dūrēm; bet citi Viņu pļaukāja ⁶⁸ un sacīja: «Pravieto mums, Kristu, kurš Tevi sita?»

⁶⁹ Bet Pēteris sēdēja priekšnamā. Un pie viņa pienāca kalpone un sacīja: «Tu arīdzan biji ar Jēzu Galilieti.»

⁷⁰ Bet viņš liedzās visu priekšā, sacīdams: «Es nesaprotu, ko tu runā.»

⁷¹ Un, kad viņš bija izgājis vārtu priekšā, kāda cita, ieraudzījusi viņu, saka tiem, kas tur bija: «Šis arīdzan bija ar Jēzu Nacarieti.»

⁷² Un viņš atkal liedzās, zvērēdams: «Es to Cilvēku nepazīstu.»

⁷³ Un pēc maza brīža tie, kas tur stāvēja, piegāja pie Pētera un sacīja uz to: «Patiesi, arī tu esi viens no tiem, jo tava valoda jau nodod tevi.»

⁷⁴ Tad viņš sāka lādēties un dievoties: «Es to Cilvēku nepazīstu.» Un tūdaļ gailis dziedāja.

⁷⁵ Un Pēteris atcerējās Jēzus vārdus, ko Viņš tam bija sacījis: «Pirms gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi.» Un viņš izgāja ārā un gauži raudāja.

27. nodaļa

¹ Bet rīta agrumā visi augstie priesteri un ļaužu vecaji pieņēma lēmumu Jēzu nonāvēt.

² Un tie saistīja Viņu, aizveda un nodeva to zemes pārvaldniekam Pilātam.

³ Tad Jūda, Viņa nodevējs, redzēdams, ka Viņš pazudināts, nožēloja to, atnesa atpakaļ trīsdesmit sudraba gabalus augstajiem priesteriem un vecajiem ⁴ un sacīja: «Es esmu grēkojis, nododams nenoziedzīgas asinis.» Bet tie sacīja: «Kas mums par daļu? Raugi tu pats!»

⁵ Un viņš nometa sudraba gabalus Templī, aizgāja un pakārās.

⁶ Bet augstie priesteri paņēma sudraba gabalus un sacīja: «Nepieklājas tos likt Dieva šķirstā, jo tā ir asins nauda.»

⁷ Bet viņi nolēma pirkt par tiem podnieka tīrumu svešiniekiem par kapsētu.

⁸ Tāpēc šis tīrums ir nosaukts par asins tīrumu līdz šai dienai.

⁹ Tā ir piepildīts tas vārds, ko pravietis Jeremija runājis, sacīdams: un tie saņēma no Israēla bērniem trīsdesmit sudraba gabalus – tik dārgu maksu tie bija noteikuši – ¹⁰ un deva tos par podnieka tīrumu, kā Tas Kungs man ir pavēlējis. –

¹¹ Bet Jēzu veda zemes pārvaldnieka priekšā. Un pārvaldnieks viņam jautāja: «Vai Tu esi Jūdu ķēniņš?» Bet Jēzus sacīja uz viņu: «Tu to saki.»

¹² Un, kad augstie priesteri un vecaji Viņu apsūdzēja, Viņš neatbildēja nenieka.

¹³ Tad Pilāts saka Viņam: «Vai Tu nedzirdi, cik smagi tie liecina pret Tevi?»

¹⁴ Un Viņš tam neatbildēja neviena paša vārda, tā ka pārvaldnieks ļoti brīnījās.

¹⁵ Bet svētkos zemes pārvaldnieks mēdza atlaist tautai vienu cietumnieku, kuru tā vēlējās.

¹⁶ Un tanī laikā tiem bija kāds sevišķi bīstams cietumnieks, vārdā Baraba.

¹⁷ Un, kad tie bija sapulcējušies, Pilāts sacīja uz tiem: «Kuru jūs gribat, lai es jums atlaižu, vai Barabu vai Jēzu, kuru sauc par Kristu?»

¹⁸ Jo viņš zināja, ka tie To bija nodevuši aiz skaudības.

¹⁹ Bet, viņam sēžot uz soģa krēsla, viņa sieva sūtīja pie tā un lika sacīt: «Liec mierā šo taisno, jo es šonakt sapnī daudz cietu Viņa dēļ.»

²⁰ Bet augstie priesteri un vecaji pierunāja ļaudis, ka tie izlūgtos Barabu, bet Jēzu nokautu.

²¹ Un zemes pārvaldnieks atbildēja un sacīja tiem: «Kuru jūs gribat no šiem abiem, lai es jums atlaižu?» Bet tie sacīja: «Barabu.»

²² Tad Pilāts saka tiem: «Ko tad es lai daru ar Jēzu, kuru sauc par Kristu?» Viņi visi saka: «Sist Viņu krustā!»

²³ Bet viņš sacīja: «Ko tad Viņš ļauna darījis?» Bet tie brēca vēl vairāk: «Sist Viņu krustā!»

²⁴ Bet, kad Pilāts redzēja, ka viņš nekā nevar izdarīt, bet troksnis kļuva vēl lielāks, tad viņš ņēma ūdeni un mazgāja rokas ļaužu priekšā, sacīdams: «Es esmu nevainīgs pie šī taisnā asinīm. Raugait jūs paši!»

²⁵ Un visi ļaudis atbildēja un sacīja: «Viņa asinis lai nāk pār mums un mūsu bērniem.»

²⁶ Tad viņš tiem atlaida Barabu, bet Jēzu šauta un nodeva, lai Viņu sistu krustā.

²⁷ Tad zemes pārvaldnieka karavīri ņēma Jēzu, veda to pārvaldnieka pilī un sasauca ap Viņu visu pulku.

²⁸ Un tie novilkā Viņam drēbes un apvilka Viņam purpura apmetni.

²⁹ Tie nopina ērkšķu vainagu un lika to Viņam galvā, un deva Viņam niedri labajā rokā, un locīja ceļus Viņa priekšā, Viņu apsmiedami, un sacīja: «Sveiks, Jūdu ķēniņ!»

³⁰ Un tie splāva Viņam virsū, ņēma niedri un sita Viņam pa galvu.

³¹ Un, kad tie bija Viņu apsmējuši, tad tie novilkā Viņam apmetni un apvilka Viņam paša drēbes un aizveda Viņu, lai sistu krustā.

³² Bet iziedami tie sastapa cilvēku no Kirēnas, vārdā Sīmani; tie piespieda to nest Viņa krustu.

³³ Un, nonākuši tai vietā, ko sauc par Golgatu, tas ir, pieres vietu, ³⁴ tie Viņam deva dzert etiķi, maisītu ar žulti; un, kad Viņš to nobaudīja, Viņš negribēja to dzert.

³⁵ Un tie sita Viņu krustā un izdalīja Viņa drēbes savā starpā ar mesliem.

³⁶ Un tie sēdēja tur un apsargāja Viņu.

³⁷ Un virs Viņa galvas tie pielika Viņa vainas uzrakstu: ŠIS IR JĒZUS, JŪDU ĶĒNIŅŠ.

³⁸ Tad divi slepkavas tika kopā ar Viņu krustā sisti; viens pa labo, otrs pa kreiso roku.

³⁹ Bet garāmģājēji zaimoja Viņu, galvas kratīdami, ⁴⁰ un sacīja: «Viņš gribēja noplēst Templi un to atkal uzcelt trijās dienās; palīdzi pats Sev; ja Tu esi Dieva Dēls, kāp no krusta zemē.»

⁴¹ Tāpat augstie priesteri līdz ar rakstu mācītājiem un vecajiem apsmēja Viņu, sacīdami:

⁴² «Citiem Viņš palīdzējis, bet pats Sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Israēla Ķēniņš, lai nokāpj no krusta, tad mēs ticēsim uz Viņu.

⁴³ Viņš Dievam uzticējies, Tas lai glābj Viņu, ja grib; jo Viņš ir sacījis: Es esmu Dieva Dēls.»

⁴⁴ Tāpat arī slepkavas, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti, zaimoja Viņu.

⁴⁵ Bet no sestās stundas tapa tumšs pār visu zemi līdz devītai stundai.

⁴⁶ Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī: «Ēli, Ēli, lamā zabahtani?» Tas ir: «Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?»

⁴⁷ Bet daži no tiem, kas tur stāvēja, kad tie to dzirdēja, sacīja: «Šis sauc Ēliju.»

⁴⁸ Un tūlīt viens no tiem aizskrēja, paņēma sūkli, pildīja to ar etiķi, uzsprauda to niedrē un dzirdīja Viņu.

⁴⁹ Bet citi sacīja: «Pagaidi, redzēsim, vai Ēlija nāks un glābs Viņu.»

⁵⁰ Bet Jēzus atkal iekliedzās stiprā balsī un izlaida Savu garu.

⁵¹ Un redzi, Tempļa priekšgars pārplīsa no augšas līdz apakšai divos gabalos, un zeme trīcēja, un klintis šķēlās, ⁵² un kapi atdarījās, un daudzu svēto miesas, kas dusēja, cēlās augšām.

⁵³ Un tie izgāja no kapiem pēc Viņa augšāmcelšanās, nāca svētajā pilsētā un parādījās daudziem.

⁵⁴ Bet virnieks un tie, kas bija pie Viņa un sargāja Jēzu, redzēdami zemestrīci un visu, kas tur notika, ļoti izbijās un sacīja: «Patiesi Šis bija Dieva Dēls.»

⁵⁵ Bet tur bija daudz sievu, kas no Galilejas bija sekojušas Jēzum un Viņam kalpojušas, tās skatījās no tālienes.

⁵⁶ Starp tām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba un Jāzeps māte, un Cebedeja dēlu māte.

⁵⁷ Bet vakarā nāca kāds bagāts cilvēks no Arimatijas, vārdā Jāzeps, kas arī bija kļuvis par Jēzus mācekli.

⁵⁸ Šis nogāja pie Pilāta un izlūdās Jēzus miesas. Tad Pilāts pavēlēja tās viņam atdot.

⁵⁹ Un Jāzeps ņēma miesas, ietina tās tīrā audeklā ⁶⁰ un ielika tās savā jaunajā kapā, ko viņš bija izcirtis klintī, un viņš pievēla lielu akmeni pie kapa durvīm un aizgāja.

⁶¹ Bet tur bija Marija Magdalēna un otra Marija, viņas sēdēja pretim kapam.

⁶² Bet otrā dienā, kas nāk pēc sataisāmās dienas, augstie priesteri un farizeji sapulcējās pie Pilāta ⁶³ un sacīja: «Kungs, mēs atminamies, ka šis viltnieks, vēl dzīvs būdams, sacīja: pēc trim dienām Es celšos augšām.

⁶⁴ Tāpēc pavēli kapu apsargāt līdz trešajai dienai, ka Viņa mācekļi nenāk naktī un Viņu nenozog un neizpauž ļaudīm: Viņš ir no miroņiem augšāmcelies. Pēdējā vilšana tad būtu lielāka nekā pirmā.»

⁶⁵ Pilāts sacīja uz tiem: «Jums ir sargi, eita un apsargait to, kā paši zināt.»

⁶⁶ Un tie aizgāja un pielika kapam sargus un aizzīmogoja akmeni.

28. nodaļa

¹ Bet pēc sabata, pirmajai nedēļas dienai austot, Marija Magdalēna un otra Marija nāca kapu apraudzīt.

² Un redzi, notika liela zemestrīce, jo Tā Kunga eņģelis nāca no debesīm, piegājis novēla akmeni no durvīm un sēdās tam virsū.

³ Un viņa izskats bija kā zibens un viņa drēbes baltas kā sniegs.

⁴ Bet sargi drebēja aiz bailēm un kļuva kā miruši.

⁵ Bet eņģelis uzrunāja sievas, sacīdams: «Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto.

⁶ Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis. Nāciet šurp un raugait to vietu, kur Viņš gulēja.

⁷ Un eita steigšus un sakait Viņa mācekļiem, ka Viņš ir no miroņiem augšāmcēlies; un redzi, Viņš jums pa priekšu noiesuz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt. Redzi, es jums to esmu sacījis.»

⁸ Un tās steigšus izgāja no kapa ar bailēm un ar lielu prieku un tecēja to vēstīt Viņa mācekļiem.

⁹ Un redzi, Jēzus nāca tām pretim un sacīja: «Esiet sveicinātas!» Bet tās piegāja pie Viņa, apkampa Viņa kājas un krita Viņa priekšā pie zemes.

¹⁰ Tad Jēzus saka uz tām: «Nebīstieties, eita un sakait to Maniem brāļiem, lai viņi noiet uz Galileju, un tur viņi Mani redzēs.»

¹¹ Bet, Viņam aizejot, redzi, kādi no sargiem atnāca pilsētā un pastāstīja augstajiem priesteriem visu, kas bija noticis.

¹² Un tie sapulcējās ar vecajiem, nolēma bagātīgi dot kareivjiem naudu ¹³ un tos pamācīja: «Sakiet, ka Viņa mācekļi naktī atnāca un, mums guļot, Viņu nozaga.

¹⁴ Un, ja tas zemes pārvaldniekam taptu zināms, mēs viņu gan nomierināsim un gādāsim par to, ka jums nekas nenotiek.»

¹⁵ Un sargi ņēma naudu un darīja, kā bija mācīti. Un šī valoda ir izpaudusies starp jūdiem līdz šai dienai.

¹⁶ Bet Viņa vienpadsmit mācekļi nogāja uz Galileju, uz to kalnu, kur Jēzus tiem bija pavēlējis.

¹⁷ Un, kad tie Viņu redzēja, tie nokrita Viņa priekšā ceļos, bet citi šaubījās.

¹⁸ Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: «Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes.

¹⁹ Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, ²⁰ tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.»

4. Pseudopāvilu vēstules

Pāvila vēstule efeziešiem

(V.E.: Krieviski: «Послание к Ефесянам святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils, pēc Dieva prāta Jēzus Kristus apustulis, svētajiem un Kristū Jēzū ticīgajiem, kas ir Efezā: ² žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus.

³ Lai slavēts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs Kristū ir svētījis ar visāda veida garīgu svētību debesīs.

⁴ Viņā Tas mūs pirms pasaules radīšanas izredzējis, lai mēs būtu svēti un nevainojami Viņa priekšā mīlestībā.

⁵ Pēc Savas gribas labā nodoma Viņš jau iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu, ⁶ par slavu Viņa augstajai žēlastībai, ar ko Tas mūs apveltījis Savā mīļotajā Dēlā.

⁷ Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana pēc Viņa bagātās žēlastības, ⁸ kurā Tas pārpilnībā mūs apveltījis ar visu gudrību un atziņu, ⁹ atklādamis mums Savas gribas noslēpumu pēc Sava labā nodoma, ¹⁰ kuru Tas, laikiem piepildoties, bija apņēmis novest līdz galam, visu apvienojot zem vienas galvas – Kristus, gan to, kas debesīs, gan to, kas virs zemes.

¹¹ Viņš ir tas, ar kura gādību arī mēs esam kļuvuši par mantiniekiem, kas pēc Viņa nodoma – Viņš visu vada pēc Sava gribas lēmuma – bijām izredzēti ¹² jau iepriekš savu cerību likt uz Kristu, lai tādējādi pagodinātu Dieva varenību.

¹³ Viņā arī jūs esat dzirdējuši patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju, un, Viņam ticēdami, esat saņēmuši Svētā Gara zīmogū pēc apsoliņuma, ¹⁴ kas ir mūsu gaidāmā mantojuma ķīla, līdz reiz iegūsim pestīšanas pilnību par slavu Viņa varenībai.

¹⁵ Tāpēc, dzirdēdamis par jūsu ticību uz Kungu Jēzu un mīlestību uz visiem svētajiem, ¹⁶ es arī nebeidzu pateikties Dievam par jums, pieminēdamis jūs savās lūgšanās, ¹⁷ aizlūgdams, lai mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un godības pilnais Tēvs jums dotu gudrības un atklāsmes garu, lai jūs labāk Viņu izprastu, ¹⁸ apgaismota gara acis, lai jūs zinātu, kādu cerību dod Viņa aicinājums un kādu godības bagātību Viņš savējiem liek iemantot, ¹⁹ un cik pārlietu liels ir Viņa spēka mērs, kas parādās pie mums, ticīgajiem, darbodamies tādā pašā visspēcības varenībā, ²⁰ kādu Viņš parādījis Kristū, To uzmodinādamis no miroņiem un sēdinādamis pie Savas labās rokas debesīs, ²¹ augstāk par ikvienu valdību, varu, spēku, kundzību un ikvienu vārdu, kas tiek minēts vai nu šinī laikā, vai nākamajā.

²² Un visu Viņš ir nolīcis zem Viņa kājām, bet Viņu pašu pāri visam iecēlis par galvu draudzei, ²³ kas ir Viņa miesa, pilnība, kas visu visur piepilda.

2. nodaļa

¹ Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos, ² kuros reiz dzīvojāt, pakļauti šīs pasaules varas nesējam, gaisa valsts valdniekam, garam, kas vēl tagad darbojas nepaklausības bērnos.

³ Kopā ar tiem arī mēs visi reiz dzīvojām savas miesas kārtībās, ļaudamies miesas un miesas prāta iegribām, pēc savas dabas būdami Dieva dusmības bērni kā visi pārējie.

⁴ Bet Dievs, bagāts būdamis žēlastībā, Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis, ⁵ arī mūs, kas savos pārkāpumos bijām miruši, darījis dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jūs esat izglābti!

⁶ Viņš iekš Kristus Jēzus un līdz ar Viņu mūs ir uzmodinājis un paaugstinājis debesīs, ⁷ lai nākamajos laikmetos Kristū Jēzū mums parādītu Savas žēlastības un laipnības pāri plūstošo bagātību.

⁸ Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana.

⁹ Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos.

¹⁰ Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.

¹¹ Tāpēc pieminiet, ka jūs, kas citkārt pēc miesas bijāt pagāni, tādi, kurus tā saucamie rokām miesīgi apgraizītie sauc par neapgraizītajiem, ¹² reiz senajos laikos bijāt bez Kristus, šķirti no Israēla draudzes un izslēgti no apsoliņiem iestādījumiem, bez Dieva šinī pasaulē.

¹³ Bet tagad jūs esat Kristū Jēzū; jūs, kas kādreiz bijāt tālu, Kristus asinīs esat kļuvuši tuvi.

¹⁴ Jo Viņš ir mūsu miers: Viņš abus darījis par vienu un noārdījis starpsienu, kas mūs šķīra, proti, ienaidu, ¹⁵ atceldams pats Savā miesā bauslību ar viņas daudzajiem priekšrakstiem, lai Sevī abus pārrādītu par vienu jaunu cilvēku un nodibinātu mieru, ¹⁶ lai, nonāvējot ienaidu pie krusta, salīdzinātu vienā miesā gan vienus, gan otru ar Dievu.

¹⁷ Un atnācis pasludināja mieru jums, kas bijāt tālu, un tiem, kas bija tuvu, ¹⁸ jo caur Viņu gan mums, gan viņiem ir dota pieceja pie Tēva vienā Garā.

¹⁹ Tātad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime, ²⁰ nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus.

²¹ Viņā visa celtne, kopā salaista, aug par svētu templi Tam Kungam.

²² Un Viņā arī jūs līdzti tiek uzcelti par Dieva mājokli Garā.

3. nodaļa

¹ Tāpēc es, Pāvils, nesdams Kristus Jēzus važas par jums, pagāniem, griežos pie jums: ² jūs jau esat dzirdējuši par uzticēto Dieva žēlastību man darboties jūsu labā.

³ Ar atklāsmi man darīts zināms Dieva noslēpums, par ko iepriekš īsumā esmu rakstījis.

⁴ To lasot, jūs varat nojaust manu Kristus noslēpuma izpratni, ⁵ kas agrākām cilvēku bērnu paaudzēm tādā veidā vēl nebija darīts zināms, kā tas tagad Garā ticis atklāts Viņa svētajiem apustuļiem un praviešiem.

⁶ Proti, ka, evaņģēlijam nākot, pagāni Jēzū Kristū līdzti kļuvuši par apsolījuma mantiniekiem, par vienas miesas locekļiem un dalībniekiem.

⁷ Par šī evaņģēlija kalpu es esmu kļuvis, saņemdam Dieva žēlastības dāvanu, ko Viņš Savā lielajā spēkā man piešķīris.

⁸ Man, vismazākajam starp visiem svētajiem, dota šī žēlastība pagāniem pasludināt Kristus neizdibināmo bagātību ⁹ un rādīt, kā ir piepildījies lielais noslēpums, kas no laiku laikiem bija apslēpts visu lietu radītājā Dievā, ¹⁰ lai tagad caur draudzi visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma.

¹¹ Jo tā tam bija jānotiek pēc Viņa mūžīgā nodoma, ko Viņš piepildījis mūsu Kungā Kristū Jēzū, ¹² kurā mums, kas Viņam ticam, dota iespēja tuvoties Dievam bez bailēm un ar pašāvību.

¹³ Tāpēc es lūdzu: nezaudējiet drosmi, kad es ciešu jūsu dēļ – manas ciešanas ir jūsu gods.

¹⁴ Tādēļ es loku savus ceļus Tēva priekšā, ¹⁵ no kā ikviena cilts debesīs un virs zemes dabū savu vārdu, ¹⁶ lai Viņš Savā godības bagātībā jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku ¹⁷ un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ¹⁸ ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, ¹⁹ un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārāka par katru atziņu, un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.

²⁰ Bet Viņam, kas, darbodamies mūsos ar Savu brīnišķo varu, spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam, ²¹ lai ir gods draudzē un Kristū Jēzū uz audžu audzēm mūsu mūžos.

4. nodaļa

¹ Tad nu, važās slēgts sava Kunga dēļ, es jūs mudinu: dzīvojiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa, ² visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panesdami mīlestībā, ³ cenšamies uzturēt Gara vienību ar miera saiti: ⁴ viena miesa, viens Gars – jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti –, ⁵ viens Kungs, viena ticība, viena kristība; ⁶ viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem.

⁷ Bet ikvienam no mums piešķirta žēlastība tādā mērā, kādā to Kristus mums ir dāvinājis.

⁸ Tāpēc ir sacīts: uzkāpis augstumā, Viņš saņēmis gūstekņus, devis dāvanas cilvēkiem. –

⁹ Uzkāpis – ko citu gan tas nozīmē, ja ne to, ka Viņš arī nokāpis šīs pasaules zemajās vietās?

¹⁰ Bet Tas, kas nokāpis, ir tas pats, kas (pēc tam) uzkāpis augstāk par visām debesīm, lai visu piepildītu.

¹¹ Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem, ¹² lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu, ¹³ līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru.

¹⁴ Tad mēs vairs nebūsim mazgadīgi bērni, kas cilvēku viltus spēlē, viņu viltīgas rīcības piekrāpti, tiek šurpu turpu svaidīti, padodamies katram mācības vējam.

¹⁵ Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti, Kristus.

¹⁶ Viņā visa miesa, kopā saturēta un visādām palīgsaitēm vienota, pastāvīgi aug pēc tām spējām, kas katrai viņas daļai dotas, kļūdama aizvien pilnīgāka mīlestībā.

¹⁷ Tad nu es jums piekodu – Tas Kungs ir mans liecinieks – vairs nedzīvot tā, kā pagāni dzīvo sava sirdsprāta tukšībā ¹⁸ savas nezināšanas dēļ un sirds apcietinā tības dēļ, aptumšojušies savā sapratnē un atsvešinājušies dzīvībai, kas no Dieva, ¹⁹ zaudējuši kauna jūtas un sākuši nodoties izvirtībai, sagandēdami savu dzīvi ar visādiem netiklības darbiem un mantkārību.

²⁰ Bet tā jūs Kristu neesat mācījušies; ²¹ jūs par Viņu esat dzirdējuši un mācījušies tā, ka patiesība ir Jēzū, ²² ka līdz ar agrākās dzīves veidu jums jāatmet vecais cilvēks, kas savu kārtību pievilts iet bojā, ²³ un jāatjaunojas savā sirdsprātā ²⁴ un jāapgērbj jaunais cilvēks, kas radīts pēc Dieva patiesā taisnībā un svētumā.

²⁵ Tāpēc atmetiet melus un runājiet patiesību ikviens ar savu tuvāko, jo mēs savā starpā esam locekļi.

²⁶ Dusmās neapgrēkojieties: lai saule nenoriet, jums dusmojoties, ²⁷ un nedodiet vietu velnam.

²⁸ Kas zadzis, lai vairs nezog, bet lai labāk cenšas sev sagādāt godīgu iztiku ar savu roku darbu, lai būtu ko dot tam, kas ir trūcumā.

²⁹ No jūsu mutes lai nenāk neviens nekrietns vārds, bet tikai krietnas runas, kas draudzi ceļ un nesvētību klausītājiem.

³⁰ Un neapbēdināt Dieva Svēto Garu, ar ko esat apzīmogoti atpestīšanas dienai.

³¹ Katrs rūgtums, ātrsirdība, dusmas, bāršanās un zaimi, vispār katra ļaunprātība lai ir tālu no jums.

³² Bet esiet cits pret citu laipni un žēlsirdīgi; piedodiet cits citam, kā arī Dievs Kristū jums ir piedēvis.

5. nodaļa

¹ Sekojiet Dievam kā viņa mīlie bērni ² un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus jūs mīlējis un mūsu labā Sevi nodevis Dievam par upura dāvanu, par jauku smaržu.

³ Bet netiklība, visāda veida netīra dzīve vai mantkārība lai pat vārda pēc jums ir sveša, kā tas svētiem pieder; ⁴ tāpat bezkaunība, tukšas runas, jo tādas lietas neklājas, bet gan jo vairāk pateicība.

⁵ Jo to iegaumējiet: nevienam netiklim, netīram vai mantrausim, tas ir, elku kalpam, nav vietas Kristus un Dieva valstībā!

⁶ Neviens lai jūs nepieviļ tukšām runām, jo šādu lietu dēļ Dieva dusmas nāk pār nepaklausības bērniem.

⁷ Nebiedrojieties ar viņiem.

⁸ Jo reiz jūs bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma savā Kungā! Dzīvojiet kā gaismas bērni.

⁹ Gaismas auglis viscaur ir labprātība, taisnība, patiesība, ¹⁰ un pārbaudiet, kas Tam Kungam patīkams.

¹¹ Nepiedalaities neauglīgajos tumsības darbos, bet labāk celiet tos gaismā.

¹² Protams, ko viņi slepenībā dara, par to pat kauns runāt.

¹³ Bet visu, kas tiek gaismā celts, apspīd gaisma, un viss, ko apspīd gaisma, ir gaisma.

¹⁴ Tāpēc ir sacīts: uzmosties, kas guli, un celies augšā no miroņiem, tad atspīdēs tev Kristus. –

¹⁵ Tad nu raugaities nopietni uz to, kā dzīvojat: nevis kā negudri, bet kā gudri; ¹⁶ izmantojiet laiku, jo šīs dienas ir ļaunas!

¹⁷ Tāpēc nepadodieties neprātam, bet centieties saprast, kāds ir jūsu Kunga prāts.

¹⁸ Un neapreibināties ar vīnu, no kā ceļas izlaidīga dzīve, bet topiet Gara pilni, ¹⁹ runādami cits uz citu psalmos, himnās un garīgās dziesmās, dziedādami un slavēdami To Kungu savās sirdīs.

²⁰ Pateicieties vienumēr un par visu Dievam Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā.

²¹ Un esiet paklausīgi cits citam Kristus bijībā.

²² Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam.

²³ Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams Savas miesas Pestītājs.

²⁴ Bet, kā draudze ir paklausīga Kristum, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās.

²⁵ Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā, ²⁶ lai to darītu svētu, šķīstot ar mazgāšanu ūdenī caur vārdu, ²⁷ Sev Savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas.

²⁸ Tā arī vīriem pienākas savas sievas mīlēt kā savu miesu. Kas mīl savu sievu, tas mīl sevi pašu.

²⁹ Jo neviens nekad vēl nav ienīdis pats savu miesu, bet katrs to kopj un glabā, tāpat kā Kristus draudzi, ³⁰ jo mēs esam Viņa miesas locekļi.

³¹ «Tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai un abi kļūs par vienu miesu.»

³² Šis noslēpums ir liels: es to attiecinu uz Kristu un draudzi.

³³ Bet arī katram no jums būs savu sievu mīlēt kā sevi pašu, bet sieva lai jūt bijību pret savu vīru.

6. nodaļa

¹ Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas.

² Godā savu tēvu un māti, – tas ir pirmais bauslis ar apsolījumu, proti: ³ lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes. –

⁴ Tēvi, nekaitinait savus bērnus, bet audzinait un pamācait tos būt paklausīgiem Tam Kungam.

⁵ Kalpi, paklausait saviem laicīgajiem kungiem kā Kristum bijībā un bailēs ar neviltotu sirdi.

⁶ Pildait Dieva gribu kā Kristus kalpi, no visas dvēseles, ne tikai acu priekšā, cilvēkiem izpatikdami, ⁷ bet labprāt kalpodami, it kā tas būtu jādara Tam Kungam un ne cilvēkiem.

⁸ Jo jūs zināt, ka ikviens, ja tas dara ko labu, to pašu mantos no Tā Kunga, vai viņš būtu vergs vai brīvais.

⁹ Un jūs, kungi, dariet to pašu viņiem; atmetiet draudus, zinādami, ka Kungs debesīs ir tiklab viņu Kungs kā jūsējais un ka Tas neuzlūko cilvēka vaigu.

¹⁰ Beidzot – topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā.

¹¹ Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām.

¹² Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.

¹³ Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt.

¹⁴ Tātad stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās, ¹⁵ kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam; ¹⁶ bez visa tā satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsiet dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas.

¹⁷ Ņemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu, ¹⁸ ar visām lūgšanām un lūgumiem lūdziet Dievu Garā ik brīdī; tai pašā nolūkā esiet nomodā un pastāviet savās aizlūgšanās par visiem svētajiem, ¹⁹ arī par mani, lai mana mute droši atvērtos runai un es bez bailēm varētu sludināt evaņģēlija noslēpumu.

²⁰ Viņa važās kaltais vēstnieks es esmu un to gribu sludināt bez bailēm, kā man tas pienākas.

²¹ Bet lai arī jūs zinātu, kā man klājas un ko es daru, tad par visu to jums pastāstīs mīļais brālis Tihiks, uzticīgais kalps Tā Kunga darbā.

²² Viņu es tāpēc esmu sūtījis pie jums, lai jums būtu ziņas par mums un lai viņš varētu stiprināt jūsu sirdis.

²³ Miers lai brāļiem un mīlestība līdz ar ticību no Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus.

²⁴ Žēlastība ar visiem, kas mīl mūsu Kungu Jēzu Kristu Viņa neiznīcīgajā godībā.

Pāvila vēstule filipiešiem

(V.E.: Krieviski: «Послание к Филиппийцам святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils un Timotejs, Kristus Jēzus kalpi, visiem svētajiem Kristū Jēzū, kas ir Filipos, arī bīskapiem un diakoniem: ² lai jums ir žēlastība un miers no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus.

³ Es pateicos savam Dievam ik reizes, kad vien jūs atceros, ⁴ vienmēr katrā savā lūgšanā par jums visiem ar prieku aizlūgdams, ⁵ par jūsu līdzdalību evaņģēlijā no pirmās dienas līdz šim brīdim, ⁶ būdams pārliecināts, ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.

⁷ Tā man pieder domāt par jums visiem, jo es jūs nesu savā sirdī – gan savās saitēs, gan aizstāvot un nostiprinot evaņģēliju, jūs visus, kas kopā ar mani esat dalībnieki žēlastībā.

⁸ Jo Dievs ir mans liecinieks, ka es ilgojos pēc jums visiem ar Kristus Jēzus sirsnību.

⁹ Un to es lūdzu, lai jūsu mīlestība vienumēr, pāri plūzdama, pieaugtu visā atziņā un izjūtā, ¹⁰ ka jūs svarīgāko pārbaudāt, lai Kristus dienā būtu tīri un nevainojami, ¹¹ ieguvuši pilnīgu Jēzus Kristus taisnības augli, Dievam par godu un slavu.

¹² Bet es gribu, brāļi, lai jūs zinātu, ka tas, kas ar mani notiek, ir drīzāk sekmējis evaņģēliju, ¹³ ka manas važas ir kļuvušas Kristū zināmas visā virssardzē un arī visiem citiem, ¹⁴ un ticības brāļu vairākums, kas uzticējušies manām važām, ar vēl lielāku drosmi bezbailīgi sludina Dieva vārdu.

¹⁵ Daži naida un strīda dēļ, bet citi ar labu prātu sludina Kristu.

¹⁶ Vieni aiz mīlestības, zinādami, ka esmu šeit, lai aizstāvētu evaņģēliju, ¹⁷ otri pasludina Kristu, patmīlības dzīti, aiz netīriem nolūkiem, domādami ar to manām važām pievienot bēdas.

¹⁸ Ko tad nu? Par katru veidu, kādā Kristus tiek pasludināts – vai ar izlikšanos vai patiesībā, es priecāšos.

¹⁹ Jo es zinu, ka, jums Dievu lūdzot, ar Jēzus Kristus Gara atbalstu tas man nesīs glābšanu.

²⁰ Jo es gaidu un ceru, ka es nevienā vietā nepalikšu kaunā, bet kā vienmēr, tā arī tagad atklātbā Kristus tiks pagodināts manā miesā vai ar dzīvību, vai ar nāvi.

²¹ Jo dzīvot man ir – Kristus un mirt – ieguvums.

²² Bet, ja dzīvot miesā man ir darba auglis, tad es nezinu, ko lai izvēlos?

²³ Mani spiež no abām pusēm; es kāroju atraisīties un būt kopā ar Kristu, kas ir daudz, daudz labāk.

²⁴ Bet jūsu dēļ nepieciešams palikt miesā.

²⁵ Un tādā pašāveidā es zinu, ka palieku un palikšu jums visiem par sekmējumu un ticības prieku, ²⁶ lai jūsu liksmība Kristū Jēzū pieaugtu caur mani, kad es ieradīšos atkal pie jums.

²⁷ Tikai dzīvojiet tā, kā tas ir Kristus evaņģēlija cienīgi, lai, vai nu nākdams un jūs redzēdams, vai prom būdams, par jums dzirdētu, ka jūs stāvat vienā Garā, vienprātīgi kopā cīnīdamies par evaņģēlija ticību, nekādā lietā nebīdamies no pretinieku draudiem.

²⁸ Tā ir viņu pazušanas, bet mūsu pestīšanas zīme, un tas ir no Dieva; ²⁹ jo jums dota žēlastība ne vien uz Kristu ticēt, bet arī par Viņu ciest, ³⁰ jums, kam tā pati cīņa, kādu jūs pie manis redzējāt un par kādu tagad dzirdat.

2. nodaļa

¹ Ja nu ir kāds iepriecinājums Kristū, ja kāds mīlestības mierinājums, ja kāda gara sadraudzība, kāda sirsnība vai līdzietība, ² tad piepildait manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi, ³ ne strīdēdamies, ne tukšā lielībā, bet pazemībā cits citu uzskatīdami augstāku par sevi, ⁴ neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām.

⁵ Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū, ⁶ kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, ⁷ bet Sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs; ⁸ un, cilvēka kārtā būdams, Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei!

⁹ Tāpēc arī Dievs Viņu ļoti paaugstinājis un dāvinājis Viņam Vārdu pāri visiem vārdiem, ¹⁰ lai Jēzus Vārdā locītos visi ceļi debesīs un zemes virsū un pazemē ¹¹ un visas mēles apliecinātu, ka Jēzus Kristus ir Kungs Dievam Tēvam par godu.

¹² Tātad, mani mīļie, tā kā jūs vienumēr esat paklausījuši, nevis manā klātbūtnē vien, bet tagad daudz vairāk manā prombūtnē, gādājiet ar bailēm un drebēšanu, ka topat svēti.

¹³ Jo Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.

¹⁴ Dariet visu bez kurnēšanas un šaubīšanās, ¹⁵ lai jūs būtu nevainojami un šķīsti, nepeļami Dieva bērni sabojātas un samaitātas paaudzes vidū, un tanī mirdzētu kā spīdekļi pasaulē, ¹⁶ turēdami dzīvības vārdu, man par lepnumu uz Jēzus Kristus dienu; tad es veltīgi nebūtu skrējies, nedz veltīgi pūlējies!

¹⁷ Bet, ja man arī jāizlej savas asinis, nesot jūsu ticības un kalpošanas upuri, tad es priecājos, priecādamies kopā ar jums visiem; ¹⁸ tāpat arī jūs priecājaties, priecādamies kopā ar mani.

¹⁹ Bet es iekš Kunga Jēzus ceru drīz sūtīt pie jums Timoteju, lai es, pārliecinājies, kā jums klājas, kļūtu līkums.

²⁰ Jo man nav neviena ar līdzīgu dvēseli, kas bez viltus rūpētos par jūsu lietām.

²¹ Jo visi meklē savu, nevis Kristus Jēzus labumu.

²² Bet viņa krietnumu jūs pazīstat, ka viņš man kalpojās evaņģēlija labā kā bērns tēvam.

²³ To nu es ceru pie jums sūtīt, tiklīdz varēšu pārredzēt savas lietas.

²⁴ Bet es droši ceru iekš Tā Kunga, ka arī pats drīz nākšu.

²⁵ Man šķiet nepieciešami sūtīt pie jums Epafroditu, manu brāli un darba un cīņas biedru, jūsu sūtni un palīgu manā trūkumā, ²⁶ tāpēc ka viņš karsti ilgojās pēc jums visiem un bija nobēdājies par to, ka jūs bijāt dzirdējuši par viņa slimību.

²⁷ Patiesi viņš bija slims, tuvu nāvei. Bet Dievs viņu ir žēlojis un ne vien viņu, bet arī mani, lai man nebūtu bēdas uz bēdām.

²⁸ Un es viņu steidzīgi sūtu, lai jūs, viņu ieraudzījuši, atkal priecātos un arī man būtu mazāk bēdu.

²⁹ Uzņemiet viņu iekš Tā Kunga ar visu prieku un vērtējiet augsti tādu vīrus, ³⁰ jo Kristus darba dēļ viņš bijis tuvu nāvei, dzīvību ķīlā likdams, lai aizpildītu iztrūkumu jūsu kalpošanā manis labā.

3. nodaļa

¹ Beidzot vēl, mani brāļi, priecājieties iekš Tā Kunga; to pašu jums rakstīt man nav par apgrūtinājumu, bet jums ir par stiprinājumu.

² Sargaities no suņiem, sargaities no ļauniem strādniekiem, sargaities no sagraizīšanas, ³ jo apgraižīšana esam mēs, kas kalpo Dievam garā, lepojas ar Kristu Jēzu un neuzticas miesai; ⁴ lai gan es varētu arī uzticēties miesai. Ja kāds cits domā uzticēties miesai, es to varētu vēl vairāk; ⁵ astoņu dienu vecumā apgraižīts, no Israēla tautas, Benjamīna cilts, ebrejs no ebrejiem, bauslības lietās farizejs, ⁶ savā dedzībā draudzes vajātājs, taisnībā, ko bauslība paredz, nevainojams.

⁷ Bet, kas man bija ieguvums, to es Kristus dēļ esmu uzskatījis par zaudējumu.

⁸ Bet arī tagad es visu to uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas nesalīdzināmo pārkumu, kura dēļ es visu to esmu zaudējis un uzskatu to par mēsliem, lai Kristu iegūtu ⁹ un atrastos Viņā; negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata, ¹⁰ lai atzītu Viņu un Viņa augšāmcelšanās spēku un Viņa ciešanu sadraudzību; tā es pielīdzinos Viņa nāvei ¹¹ cerībā sasniegt augšāmcelšanos no miroņiem.

¹² Nevis, ka es to jau būtu saņēmis vai jau būtu pilnīgs, bet es dzenos, lai to satvertu, tāpat kā arī mani satvēris Kristus Jēzus.

¹³ Brāļi, es vēl nedomāju, ka pats būtu to satvēris, bet vienu gan – aizmirsdams to, kas aiz manis, stiepdamies pēc tā, kas priekšā, ¹⁴ es dzenos pretim mērķim, goda balvai – Dieva debesu aicinājumam Kristū Jēzū.

¹⁵ Visi, kas esam pilnīgi, turēsim tādas domas, un, ja jums kādā lietā ir citas domas, tad arī to Dievs jums atklās; ¹⁶ tikai, ko esam sasnieguši, pie tā turēsimies.

¹⁷ Brāļi, sekojiet manai priekšzīmei un raugaities uz tiem, kas tā dzīvo, ka mēs jums esam par paraugu.

¹⁸ Jo daudzi dzīvo, par kuriem es jums daudzkārt esmu sacījis un arī tagad raudādams saku, ka tie ir Kristus krusta ienaidnieki.

¹⁹ Viņu gals ir pazušana, viņu Dievs ir vēders, un kauns viņiem ir gods; viņu prāts vērsts uz zemes lietām.

²⁰ Mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu, ²¹ kas pārvērtīs mūsu zemības miesu, līdzīgu Savai apskaidrotai miesai, ar spēku, kurā Viņš arī spēj Sev pakļaut visas lietas.

4. nodaļa

¹ Nu tad, mani mīļie brāļi, pēc kuriem es ļoti ilgojos, mans prieks un vainags, pastāviet iekš Tā Kunga, jūs mīļie.

² Euodiju es skubinu un Sintihu es skubinu būt vienprātīgām iekš Tā Kunga.

³ Jā, arī tevi, mans īstais darba biedri, lūdzu, palīdzi viņām, kas evaņģēlija labā cīnījās kopā ar mani, Klēmentu un maniem pārējiem darba biedriem, kuru vārdi ir dzīvības grāmatā.

⁴ Priecājieties iekš Tā Kunga vienumēr; es vēlreiz teikšu, priecājieties!

⁵ Jūsu lēnība lai kļūst zināma visiem cilvēkiem; Tas Kungs ir tuvu.

⁶ Nezūdaities nemaz, bet jūsu lūgumi lai nāk zināmi Dieva priekšā ar pateicību ikvienā pielūgšanā un lūgšanā.

⁷ Un Dieva miers, kas ir augstāks par visu saprašanu, pasargās jūsu sirdis un jūsu domas Kristū Jēzū.

⁸ Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!

⁹ Un, ko jūs esat mācījušies un saņēmuši un dzirdējuši un redzējuši pie manis, to darait. Un miera Dievs būs ar jums.

¹⁰ Bet es ļoti priecājos iekš Tā Kunga par to, ka jūs jau atkal esat atplaukuši gādībā par mani; jūs gādājāt arī agrāk, bet jums trūka izdevības.

¹¹ Es to nesaku trūkuma dēļ, jo es esmu mācījies būt pieticīgs ar to, kas man ir.

¹² Es protu būt zems, protu arī dzīvot pilnībā; nekas man nav svešs, protu būt paēdis un izsalcis, dzīvot pilnībā un ciest trūkumu.

¹³ Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru.

¹⁴ Tomēr jūs labi darījāt, ņemdami dalību manās bēdās.

¹⁵ Jūs, filipieši, jau arī zināt, ka evaņģēlija sludināšanas sākumā, kad es izgāju no Maķedonijas, neviena draudze nebiedrojās ar mani došanā un ņemšanā kā vien jūs.

¹⁶ To jūs uz Tesaloniku vienreiz un otrreiz sūtījāt manām vajadzībām.

¹⁷ Ne it kā es meklētu dāvanu, bet es meklēju augli, kas vairotos jums par labu.

¹⁸ Es visu esmu dabūjis, un man ir papildnam. Esmu piepildīts, kopš saņēmu no Epafrōdita jūsu dāvanu, šo saldo smaržu, Dievam pieņemamu, patīkamu upuri.

¹⁹ Mans Dievs apmierinās katru jūsu vajadzību pēc Savas godības pilnās bagātības Kristū Jēzū.

²⁰ Dievam, mūsu Tēvam, lai ir gods mūžīgi mūžos! Āmen.

²¹ Sveicinait ikvienu svēto Kristū Jēzū.

²² Jūs sveicina brāļi, kas ir pie manis. Jūs sveicina visi svētie, bet sevišķi tie no ķeizara nama.

²³ Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu!

Pāvila vēstule kolosiešiem

(V.E.: Krieviski: «Послание к Колоссянам святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils, pēc Dieva prāta Kristus Jēzus apustulis, un brālis Timotejs ² svētajiem un ticīgajiem brāļiem Kristū, kas dzīvo Kolosā: žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva!

³ Mēs pastāvīgi savās lūgšanās pateicamies Dievam, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvam, par jums, ⁴ jo mēs esam dzirdējuši par jūsu ticību Kristum Jēzum un jūsu mīlestību uz visiem svētajiem ⁵ tās cerības dēļ, kas jums nolikta debesīs. Par to jūs jau agrāk esat dzirdējuši, kad klausījāties evaņģēlija patiesības vārdu, ⁶ kas aizgājis līdz jums; jo tas visā pasaulē nes augļus un pastāvīgi aug – arī pie jums – kopš tās dienas, kad jūs dzirdējāt un visā patiesībā izpratāt Dieva žēlastību.

⁷ Epafra, mūsu mīļais darba biedrs, jums to ir pasludinājis: viņš, šis uzticīgais Kristus darbinieks, kas strādājis jūsu labā, ⁸ arī mums ir stāstījis par jūsu mīlestību Garā.

⁹ Tāpēc arī mēs kopš tās dienas, kad esam par to dzirdējuši, pastāvīgi piesaucam Dievu savās lūgšanās, lai jūs, bagātīgi apveltīti ar garīgu gudrību un atziņu, visā pilnībā izprastu Viņa gribu.

¹⁰ Tad jūsu dzīve būs mūsu Kunga cienīga un Viņam viscaur patīkama, un jūs nesīsiet augļus ar visāda veida labiem darbiem un pieausit Dieva atziņā.

¹¹ Bet Viņš Savā godības varenībā jūs bagātīgi apveltīs ar spēku būt izturīgiem un pacietīgiem, ¹² un jūs ar prieku pateiksities Tēvam, kas jūs darījis cienīgus dabūt savu tiesu pie svētajā mantojuma gaismā.

¹³ Viņš mūs ir izrāvis no tumsības varas un pārcēlis Sava mīļā Dēla valstībā, ¹⁴ kurā mums dota pestīšana, grēku piedošana.

¹⁵ Jo Viņš ir neredzamā Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais; ¹⁶ Viņā radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, gan troņi, gan kundzības, gan valdības, gan varas. Viss ir radīts caur Viņu un uz Viņu, ¹⁷ bet Viņš pats ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.

¹⁸ Viņš ir Savas miesas, proti, draudzes, galva, sākums, pirmdzimtais starp mirušiem, lai starp mirušiem būtu pats pirmais.

¹⁹ Jo visai Dieva pilnībai labpatika iemānot Viņā, ²⁰ lai caur Viņu un uz Viņu salīdzinātu visu, nodibinot ar Viņa krusta asinīm visu starpā mieru – gan debesīs, gan virs zemes.

²¹ Arī jūs, kas kādreiz bijāt atsvešinājušies un ienaidā ar Dievu sava sirdsprāta un ļauno darbu dēļ, ²² Viņš tagad salīdzinājis, Savā cilvēciskā miesā izciezdams nāvi, lai jūs svēti, bez kļūdām un nevainojami varētu stāties Viņa priekšā, ²³ ja tikai paliksiet savā ticībā stipri un nesatricināti un nenovērsīsities no cerības, kas ir dota evaņģēlijā, kuru jūs esat dzirdējuši. Tas ir sludināts visai radībai apakš debesīm, un tam arī es, Pāvils, kalpoju.

²⁴ Tad nu es esmu liksms savās ciešanās, kuras nesu jūsu labā, piepildīdams to, kas vēl trūkst no Kristus ciešanām, savā miesā par labu draudzei, kas ir Viņa miesa.

²⁵ Viņas kalps es esmu kļuvis pēc tām amata pilnvarām, ko Dievs man devis, lai pie jums tiktu piepildīts Dieva vārds, ²⁶ noslēpums, kas ļaužu ciltīm bija apslēpts no mūžīgiem laikiem, bet tagad atklāts Viņa svētajiem.

²⁷ Viņiem Dievs gribējis darīt zināmu, cik varen liela ir šī noslēpuma godība pagānu starpā, proti, Kristus jūsos, apskaidrošanas cerība.

²⁸ Viņu mēs sludinām, paskubinādami ikvienu cilvēku un mācīdami ikvienu cilvēku visā gudrībā, lai ikvienu cilvēku darītu pilnīgu Kristū.

²⁹ Par to arī es cīnos, strādādams Viņa varā, kas manī darbojas ar spēku.

2. nodaļa

¹ Jo es gribu, lai jūs zinātu, cik karsti es cīnos par jums un tiem, kas dzīvo Lāodikejā, kā arī par visiem citiem, kas manu miesīgo vaigu nav redzējuši.

² Viņu sirdīm jātop stiprinātām ar mīlestības pilnu pamācību, lai viņi bagātīgi iegūtu atziņas pilnību un izprastu Dieva noslēpumu, proti, Kristu, ³ kurā apslēptas visas gudrības un atziņas bagātības.

⁴ To es saku, lai neviens jūs nemaldinātu skaistiem vārdiem, ⁵ jo kaut gan es miesīgi esmu tālu, tomēr garā es esmu pie jums un ar prieku redzu, kādā vienībā un kādā spēkā jūs stāvat ticībā uz Kristu.

⁶ Tad nu Kristu Jēzu pieņēmuši, dzīvojiet Viņā, ⁷ sakņodamies Viņā, augdami Viņā, stipri kļūdami ticībā, kurā esat mācīti, pāri plūzdami savā pateicībā!

⁸ Uzmaniet, ka neviens jūs nesagūsta ar savu filozofiju un tukšu maldināšanu, kas balstās uz cilvēku mācībām un pasaules pirmspēkiem, bet ne uz Kristu.

⁹ Viņā mājō visa Dieva pilnība miesā, ¹⁰ un Viņā arī jūs esat kļuvuši pilnīgi, jo Viņš ir galva visām varām un spēkiem; ¹¹ Viņā jūs arī esat apgraizīti, ne cilvēku rokām, bet Kristū apgraizīti, un tā tikuši vaļā no savas grēcīgās dabas, ¹² kristībā līdz ar Viņu aprakti un Viņā līdzī uzmodināti, ticēdami Dieva spēkam, kas Viņu uzmodinājis no miroņiem.

¹³ Jūs, kas bijāt miruši savos pārkāpumos un savā neapgraizīšanā, Viņš līdz ar to darījis dzīvus, piedodams mums mūsu pārkāpumus; ¹⁴ Viņš izdeldējis pret mums vērsto parādu rakstu ar visām tā prasībām un paņēmis to no mūsu vidus, pienaglodams pie krusta.

¹⁵ Tā Viņš atbrūojis visas pretvaras, tās atklāti kaunā likdams un Kristū uzvaru svinēdams pār viņām.

¹⁶ Tāpēc lai neviens jūs netiesā ēdienu un dzērienu dēļ vai sakarā ar svētkiem, jauno mēnesi vai sabatu.

¹⁷ Šīs lietas ir nākamo lietu ēna, bet miesa pieder Kristum.

¹⁸ Nevienam nav tiesības atņemt jums jūsu balvu, kaut arī tas atrod patiku pazemīgā kalpošanā eņģeļiem un kaut arī tas lepojas ar parādībām, ko viņš redzējis. Tāds bez pamata kļūst iedomīgs savā miesas prātā ¹⁹ un neturas pie galvas, no kuras ar saišu un dzīslu palīdzību visa miesa tiek vienota un kopā saturēta un aug Dieva augumā.

²⁰ Ja nu jūs esat ar Kristu nomiruši pasaules pirmspēkiem, ko tad jūs, it kā vēl dzīvodami pasaulē, uzņematies priekšrakstu jūgu, cilvēku baušļus un mācības, ²¹ kā piemēram: tev nebūs aizskart, tev nebūs baudīt, tev nebūs pieskarties! –

²² Visas šīs lietas ir lemtas iznīcībai, tās tērējot.

²³ Tām gan ir gudrības slava tur, kur ir pašizdomāta dievkalpošana, pašpazemošanās un miesas mērdēšana; bet patiesībā tām nav nekādas vērtības, jo tās dod apmierinājumu vienīgi miesai.

3. nodaļa

¹ Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas.

² Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām.

³ Jo jūs esat miruši, un jūsu dzīve līdz ar Kristu apslēpta Dievā.

⁴ Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsīt līdz ar Viņu.

⁵ Tāpēc nonāvējiet sevī to, kas pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, ļauno iekāri un mantkārtību; tā ir elku kalpība.

⁶ Viņu dēļ nāk Dieva dusmība pār nepaklausības dēliem, ⁷ kuru vidū arī jūs kādreiz esat staigājuši, kad jūs vēl tanīs dzīvojāt.

⁸ Bet tagad visu to atmetiet: dusmas, ātrsirdību, ļaunprātību, zaimus un nekaunīgas runas, kas ir jūsu mutē.

⁹ Nemelojiet cits citam, novelciet veco cilvēku un viņa darbus.

¹⁰ Un apģērbiet jauno cilvēku, kas tiek atjaunots atziņā pēc viņa Radītāja tēla.

¹¹ Tur vairs nav ne grieķa, ne jūda, ne apgraizīšanas, ne neapgraizīšanas, ne barbara, ne skita, ne verga, ne brīvā, bet viss un visos – Kristus.

¹² Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīlotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ¹³ ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedēvis, piedodiet arī jūs.

¹⁴ Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite.

¹⁵ Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi!

¹⁶ Kristus vārds lai bagātīgi mājō jūsos: pamācait un paskubinaīt cits citu visā gudrībā ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, žēlastībā dziedādami savās sirdīs Dievam!

¹⁷ Un visu, ko vien jūs darāt vārdos vai darbos, to visu darait Kunga Jēzus Vārdā, pateikdamies Dievam Tēvam caur Viņu.

¹⁸ Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, tā tas pieklājas Tā Kunga draudzē.

¹⁹ Vīri, mīliet savas sievas un neesiet skarbi pret viņām.

²⁰ Bērni, klausait saviem vecākiem visās lietās, jo tas patīk Tam Kungam.

²¹ Tēvi, nekaitinait savus bērnus, lai tie netop bailīgi.

²² Kalpi, klausait visās lietās saviem laicīgajiem kungiem, ne vien acu priekšā, kā tādi, kas cilvēkiem grib izpatikt, bet ar neviltotu sirdi, Kristus bijībā.

²³ Visu ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, ²⁴ jo jūs zināt, ka Tas Kungs par atmaksu jums dos debesu mantojumu. Jūs jau kalpojat savam Kungam – Kristum.

²⁵ Kas nepareizi darījis, dabūs pelnīto atmaksu; tur neuzlūko cilvēka vaigu.

4. nodaļa

¹ Kungi, kā tas ir pareizi un taisnīgi, tā darait saviem kalpiem; jūs zināt: arī jums ir Kungs – debesīs.

² Esiet pastāvīgi lūgšanās, esiet ar tām nomodā ar pateicību.

³ Reizē lūdziet arī par mums, lai Dievs mūsu sludināšanai atvērtu durvis, ka es varētu sludināt Kristus noslēpumu, kura dēļ esmu važās, ⁴ un lai es to varu darīt zināmu, kā tas man pienākas.

⁵ Izturieties gudri pret tiem, kas nepieder pie draudzes; izmantojiet šo laiku.

⁶ Jūsu runa lai aizvien ir tīkama, ar sāli sāļīta, lai jūs zinātu, kā ikvienam atbildēt.

⁷ Visu, kas attiecas uz mani, jums darīs zināmu mīlais brālis Tihiks, uzticamais kalps un biedrs Tā Kunga darbā.

⁸ Viņu es jau tāpēc pie jums esmu sūtījis, lai jūs dabūtu zināt, kā mums klājas, un lai viņš stiprinātu jūsu sirdis, ⁹ kopā ar uzticamo un mīļoto brāli Onēzimu, kas ir no jūsu vidus: tie jums visu darīs zināmu, kas šeit notiek.

¹⁰ Jūs sveicina mans cietuma biedrs Aristarhs un Marks, Barnabas brāļadēls, par viņu jūs jau esat saņēmuši aizrādījumus: kad viņš ieradīsies pie jums, uzņemiet to!

¹¹ Un Jesus, saukts Justs, vienīgie darba biedri Dieva valstības lietās no apgraizīto vidus. Viņi bijuši mani iepriecinātāji.

¹² Jūs sveicina vēl Epafra, kas ir no jūsu vidus, Kristus Jēzus kalps, kas pastāvīgi cīnās par jums savās lūgšanās, lai jūs kļūtu pilnīgi un ar visu pārliecību stāvētu par to, kas ir Dieva griba.

¹³ Es varu apliecināt, ka viņš daudz pūlas par jums un par tiem Lāodikejā un Hierapolē.

¹⁴ Jūs sveicina mīlais ārsts Lūka un Dēma, ¹⁵ sveicinait brāļus Lāodikejā un Nīmfu ar viņas mājas draudzi.

¹⁶ Kad jūs šo vēstuli būsīt izlasījuši, parūpējieties, lai tā tiktu lasīta arī Lāodikejas draudzē, bet to, kas nāks no Lāodikejas, lasiet arī jūs.

¹⁷ Bet Arhipam es lieku sacīt: skaties, ka tu izpildītu kalpošanu, kuru saņēmi Tai Kungā.

¹⁸ Sveiciens ar manu, Pāvila, paša roku. Pieminiet manas važas! Žēlastība ar jums!

Pāvila 1. vēstule tesalonīkiešiem

(V.E.: Krieviski: «Первое послание к Фессалоникийцам святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils, Silvāns un Timotejs tesalonīkiešu draudzei, kas ir Dievā Tēvā un Kungā Jēzū Kristū: žēlastība jums un miers!

² Mēs vienmēr pateicamies par jums visiem Dievam, kad pieminam jūs savās lūgšanās, ³ jo pastāvīgi atceramies Dieva, mūsu Tēva, priekšā jūsu ticības darbu, pašreizējā mīlestību un nesatricināmo cerību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu.

⁴ Mēs zinām, Dieva mīļotie brāļi, kā jūs tikāt izredzēti, ⁵ jo mūsu evaņģēlija vēstījums neparādījās vienīgi vārdos, bet spēkā, Svētā Garā un stiprā pārliecībā – jūs jau zināt, kādi mēs bijām, kad jūsu labā sākām darboties starp jums, ⁶ un jūs kļūvāt par maniem un Kunga Kristus sekotājiem, uzņemdami sludināto vārdu Svētā Gara priekā, panesdami daudz spaidu ⁷ un tā kļūdami par priekšzīmi visiem ticīgajiem Maķedonijā un Ahajā.

⁸ Jo no jums Tā Kunga vārds atskanējis tālāk ne vien Maķedonijā un Ahajā, nē, visās vietās kļuvusi zināma jūsu ticība Dievam, tā ka mums nekas vairs nav jāstāsta; ⁹ tie paši cits citam stāsta, kāds bija mūsu darba sākums jūsu starpā un kā jūs no saviem elkiem atgriezāties pie Dieva, lai kalpotu dzīvīvajam un patiesajam Dievam ¹⁰ un lai gaidītu no debesīm Viņa Dēlu, kuru Viņš uzmodinājis no miroņiem, Jēzu, kas mūs atpestījis no nākamās dusmības.

2. nodaļa

¹ Jūs paši zināt, brāļi, kāds bija mūsu darba sākums pie jums, ka tas nebija bez panākumiem.

² Pēc mūsu iepriekšējām ciešanām un apvainojumiem Filipos, kas jums ir zināmi, mēs mūsu Dievā smēlāmies drosmi lielā cīņas priekā sludināt jums Dieva evaņģēliju.

³ Jo mūsu sludinājuma pamatā nav maldu vai netīru un negodīgu nolūku, ⁴ bet mēs runājam tāpēc, ka Dievs mūs atradis par cienīgiem, uzticēdams mums evaņģēliju, un cenšamies izpatikt nevis cilvēkiem, bet Dievam, kas pārbauda mūsu sirdis.

⁵ Jūs zināt, mēs nekad neesam uzstājušies ar glaimiem vai mantkārtīgos nolūkos, Dievs ir mūsu liecinieks, ⁶ nedz arī sagaidīdami godu no cilvēkiem, ne no jums, ne no citiem.

⁷ Lai gan mums kā Kristus apustuļiem būtu bijis iespējams sev prasīt sevišķu cieņu, bet mēs jūsu starpā esam bijuši saudzīgi kā māte, kas lolo savus bērnus.

⁸ Tādas ir bijušas mūsu jūtas pret jums; mēs ar jums gribējām dalīties ne vien Dieva evaņģēlijā, bet arī savā dvēselē, jo tik mīļi jūs mums bijāt kļuvuši.

⁹ Jūs atceraties, brāļi, mūsu darba pūles; strādādami dienām naktīm, lai tikai jūs neapgrūtinātu, mēs jums nesām Dieva labo vēsti.

¹⁰ Jūs un Dievs esat mani liecinieki, ar kādu bijību un nevainojamu taisnību mēs pret jums izturējāmies, kad bijāt ticīgi kļuvuši.

¹¹ Mēs ikvienam no jums – jums tas ir zināms – kā tēvs savus bērnus ¹² uzmodinājām, pamācījām un pārliecinājām dzīvot tā, lai jūs būtu sava Dieva cienīgi, kas jūs aicina Savā valstībā un godībā.

¹³ Tāpēc mēs arī pastāvīgi pateicamies Dievam, ka jūs, uzklausi jūsu mūsu sludinātos Dieva vārdus, tos esat uzņēmuši nevis kā cilvēku, bet kā Dieva vārdus, kas tie patiesībā ir; jo pats Dievs darbojas ar Savu spēku jūsos, kas ticat.

¹⁴ Tā jūs, brāļi, esat sākuši staigāt to Dieva draudžu pēdās, kas apliecina Kristu Jēzu Jūdejā, jo jūs tāpat esat cietuši no saviem ciltsbrāļiem kā viņi no jūdjiem, ¹⁵ kas nonāvējuši Kungu Jēzu un praviešus, kas mūs vajājuši, kas Dievam nav patīkami un ir naidīgi pret visiem cilvēkiem, ¹⁶ kas mūs kavē sludināt pagāniem un tos glābt no pazušanas. Tā viņi aizvien piepilda savu grēku mēru. Bet dusmība jau nākusi pār viņiem galīgi.

¹⁷ Bet mēs, brāļi, kādu laiku esam jutušies bez jums kā bāriņi; lai gan bijām šķirti tikai ārīgi, ne savās sirdīs, tomēr mēs savās lielajās ilgās neesam taupījuši pūles, lai jūs atkal redzētu.

¹⁸ Mēs, pirmām kārtām es, Pāvils, esam gribējuši ne vienu reizi vien jūs apmeklēt, bet sātans mūs aizkavēja, ¹⁹ jo kas gan cits ir mūsu cerība, prieks un slavas vainags mūsu Kunga Jēzus priekšā Viņa atnākšanas dienā, ja arī ne jūs?

²⁰ Tiešām, jūs esat mūsu gods un prieks!

3. nodaļa

¹ Nevarēdami ilgāk ciesties, mēs nolēmām palikt Atēnās vieni paši ² un sūtījām pie jums mūsu brāli Timoteju, Dieva aicināto Kristus evaņģēlija kalpu, lai viņš jūs stiprinātu un jūs drošinātu ticībā, ³ ka neviens nesāktu šaubīties pašreizējos spaidos. Jūs paši zināt, ka tādi mums nolemti.

⁴ Jo jau toreiz, kad bijām pie jums, mēs teicām jums, ka vajāšanām jānāk; un tā tas arī ir noticis, jūs to zināt.

⁵ Tāpēc arī es, nevarēdams to ilgāk paciest, nosūtīju viņu pie jums, lai dabūtu zināt, kā ir ar jūsu ticību, vai kārdinātājs nav jūs kārdinājis un vai mūsu darbs nesāk irt.

⁶ Tagad nu Timotejs no jums atkal pārnācis pie mums, atnesdams mums labas ziņas par jūsu ticību un mīlestību, stāstīdams, ka jūs aizvien mīļi mūs pieminat un ilgojaties mūs redzēt tāpat kā mēs jūs.

⁷ Tā mēs, brāļi, dzirdēdami par jūsu ticību, caur jums esam guvuši iepriecumu visās savās vajadzībās un bēdās; ⁸ jo, kad jūs stipri stāvat savā Kungā, tad mēs dzīvojam.

⁹ Ar kādiem pateicības vārdiem mēs gan varam Dievam atmaksāt par visu to prieku, ko izjūtam mūsu Dieva priekšā par jums, ¹⁰ dienu un nakti no visas sirds viņu lūgdami, lai mums būtu lemts redzēt jūs vaigā un stiprināt jūs ticībā, ja tas vēl vajadzīgs.

¹¹ Bet Viņš, mūsu Dievs un Tēvs, un mūsu Kungs Jēzus lai pašķir mums ceļu pie jums, ¹² un jūs lai Tas Kungs dara vēl pilnīgākus, vairodams mīlestību, kas jūs vieno savā starpā un ar visiem citiem, tāpat kā mēs jūs mīlam, ¹³ un lai stiprina jūsu sirdis, lai tās būtu nevainojamas savā svētumā Dieva, mūsu Tēva, priekšā, kad mūsu Kungs Jēzus atnāks ar visiem Saviem svētajiem.

4. nodaļa

¹ Beidzot, brāļi, mēs lūdzam un pamācām Kungā Jēzū: topiet aizvien pilnīgāki, sekodami tām mācībām, ko no mums esat saņēmuši, proti, kā jādzīvo, lai Dievam patiktu, – un jūs jau arī tā dzīvojat.

² Jūs zināt, kādus aizrādījumus mēs jums esam devuši Kunga Jēzus uzdevumā.

³ Jo tāda ir Dieva griba – lai jūsu dzīve būtu svēta. Atturieties no netiklības!

⁴ Zinait, ka ikvienam jāglabā sava miesa svētumā un godā, ⁵ bet ne kaislē un kārtībā, kā to dara pagāni, kas nepazīst Dievu.

⁶ Nevienam nebūs savam brālim pāri darīt vai to izmantot kādā lietā, jo Tas Kungs ir atriebējs visās šinīs lietās, kā mēs jums to jau agrāk esam teikuši un apliecinājuši.

⁷ Jo Dievs mūs nav aicinājis nešķīstībai, bet svēttapšanai.

⁸ Tātad, kas to nicina, tas nenicina cilvēku, bet Dievu, to pašu, kas jums sirdīs devis Savu Svēto Garu.

⁹ Par brāļu mīlestību man nav vajadzīgs jums rakstīt, jo pats Dievs jūs mācījis turēt savā starpā mīlestību.

¹⁰ Un to jūs arī darāt ar visiem brāļiem pa visu Maķedoniju. Bet mēs jums, brāļi, liekam pie sirds: topiet šai ziņā vēl pilnīgāki.

¹¹ Turiet par lielu godu, klusi dzīvojot, darīt savu darbu un strādāt savām rokām, kā mēs jums to esam piekudinājuši, ¹² lai jūsu dzīve būtu nevainojama arī pret tiem, kas ir ārpusē, un jums ne pie viena nebūtu jāgriežas savās vajadzībās.

¹³ Mēs gribam, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmiguši, un lai jūs nenodotos skumjām kā tie, kam nav cerības.

¹⁴ Jo tāpat, kā mēs ticam, ka Jēzus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigušos caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu.

¹⁵ To mēs jums sakām, balstoties uz mūsu Kunga vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kunga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsim priekšā tiem, kas aizmiguši.

¹⁶ Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši.

¹⁷ Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksīm aizrauti gaisā padebešos, pretīm Tam Kungam. Tā mēs būsīm kopā ar To Kungu vienumēr.

¹⁸ Iepriecinait cits citu ar šiem vārdiem!

5. nodaļa

¹ Bet par laiku un stundu, brāļi, man jums nav jāraksta; ² jo jūs paši labi zināt, ka Tā Kunga diena nāk tāpat kā zaglis naktī.

³ Kad sacīs: nu ir miers un drošība, – tad pēkšņi pār viņiem nāks posts, kā dzemdību sāpes pār grūtnieci, un viņi nevarēs izbēgt.

⁴ Bet jūs, brāļi, nedzīvojat tumsībā, ka šī diena jūs varētu pārsteigt kā kāds zaglis; ⁵ jo jūs visi esat gaismas bērni un dienas bērni. Mēs nepiederam ne naktij, ne tumsai.

⁶ Tāpēc negulēsim kā pārējie, bet būsīm nomodā un skaidrā prātā.

⁷ Kas guļ, tas guļ naktī, un, kas piedzeras, tas piedzeras naktī.

⁸ Bet mēs, kas piederam dienai, būsīm skaidrā prātā! Tērpsimies ticības un mīlestības bruņās un uzliksim pestīšanas cerības bruņu cepuri!

⁹ Jo Dievs mūs nav nolīcis dusmībai, bet lai mēs iegūtu pestīšanu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, ¹⁰ kas par mums ir miris, lai mēs kopā ar Viņu dzīvotu, vienalga, vai esam nomodā vai aizmiguši.

¹¹ Tāpēc iepriecinait cits citu, kā jūs to jau tagad darāt!

¹² Mēs lūdzam jūs, brāļi, atzīstiet tos, kas jūsu labā strādā, kas ir jūsu priekšnieki Tā Kunga draudzē un kas jūs pamāca.

¹³ Turiet viņus mīļus un augstā cieņā viņu darba dēļ! Savā starpā turiet mieru.

¹⁴ Mēs jums liekam pie sirds, brāļi, pamācait nekārtīgos, iedrošinait bailīgos, palīdziet vājajiem, esiet pacietīgi pret visiem!

¹⁵ Pielūkojiet, lai neviens nevienam neatmaksā ļaunu ar ļaunu, bet aizvien dzenieties pēc tā, kas labs, gan paši savā starpā, gan pret citiem.

- ¹⁶ Esiet priecīgi vienumēr, ¹⁷ lūdziet bez mitēšanās Dievu.
¹⁸ Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums.
¹⁹ Neapslāpējiet Garu, ²⁰ nenicinait pravietošanu; ²¹ pārbaudait visu; kas labs, to paturiet!
²² Atraujaties no visa, kas ļauns.
²³ Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.
²⁴ Jūsu aicinātājs ir uzticams. Viņš būs arī darītājs.
²⁵ Brāļi, lūdziet par mums!
²⁶ Sveicinait visus brāļus ar svēto skūpstu!
²⁷ No Dieva puses es jums piekodu: lasait šo vēstuli priekšā visiem brāļiem!
²⁸ Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums!

Pāvila 2. vēstule tesalonīkiešiem

(V.E.: Krieviski: «Второе послание к Фессалоникийцам святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils, Silvāns un Timotejs tesalonīkiešu draudzei, Dievā, mūsu Tēvā, un Kungā Jēzū Kristū: ² žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus!

³ Mums vienumēr jāpateicas Dievam par jums, brāļi, kā pienākas, jo jūsu ticība aug augumā un jūsu visu savstarpējā mīlestība kļūst pilnīgāka pie ikviena no jums, ⁴ tā ka mēs paši lepojamies ar jums citās Dieva draudzēs, vērā ņemot jūsu izturību un ticību visās jūsu vajāšanās un spaidos, kas jums jāpanes.

⁵ Tā ir Dieva taisnās tiesas zīme, ka jūs reiz būsit cienīgi iemantot Dieva valstību, kuras dēļ tagad ciešat; ⁶ jo tāda ir Dieva taisnība, ka Viņš jūsu spaidītājiem atmaksā ar spaidiem, ⁷ bet jums, kam jācieš, ar atpestīšanu, kopā ar mums, kad Kungs Jēzus atklāti parādīsies no debesīm ar Savas varenības eņģeļiem uguns liesmās ⁸ un turēs tiesu pār tiem, kas Dievu neatzīst un kas neklausā mūsu Kunga Jēzus evaņģēlijam.

⁹ Tie kā sodu saņems mūžīgu pazušanu no Tā Kunga vaiga un Viņa godības spēka, ¹⁰ kad Viņš nāks pagodināt Sevi Savu svēto vidū un saņemt apbrīnošanu visu ticīgo starpā viņā dienā, arī pie jums, kuru starpā mūsu liecība iemantojusi ticību.

¹¹ Tamdēļ arī mēs vienumēr lūdzam par jums, lai mūsu Dievs jūs darītu Sava aicinājuma cienīgus un līdz galam piepildītu jūsu sirsnīgo ceļošanu pēc laba un ticības darbu spēkā, ¹² lai tā jūsos tiktu pagodināts mūsu Kunga Jēzus Vārds un jūs Viņā, pēc mūsu Dieva un Kunga Jēzus Kristus žēlastības.

2. nodaļa

¹ Bet attiecībā uz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanu un mūsu savienošanos ar Viņu, mēs lūdzam jūs, brāļi: ² nepadodieties tik ātri neapdomīgam uztraukumam vai bailēm, it kā Tā Kunga diena būtu klāt. Vai tas būtu gara iedvesmojums, runāts vārds vai it kā manā vārdā rakstīta vēstule, ³ lai neviens jūs nemaldina ne šādā, ne tādā veidā: jo papriekš jānāk atkrišanai un atklāti jāparādās grēka cilvēkam, pazušanas dēlam, ⁴ pretiniekam, kas saceļas pret visu, kas saucas Dievs vai svētums, un pat ieņem vietu Dieva templī, pats sevi celdams par Dievu.

⁵ Vai jūs neatceraties, ka es par to jums esmu runājis, vēl pie jums būdams?

⁶ Un jūs zināt, kas ir tagad tas kavēklis, kura dēļ viņš atklāti parādīsies tikai tad, kad būs pienācis viņa laiks.

⁷ Jo netaisnības noslēpumainais spēks jau ir darbā, tikai tam, kas to līdz šim kavē, papriekš jāpazūd.

⁸ Tikai tad netaisnais parādīsies atklāti, un Kungs Jēzus iznīcinās viņu ar Savas mutes elpu un izdeldēs viņu, kad pats atnāks godībā.

⁹ Jo viņa (šī pretinieka) parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs, ¹⁰ kas ar visādiem netaisnības līdzekļiem pieviļ tos, kas pazūd, tāpēc ka tie nav pieņēmuši patieso mīlestību, kas tos būtu izglābusi.

¹¹ Tāpēc Dievs tagad sūta tiem maldu varu, ka tie sāk ticēt meliem, ¹² tā ka sodā krīt visi, kas nav ticējuši patiesībai, bet vairāk mīlējuši netaisnību.

¹³ Bet mums pienākas Dievam pastāvīgi pateikties par jums, Tā Kunga mīļotie brāļi, ka Dievs jūs no paša sākuma izraudzījis pestīšanai Gara dzīves svētumā un patiesības ticībā, ¹⁴ aicinādams jūs uz to ar mūsu sludināšanu, lai jūs iemantotu mūsu Kunga Jēzus Kristus godību.

¹⁵ Tad nu, brāļi, stāviet stipri, turēdami tās mācības, kuras esat smēlušies gan no mūsu runām, gan no mūsu vēstules.

¹⁶ Bet Viņš pats, mūsu Kungs Jēzus Kristus, un Dievs, mūsu Tēvs, kas mūs ir mīlējis un Savā žēlastībā mums devis mūžīgo iepriecu un labu cerību, ¹⁷ lai iepriecina jūsu sirdis un lai dara jūs stiprus ikvienā labā darbā un vārdā.

3. nodaļa

¹ Beidzot, brāļi, lūdziet par mums, lai mūsu Kunga vārds turpina savu gaitu un manto godu tāpat kā pie jums ² un lai mēs tiekam paglābti no nekrietnajiem, ļaunajiem cilvēkiem: visi ir ticīgi.

³ Tas Kungs ir uzticams. Viņš jūs darīs stiprus un pasargās no ļauna.

⁴ Mēs ļaunajiem uz jums, ticēdami Tam Kungam, ka jūs darāt un darīsiet, ko mēs noteicam.

⁵ Bet pats Kungs lai vērs jūsu sirdis uz Dieva mīlestību un Kristus pacietību.

⁶ Mēs aizrādām jums, brāļi, Kunga Jēzus Kristus Vārdā: atraujieties no katra brāļa, kas nekārtīgi dzīvo, neievērodams mācības, ko jūs no mums esat saņēmuši.

⁷ Jūs paši zināt, kā jums jāseko mūsu paraugam, jo mēs jūsu starpā neesam dzīvojuši nekārtīgi, ⁸ neesam arī ne pie viena maizi ēduši par brīvu, bet esam dienām naktīm grūti strādājuši un pūlējušies, lai nevienam no jums nebūtu par apgrūtinājumu; ⁹ nevis it kā mums nebūtu uz to tiesības, bet lai jums būtu par paraugu, ka jūs mums varētu sekot.

¹⁰ Jo, kad bijām pie jums, mēs noteicām jums: ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst.

¹¹ Tagad dzirdam, ka daži jūsu starpā dzīvo nekārtīgi, nestrādādami nekādu darbu, bet tikai izlikdamies.

¹² Tādiem mēs aizrādām un liekam pie sirds, atsaukdami uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, lai viņi klusā garā strādā un ēd savu maizi.

¹³ Bet jūs, brāļi, nepiekūstiet, labu darīdami.

¹⁴ Un, ja kāds neklausa mūsu vēstules vārdiem, to ievērojiet un nesaejieties ar to, lai tas justos apkaunots.

¹⁵ Tikai neizturieties pret to kā pret ienaidnieku, bet pamācaiet to kā brāli.

¹⁶ Bet pats miera Kungs lai jums dod mieru vienumēr un visādos veidos! Mūsu Kungs lai ir ar jums visiem!

¹⁷ Šo sveicienu es, Pāvils, rakstu ar savu paša roku. Tā ir pazīšanas zīme katrā vēstulē: tāds ir mans raksts. Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība ar jums visiem!

Pāvila 1. vēstule Timotejam

(V.E.: Krieviski: «Первое послание к Тимофею святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)}.

Rakstīta II gs. pirmajā pusē).

1. nodaļa

¹ Pāvils, Kristus Jēzus apustulis pēc Dieva, mūsu Pestītāja, un Kunga Kristus Jēzus, mūsu cerības, pavēles, ² Timotejam, savam īstam dēlam ticībā: žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva Tēva un Kristus Jēzus, mūsu Kunga.

³ Jau iedams uz Maķedoniju, esmu lūdzis tevi palikt Efezā, lai tu piekodinātu zināmiem ļaudīm nemācīt svešas mācības, ⁴ nedz nodoties bezgalīgām pasakām un cilts rakstiem, kas vairāk ierosina prātošanu nekā kopj Dieva draudzi ticībā, ⁵ bet sludināšanas mērķis ir mīlestība, kas nāk no skaidras sirds un labas apziņas un neliekuļotas ticības.

⁶ No tā daži ir nokļīduši un nogriezušies uz tukšu izrunāšanos, ⁷ gribēdami būt bauslības mācītāji, bet nesaprazdami ne to, ko saka, nedz to, ko daži apgalvo.

⁸ Bet mēs zinām, ka bauslība ir laba, ja lieto to pareizi, ⁹ atzīstot, ka bauslība nav dota taisnam, bet netaisniem un nepaklausīgiem, bezdievīgiem un grēciniekiem, negantiem un nesvētiem, tēva un mātes slepkavām, cilvēku kāvējiem, ¹⁰ netikļiem, vīru piegulētājiem, cilvēku pārdevējiem, melkuļiem, zvēresta laužējiem un ja kas vien vēl ir pretim veselīgai mācībai, ¹¹ pēc svētā Dieva godības evaņģēlija, kas man uzticēts.

¹² Esmu pateicīgs Tam, kas darījis mani spēcīgu – Kristum Jēzum, mūsu Kungam, ka Viņš atzinis mani par uzticamu un iecēlis kalpošanai, ¹³ kaut gan iepriekš biju zaimotājs, vajātājs un varmāka; tomēr es esmu apžēlots, jo es nezinādams esmu darījis to neticībā, ¹⁴ bet pāri mēram bija mūsu Kunga žēlastība ar ticību un mīlestību, kas sakņojas Kristū Jēzū.

¹⁵ Tas ir paties un pilnā mērā atzīstams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus. Es esmu pirmais viņu starpā, ¹⁶ bet tāpēc es esmu atradis apžēlošanu, lai īpaši manī Kristus Jēzus parādītu visu savu lēnprātību par priekšzīmi tiem, kas turpmāk, paļaudamies uz Viņu, iegūs mūžīgu dzīvību.

¹⁷ Bet pasaules mūžu valdniekam, neiznīcīgam, neredzamam vienīgajam Dievam lai ir gods un slava mūžu mūžos. Āmen.

¹⁸ Šo piekodinājumu es lieku tev pie sirds, mans dēls Timotej, pēc agrākiem praviešu vārdiem par tevi, lai tu cīnītos ar tiem labo cīņu ¹⁹ savā ticībā un labā sirdsapziņā, ko daži ir atmetuši, un tā viņu ticības laiva ir sadragāta; ²⁰ to starpā ir Himenējs un Aleksandrs. Tos esmu nodevis sētanam, lai viņi pārmācīti vairs nezaimotu Dievu.

2. nodaļa

¹ Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, ² par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā.

³ Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, ⁴ kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas.

⁵ Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem – cilvēks Kristus Jēzus, ⁶ kas Sevi pašu ir nodevis par atpirkuma maksu par visiem, par liecību savā laikā.

⁷ Tālab es esmu iecelts par saucēju un sūtni (es saku patiesību, nemeloju), par mācītāju pagāniem ticībā un patiesībā.

⁸ Tad nu es gribu, lai vīri lūdz Dievu katrā vietā, paceldami svētas rokas bez dusmām un šaubām.

⁹ Tāpat arī sievas pieklājīgā uzvedībā, kaunīgi un savaldīgi, lai viņas greznojas nevis ar matu pīnēm un zeltu vai ar pērlēm vai dārgu uzvalku, ¹⁰ bet ar to, kas pienākas sievietēm, kuras grib parādīt dievbijību, – ar labiem darbiem.

¹¹ Sieva lai klusībā mācās visā padevībā; ¹² taču mācīt es sievietei nepieļauju, nedz valdīt pār vīru, bet viņai jāturas klusībā.

¹³ Jo Ādams ir pirmais radīts, pēc tam Ieva.

¹⁴ Un Ādams netika pievilts, bet sieva tika pievilta un krita pārkāpumā; ¹⁵ taču viņa tiks izglābta, dzemdējot bērnus, ja tā paliks ticībā un mīlestībā un svētā dzīvē ar savaldību.

3. nodaļa

¹ Tas ir paties vārds: ja kas tiecas pēc bīskapa amata, tas iekāro teicamu darbu.

² Bīskapam pienākas būt nepeļamam vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, godīgam, viesmīlīgam, izveicīgam mācīšanā; ³ ne dzērājam, ne kauslim, bet lēnīgam, ne ķildīgam, ne mantkāriģam; ⁴ tādām, kas labi valda savu namu, kas bērnus tur paklausībā un pilnā godbijībā; ⁵ (Bet, ja kas neprot valdīt sava paša namu, kā tas gādās par Dieva draudzi?)

⁶ ne jaunatgrieztam, lai viņš neuzpūstos un neiekristu velna tiesā.

⁷ Bet viņam vajag arī būt labā slavā pie tiem, kas ir ārpusē, lai viņš neiekristu neslavā un velna valgā.

⁸ Diakoniem tāpat būs būt cienīgiem, ne divkosīgiem, ne pārmērīgiem vīna baudītājiem, ne negodīgas peļņas kāriem, ⁹ tādiem, kas ticības noslēpumu glabā skaidrā sirdsapziņā.

¹⁰ Arī šie papriekš jāpārbauda, pēc tam lai viņi kalpo, ja nav viņiem ko pārnest.

¹¹ Sievām tāpat būs būt cienīgām, ne mēlnesēm, bet sātīgām, uzticamām visās lietās.

¹² Diakoniem jābūt vienas sievas vīriem, kas labi valda bērnus un savu pašu namu.

¹³ Jo tie, kas labi kalpojuši, iegūst sev cienīgu stāvokli un daudz priedīgas drosmes ticībā, kas Kristū Jēzū.

¹⁴ To es rakstu tev, cerēdams drīz nākt pie tevis; ¹⁵ bet ja es aizkavētos – lai tu zinātu, kā pienākas izturēties Dieva namā, kas ir dzīvā Dieva draudze, patiesības balsts un pamats.

¹⁶ Un patiesi liels ir dievbijības noslēpums: Viņš ir skatīts miesā, taisnots Garā, parādījis eņģeļiem, sludināts tautām, ticēts pasaulē, uzņemts godībā.

4. nodaļa

¹ Gars skaidri saka, ka vēlākos laikos daži atkritīs no ticības, pieķerdamies maldu gariem un dēmonu mācībām, ² padodamies melkuļu liekulīgajiem vārdiem, kam pašu sirdsapziņa ar kauna zīmi iededzināta.

³ Tie aizliedz doties laulībā, pavēl atturēties no barības vielām, ko Dievs ir radījis, lai ticīgie un patiesības atzinēji saņemtu tās ar pateicību.

⁴ Jo katra Dieva radība ir laba, un nekas nav atmetams, ko saņem ar pateicību; ⁵ jo svētumu tam piešķir Dieva vārds un lūgšana.

⁶ Likdams šīs lietas brāļiem pie sirds, tu būsi labs Kristus Jēzus kalps, audzināts ticības un tevis ieturētās labās mācības vārdos.

⁷ Bet nesvētas un vecu sievu tenkas noraidi. Vingrinies turpretim pats dievbijībā.

⁸ Jo miesas vingrināšana maz ko der, bet dievbijība der visās lietās, jo tai ir tagadējās un nākamās dzīves apsolījums.

⁹ Tas ir patiess un pilnā mērā atzīstams vārds, ¹⁰ jo tālab mēs pūlamies un cīnāmies, jo esam likuši savu cerību uz dzīvo Dievu, kas ir visu cilvēku, visvairāk ticīgo Pestītājs.

¹¹ Piekodini un māci šīs lietas.

¹² Nevieni lai nenicina tavu jaunumu, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā.

¹³ Tiekāms es nāku, nododies lasīšanai, paskubināšanai, mācīšanai.

¹⁴ Nenicipini dāvanu, kas ir tevī, kas tev tika dota ar praviešu vārdiem toreiz, kad presbiteri uzlika tev rokas.

¹⁵ Par to gādā, pie tā paliec, lai tavs briedums būtu redzams visiem.

¹⁶ Esi nomodā par sevi pašu un par mācību, turies pie tā, jo, darīdams to, tu izglābsi gan pats sevi, gan tos, kas klausās tevi.

5. nodaļa

¹ Vecāku vīru nerāj, bet pamāci laipni kā tēvu, jaunākus kā brāļus, ² vecākas sievas kā mātes, jaunākas kā māsas visā šķīstībā.

³ Godā atraitnes – tās, kas ir īstas atraitnes.

⁴ Bet, ja kādai atraitnei ir bērni vai bērnbērni, tad lai tie papriekš mācās pildīt savu godbijības pienākumu pret savu pašu dzimtu un dot pateicību saviem tēviem; jo tas Dievam labpatīk.

⁵ Bet īsta atraitne, viena pati palikusi, ir likusi savas cerības uz Dievu un pastāv lūgšanās un pielūgšanās nakti un dienu; ⁶ bet, kas dzīvo izlaidīgu dzīvi, tā, dzīva būdama, ir mirusi.

⁷ Piekodini arī to, lai viņas būtu nepeļamas.

⁸ Bet, ja kāds negādā par savējiem un visvairāk par saviem mājas ļaudīm, tad viņš ir aizliedzis ticību un ir ļaunāks par neticīgu.

⁹ Atraitnēs jāieskaita tāda, kas nav jaunāka par sešdesmit gadiem, kas bijusi viena vīra sieva, ¹⁰ kam ir labu darbu slava, ja viņa ir izaudzinājusi bērnus, ja viņa ir bijusi viesmīlīga, ja viņa ir mazgājusi svētajiem kājas, ja viņa ir nākusi palīgā apspiestajiem, ja viņa ir dzinusies pēc ikviena laba darba.

¹¹ Bet jaunākas atraitnes noraidi, jo, kad viņas pārgalvībā novēršas no Kristus, tad viņas grib precēties ¹² un pelna spriedumu, ka viņas ir laužušas pirmo uzticību; ¹³ turklāt viņas mācās vēl arī dīkā dzīvot, staigādamas apkārt no mājas uz māju, taču ne tikai dīkā dzīvot, bet arī iznēsāt plāpas un jaukties citu darīšanās, runājot to, kas neklājas.

¹⁴ Tad nu es gribu, lai jaunākās apprecētos, dzemdētu bērnus, valdītu māju, nedotu pretiniekam nekādu iemeslu nievāšanai, ¹⁵ jo dažas ir jau nogriezušās neceļos sātānam pakaļ.

¹⁶ Ja kādai ticīgajai ir atraitnes, tad lai viņa palīdz tām un lai netiek aprūtināta draudze, ka tā var palīdzēt īstajām atraitnēm.

¹⁷ Presbiteri, kas ir labi priekšnieki, lai būtu divkārša goda cienīgi, visvairāk tie, kas darbojas sludināšanā un mācībā.

¹⁸ Proti, raksti saka: vērsim, kas klonā min labību, tev nebūs aizsiet purnu, un: strādnieks ir savas algas cienīgs. –

¹⁹ Pret presbiteru nepieņem sūdzību bez diviem vai trim lieciniekiem.

²⁰ Tiem, kas grēko, pierādi viņu vainu, visiem klāt esot, lai arī citiem būtu bailes.

²¹ Es svēti piekodu Dieva un Kristus Jēzus un izredzēto eņģeļu priekšā: turi šīs lietas bez aizsprieduma, nedarīdams neko ne aiz naida, ne aiz draudzības.

²² Rokas nesteidzies nevienam uzlikt un neuzņemties atbildību par svešiem grēkiem, sevi pašu glabā šķīstu.

²³ Nedzer vairs ūdeni vien, bet lieto mazliet vīna sava kuņģa un savas biežās neveselības dēļ.

²⁴ Dažu cilvēku grēki ir visiem zināmi un iet viņiem pa priekšu tiesā, bet citiem grēki arī vēl seko;

²⁵ tāpat arī labie darbi ir visiem zināmi, un, kur tas tā vēl nav, tur tie nevar palikt apslēpti.

6. nodaļa

¹ Visiem, kas ir vergi apakš jūga, būs turēt savus kungus par visa goda cienīgiem, lai Dieva Vārds un mācība netiktu zaimoti.

² Bet tiem, kam ir ticīgi kungi, nebūs nicināt viņus tāpēc, ka tie ir brāļi, bet jo vairāk viņiem kalpot; jo tie, kuru labā viņi darbojas, ir ticīgi un mīlami. To tu māci un uz to skubini.

³ Ja kāds māca ko citu un nepiegiežas mūsu Kunga Jēzus Kristus veselīgajiem vārdiem un dievbijības mācībai, ⁴ tas ir uzpūties un nezina nenieka, bet slimo ar prātošanas un ķildošānās sērgu, no kā ceļas skaudība, ķilda, zaimi, ļaunas aizdomas, ⁵ prātā sajukušu un patiesību zaudējušu cilvēku naidošānās – tādu, kas ar dievbijību cer iegūt peļņu.

⁶ Patiesi, lielu ieguvumu dod dievbijība ar pieticību, ⁷ jo mēs nenieka neesam pasaulē ienesuši, tāpēc arī nenieka nevaram iznest; ⁸ bet, kad mums ir barība un apģērbs, tad ar to mēs pietiksim.

⁹ Bet, kas grib tapt bagāts, krīt kārdinājumā un valgā un daudzās bezprātīgās un kaitīgās iegribās, kas gāž cilvēkus postā un pazušānā.

¹⁰ Jo visa ļaunuma sakne ir mantas kārība; dažs labs, tiekdamijs pēc tās, ir nomaldījies no ticības un pats sev nodarījis daudz sāpju.

¹¹ Bet tu, Dieva cilvēks, bēdz no šīm lietām: dzenies pēc taisnības, dievbijības, ticības, mīlestības, pacietības, lēnprātības, ¹² cīnies labo ticības cīņu, satver mūžīgo dzīvību, uz ko tu esi aicināts, pats apliecinādams labo liecību daudzu liecinieku priekšā.

¹³ Es piekodu tev Dieva priekšā, kas visu dara dzīvu, un Kristus Jēzus priekšā, kas apliecinājis labo liecību Poncija Pilāta priekšā, ¹⁴ turi šo pavēli neaptraipītu un nenopeltu, līdz mūsu Kungs Jēzus Kristus parādīsies Savā godībā, ¹⁵ ko savā laikā darīs redzami svētais un vienīgais Valdnieks, ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs, ¹⁶ kam vienīgam ir nemirstība, kas dzīvo nepieejamā gaismā, kuru neviens cilvēks nav redzējis, nedz arī var redzēt, Viņam lai ir gods un mūžīga vara! Āmen!

¹⁷ Tiem, kas ir bagāti tagadējā pasaules laikmetā, piekodini, lai viņi nebūtu augstprātīgi un neliktu cerību uz nedrošo bagātību, bet uz Dievu, kas mums dod visu bagātīgi baudīt; ¹⁸ lai viņi darītu labu, būtu bagāti labos darbos, devīgi, nesavtīgi, ¹⁹ uzkrādami sev labu mantas pamatu nākamai dzīvei, ka iegūtu īsto dzīvību.

²⁰ Tu, Timotej, paglabā uzticēto mantu, novērsdamies no nesvētām valodām un pretrunām, kas ceļas no nepareizas tā dēvētās atziņas; ²¹ daži, turēdamijs pie tās, ir nomaldījušies no ticības. Žēlastība lai ir ar jums.

Pāvila 2. vēstule Timotejam

(V.E.: Krieviski: «Второе послание к Тимофею святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pāvils, Kristus Jēzus apustulis pēc Dieva gribas ar dzīvības apsolījumu Kristū Jēzū, ² Timotejam, savam mīlam dēlam: žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva Tēva un Kristus Jēzus, mūsu Kunga.

³ Pateikdamies Dievam, kam es kalpoju kā mani tēvi ar skaidru sirdsapziņu, es nemītīgi pieminu tevi savās lūgšanās nakti un dienu.

⁴ Es ilgojos redzēt tevi, atcerēdamies tavas asaras, lai es taptu pilns prieka, ⁵ un pieminu tavu neliekuļoto ticību, kas papriekš mita tavā vecāmātē Loidā un tavā mātē Eunikā, bet es esmu pārliecināts – mīt arī tevī.

⁶ Aiz šā iemesla es atgādinu tev atdzīvināt Dieva žēlastības dāvanu, kas dota tev ar manu roku uzlikšanu.

⁷ Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu.

⁸ Tad nu nekaunies liecināt par mūsu Kungu, nedz kaunies manis, viņa gūstnieka, bet uzņemies Dieva spēkā ciešanas līdz ar mani evaņģēlija labā, ⁹ jo Dievs ir izglābis mūs un aicinājis ar svētu aicinājumu, ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem, ¹⁰ bet tagad ir redzama tapusi, mūsu Pestītājam Kristum Jēzum parādoties, kas ir

iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju; ¹¹ tālab es esmu iecelts par vēstnesi, apustuļi un mācītāju.

¹² Tālab es arī ciešu visu šo, bet es nekaunos, jo es zinu, kam es esmu paļāvēs, un esmu pārliecināts, ka Viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu līdz viņai dienai.

¹³ Turi to par veselīgu mācību paraugu, ko esi dzirdējis no manis ticībā un mīlestībā, kas Kristū Jēzū; ¹⁴ glabā skaisto uzticēto mantu ar Svētā Gara palīdzību, kas mīt mūsos.

¹⁵ Tu zini to, ka ir novērsušies no manis visi, kas dzīvo Āzijā, viņu starpā Figels un Hermogens.

¹⁶ Lai Tas Kungs parāda žēlastību Onēsifora namam, jo viņš daudzkārt atspirdzināja mani un nekaunējās manu važu, ¹⁷ bet, nonācis Romā, rūpīgi meklēja mani un atrada.

¹⁸ Lai Tas Kungs dod viņam atrast apžēlošanu pie Tā Kunga viņā dienā. Un, cik daudz viņš Efezā kalpojis, to tu pats zini labāk.

2. nodaļa

¹ Tad nu tu, mans bērns, topi spēcīgs žēlastībā, kas Kristū Jēzū, ² un, ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus.

³ Ciet līdz ar citiem ļaunumu, būdams labs Kristus Jēzus kareivis.

⁴ Nevienš, atrazdamies karapulkā, nepinas ar dzīves darīšanām, lai viņš varētu patikt karakungam.

⁵ Un, jebšu kāds cīnās, viņš dabū vainagu tikai tad, kad viņš ir cīnījies pareizi.

⁶ Zemkopim, kas nodevies lauka darbam, pirmajam jāsaņem augļi.

⁷ Iegaumē, ko es tev saku. Gan jau dos tev Tas Kungs saprašānu visās lietās.

⁸ Turi prātā Jēzu Kristu, kas uzmodināts no miroņiem, no Dāvida cilts – pēc mana evaņģēlija.

⁹ Par to es ciešu, pat saites kā ļaundaris, bet Dieva vārds nav saistīts.

¹⁰ Tāpēc es visu panesu izredzēto dēļ, lai arī viņiem būtu daļa pie pestīšanas, kas dota Kristū Jēzū, un pie mūžīgas godības.

¹¹ Patiess ir šis vārds: ja mēs esam līdzīgi miruši, tad mēs arī līdzīgi dzīvosim; ¹² ja mēs pastāvam ciešanās, tad mēs arī līdzīgi valdīsim; ja mēs aizliegsim, tad arī Viņš aizliegs mūs; ¹³ ja mēs esam neuzticīgi, Viņš paliek uzticīgs, jo Viņš nevar Sevi pašu aizliegt.

¹⁴ To visu atgādini, apliecinādams Dieva priekšā, lai viņi nekarotu vārdiem; tas nekam neder, tas samaitā klausītājus.

¹⁵ Centies būt Dieva acīs krietns darbinieks, kam nav ko kaunēties un kas pareizi māca patiesības vārdu.

¹⁶ Bet no nesvētām un tukšām runām izvairies, jo viņi arvien dziļāk iestīgs bezdievībā, ¹⁷ un viņu mācība kā sērga izplatās; tādi ir Himenajs un Filēts, ¹⁸ kas ir nokļūduši no patiesības, sacīdami, ka augšāmcelšanās esot jau notikusi, un sagroza dažiem ticību.

¹⁹ Taču stiprais Dieva pamats pastāv ar šādu zīmogu: Tas Kungs pazīst savējos, un: lai atturas no netaisnības ikviens, kas daudzina Tā Kunga Vārdu.

²⁰ Lielā namā ir ne tikvien zelta un sudraba trauki, bet arī koka un māla, un citi godam, bet citi negodam; ²¹ ja nu kāds nošķīstās no tādām lietām, tad viņš būs trauks godam, svēts, derīgs Tam Kungam, sataisīts ikkatram labam darbam.

²² Bēdz no jaunekļa iekārībām un dzenies pēc taisnības, ticības, mīlestības, miera ar tiem, kas piesauc To Kungu ar skaidru sirdi.

²³ Bet aplamās un nemākulīgās prātošanas noraidi, zinot, ka tās rada karus; ²⁴ bet mūsu Kunga kalpam nepienākas ķildoties, bet būt laipnam pret visiem, izveicīgam mācīšanā un panest ļaunumu, ²⁵ tādām, kas ar lēnprātību pamāca pretiniekus – varbūt Dievs kādreiz dotu viņiem atgriezties pie patiesības atziņas, ²⁶ un viņi atkal atgūtu skaidru prātu, atraisīdamies no velna valga, ar ko tie sagūstīti, lai darītu viņa gribu.

3. nodaļa

¹ Bet zini to, ka pēdējās dienās iestāsies grūti laiki, ² jo cilvēki būs patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, neganti, ³ cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labā nīdēji, ⁴ nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu, ⁵ izrādīdami ārēju svētībību, bet tās spēku noliedzdami; un no tādiem izvairies.

⁶ Jo tādi ir tie, kas iespiežas namos un gūsta sievas, kas apkrauti grēkiem un ko dažādas kārības vada, ⁷ kas vienmēr mācās un nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas.

⁸ Bet, tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie uzstājas pret patiesību – ļaudis, kas pavisam samaitāti savā prātā un nav pastāvējuši ticībā.

⁹ Bet viņi netiks tālāk uz priekšu, jo viņu neprāts būs visiem skaidri redzams, kā tas arī ar pirmajiem notika.

¹⁰ Bet tu esi sekojis manai mācībai, manam dzīves veidam, manam nodomam, manai ticībai, manai pacietībai, manai mīlestībai, manai izturībai, ¹¹ manām vajāšanām, manām ciešanām, kas man gadījās Antiohijā, Ikonijā, Listrā; šīs vajāšanas es esmu panesis, un no visām Tas Kungs ir mani izrāvis.

¹² Bet visi, kas grib svētbijīgi dzīvot Kristū Jēzū, arī tiks vajāti.

¹³ Taču ļauni cilvēki un krāpnieki iestigs arvien lielākā ļaunumā maldinādami un maldīdamies.

¹⁴ Bet tu paliec mācībā, ko esi mācījis un par ko esi pārliecinājies; jo tu zini, kas tev to ir mācījuši, ¹⁵ un ka tu no mazām dienām zini svētos rakstus, kas spēj padarīt tevi gudru pestīšanai caur ticību Kristū Jēzū.

¹⁶ Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, ¹⁷ lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.

4. nodaļa

¹ Tad nu es piekodu Dieva un Kristus Jēzus priekšā, kas tiesās dzīvus un mirušus, Viņa parādīšanos un Viņa valstību minēdams: ² pasludini Dieva vārdus, uzstājies laikā, nelaikā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību.

³ Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, ⁴ un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām.

⁵ Bet tu paliec skaidrā prātā visās lietās, paciet ļaunumu, dari evaņģēlista darbu, izpildi savu kalpošanu līdz galam.

⁶ Jo es jau topu par ziedojumu, un manas atraisīšanas laiks ir pienācis.

⁷ Labo cīņu es esmu izcīnījis, skrējienu esmu pabeidzis, ticību esmu turējis.

⁸ Atliek man tikai saņemt taisnības vainagu, ko mans Kungs, taisnais tiesnesis, dos man viņā dienā, un ne tikvien man, bet arī visiem, kas ir iemīlējuši Viņa parādīšanos.

⁹ Steidzies šurp pie manis ātri, ¹⁰ jo Dēma ir atstājis mani, mīlēdams tagadējo pasauli, un ir devies uz Tesaloniku, Krescents uz Galatiju, Tits uz Dalmatiju.

¹¹ Lūka ir vienīgais pie manis. Marku ņem un atved sev līdzī, jo viņš ir man ļoti noderīgs kalpošanai.

¹² Tihiku es nosūtīju uz Efezu.

¹³ Mēтели, ko esmu atstājis Troadā pie Karpa, atved šurp, arī grāmatas, pirmām kārtām pergamentus.

¹⁴ Kalējs Aleksandrs ir man nodarījis daudz ļauna – mūsu Kungs atmaksās viņam pēc viņa darbiem.

¹⁵ No viņa arī tu sargies, jo viņš ir ļoti lielā mērā pretojies mūsu vārdiem.

¹⁶ Man pirmo reizi aizstāvoties, neviens nebija klāt, bet visi bija mani atstājuši. To lai viņiem nepielīdzina.

¹⁷ Bet Tas Kungs stāvēja man klāt un deva man spēku, lai caur mani sludināšana būtu pilnīga un visi pagāni dzirdētu to. Un es esmu izrauts no lauvas rīkles.

¹⁸ Izraus mani Tas Kungs no katra ļauna darba un izglābs Savā Debesu valstībā – Viņam lai ir gods mūžu mūžos. Āmen.

¹⁹ Sveicini Prisku un Akvilu un Onēsifora namu.

²⁰ Erasts palika Korintā, bet Trofimu es atstāju neveselu Milētā.

²¹ Steidzies atnākt pirms ziemas. Sveicina tevi Eibuls un Pudents, un Lins, un Klaudija, arī visi brāļi.

²² Kungs Jēzus lai ir ar tavu garu. Žēlastība lai ir ar jums.

Pāvila vēstule Titam

(V.E.: Krieviski: «Послание к Титу святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)}).

Rakstīta II gs. pirmajā pusē).

1. nodaļa

¹ Pāvils, Dieva kalps un Jēzus Kristus apustulis pēc Dieva izredzēto ticības un patiesības atziņas, kas saskan ar dievbijību, ² cerībā uz mūžīgu dzīvību, ko Dievs, kas nemelo, ir apsolījis pirms mūžīgiem

laikiem; ³ bet savā laikā Savu vārdu ir atklājis vēstī, kas man uzticēta pēc Dieva, mūsu Glābēja, pavēles, ⁴ Titam, savam īstam bērnam kopīgā ticībā, žēlastība un miers no Dieva Tēva un Kristus Jēzus, mūsu Pestītāja.

⁵ Tādēļ es tevi atstāju Krētā, lai tu nokārtotu to, kas vēl atlika, un katrā pilsētā ieceltu presbiterus, tā kā es tev liku darīt.

⁶ Tiem jābūt nevainojamiem vienas sievas vīriem, kam bērni ticīgi, nevis palaidņi vai nepaklausīgi.

⁷ Jo bīskapam jābūt nevainojamam kā Dieva namturim, ne iedomīgam, ne dusmīgam, ne dzērājam, ne kauslim, ne ierāvējam, ⁸ bet viesmīligam, laba mīļotājam, prātīgam, taisnam, svētbijīgam, savaldīgam.

⁹ Viņam jā rūpējas par sludināšanu, kas atbilst mācībai, lai viņš būtu spējīgs paskubināt veselīgā mācībā un atspēkot tos, kas runā pretim.

¹⁰ Jo daudzi ir nepaklausīgi, pļāpas un maldinātāji, visvairāk no apgraizītajiem, ¹¹ tiem jā aizbāž mute; viņi izposta veselās ģimenes, negodīgas peļņas dēļ mācīdami to, kas neklājas.

¹² Kāds pravietis no viņu pašu vidus ir sacījis: krētieši aizvien melo, tie ir nikni kā zvēri, slinki kā maiši.

¹³ Šī liecība ir patiesa. Tādēļ atspēko viņus it asi, lai tie ticībā kļūst veseli, ¹⁴ nevis pieķeras jūdu pasakām un cilvēku priekšrakstiem, kas novēršas no patiesības.

¹⁵ Šķīstajiem visas lietas ir šķīstas, bet aptraipītajiem un neticīgajiem nekas nav šķīsts; aptraipīts ir viņu prāts un sirdsapziņa.

¹⁶ Tie apgalvo, ka pazīstot Dievu, bet darbos to noliedz. Neganti un nepaklausīgi būdami, tie nav derīgi nevienam labam darbam.

2. nodaļa

¹ Bet tu sludini to, kas saskan ar veselīgo mācību: ² lai vecākie vīri turas skaidrā prātā, cienījami, prātīgi, veselīgi ticībā, mīlestībā, izturībā; ³ tāpat vecākās sievas: lai izturas kā svētām pieklājas, nenododas ļaunām valodām, ne pārmērīgai vīna dzeršanai, lai māca labu, ⁴ pamāca jaunākās mīlēt vīrus un bērnus, ⁵ būt prātīgām, krietnām, labām namamātēm, paklausīt saviem vīriem, lai Dieva vārds netiktu zaimots.

⁶ Jaunākos vīrus tāpat paskubini būt prātīgiem.

⁷ Pats visur esi paraugs labos darbos, mācībā bezviltīgs un cienījams, ⁸ veselīgos vārdos nevainojams, lai tas, kas stājas pretim, paliek kaunā, nevarēdams nekā ļauna par mums sacīt.

⁹ Kalpi lai klausā saviem kungiem visās lietās, lai tie ir patīkami, nerunā pretim, ¹⁰ nezog, bet lai parāda pilnīgu uzticību, ka viņi visās lietās ir rota mūsu Pestītāja Dieva mācībai.

¹¹ Jo ir atspīdējusi žēlastība, kas nes pestīšanu visiem cilvēkiem, ¹² audzinādama mūs, lai, atsacīdamies no bezdievības un pasaulīgām iekārēm, prātīgi, taisni un dievbijīgi dzīvojam šinī laikā, ¹³ gaidīdami svētlaimību, uz kuru ceram, un lielā Dieva un mūsu Pestītāja Kristus Jēzus godības atspīdēšanu; ¹⁴ Viņš Sevi par mums nodevis, lai atpestītu mūs no visas netaisnības un šķīstītu Sev par Savas saimes ļaudīm, dedzīgiem labos darbos.

¹⁵ To māci, paskubini un norāj ar visu stingrību; neviens lai tevi nenicina.

3. nodaļa

¹ Atgādini viņiem, lai padodas un paklausa valdībām un varām, lai ir gatavi uz katru labu darbu, ² nevienu nepulgo, tur mieru, izturas laipni un visiem cilvēkiem parāda lēnprātību.

³ Jo arī mēs kādreiz bijām neprātīgi, nepaklausīgi, maldījamies, kalpodami dažādām iekārēm un priekiem, dzīvodami ļaunprātībā un skaudībā, ienīsti un cits citu nīzdami.

⁴ Bet, kad atspīdēja Dieva, mūsu Glābēja, laipnība un mīlestība uz cilvēkiem, ⁵ Viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc Savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā, ⁶ ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, ⁷ lai, Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīvības mantinieki.

⁸ Šis vārds ir patiess; un es gribu, lai tu par šīm lietām stipri stāvi, ka tie, kas Dievam tic, cenšas veikt labus darbus. Tas cilvēkiem ir labi un vajadzīgs.

⁹ Bet no ģeķīgiem strīdiem un cilts rakstiem, ķildām un bauslības kariem izvairies. Tie ir nederīgi un tukši.

¹⁰ Cilvēku, kas turas pie maldu mācības, vienreiz un otrreiz pamācījis, noraidi, ¹¹ zinādams, ka tāds ir samaitāts un grēkodams pats sevi notiesā.

¹² Kad es aizsūtīšu pie tevis Artemi vai Tihiku, tad steigies nākt pie manis uz Nikopoli, jo tur esmu nodomājis pavadīt ziemu.

¹³ Likumu pratēju Zēnu un Apollu apgādā krietni, lai viņiem, tālāk ceļojot, nekā netrūktu.

¹⁴ Mūsu ļaudīm jāmacās ar labiem darbiem palīdzēt, kur vajadzība spiež, lai tie nebūtu neauglīgi.

¹⁵ Visi, kas pie manis, tevi sveicina. Sveicini tos, kas ticībā mūs mīl. Žēlastība lai ir ar jums visiem!

5. Pārējās vēstules

Vēstule ebrejiem

(V.E.: Krieviski: «Послание к Евреям святого апостола Павла» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Dievs vecos laikos daudzkārt un dažādi runājis caur praviešiem uz tēviem, ² šinīs pēdīgajās dienās uz mums ir runājis caur Dēlu, ko Viņš ir iecēlis par visu lietu mantinieku, caur ko Viņš arī pasauli radījis.

³ Tas, būdams Viņa godības atspulgs un būtības attēls, nesdams visas lietas ar Savu spēcīgo vārdu un izpildījis šķīstīšanu no grēkiem, ir sēdies pie Majestātes labās rokas augstībā; ⁴ ar to Viņš kļuvis tik daudz varenāks par eņģeļiem, cik daudz pārāku par tiem Viņš mantojis Vārdu.

⁵ Jo kuram eņģelim gan jebkad Viņš teicis: Mans Dēls Tu esi, šodien Es Tevi esmu dzemdinajis. Un atkal: Es Viņam būšu par Tēvu, un Viņš Man būs par Dēlu.

⁶ Un, kad Viņš pirmdzimto atkal ieved pasaulē, Viņš saka: un visi Dieva eņģeļi Viņu lai pielūdz.

⁷ Par eņģeļiem Viņš saka: kas Savus eņģeļus dara par vējiem un Savus sulaiņus par uguns liesmām, – ⁸ bet par Dēlu: Tavs tronis, Dievs, paliek mūžu mūžos, un taisnības zizlis ir Viņa valdnieka varas zizlis.

⁹ Tu esi mīlējis taisnību un ienīdis netaisnību; tāpēc Dievs, Tavs Dievs ir svaidījis Tevi ar prieka eļļu vairāk par Taviem biedriem.

¹⁰ Un: sākumā Tu, Kungs, zemi esi dibinājis, un debesis ir Tavu roku darbs.

¹¹ Tās zudīs, bet Tu paliec; tās visas sadīls kā drēbes, ¹² un Tu tās satīsi kā uzvalku, un tās pārvērtīsies, bet Tu esi tas pats, un Tavi gadi nebeigsies.

¹³ Jo kuram eņģelim gan jebkad Viņš teicis: sēdies Man pa labai rokai, tiekāms Es lieku Tavus ienaidniekus par Tavu kāju pameslu. –

¹⁴ Vai tie visi nav kalpotāji gari, izsūtāmi kalpošanai to labā, kam jāmanto pestīšana?

2. nodaļa

¹ Tāpēc mums dzirdētais jo vairāk jāņem vērā, lai mēs netiktu aizskaloti projām.

² Jo, ja caur eņģeļiem runātais vārds ir bijis stiprs un katra pārkāpums un nepaklausība dabūjusi savu taisno atmaksu, ³ kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami? To papriekš ir sludinājis pats Kungs un mums apstiprinājuši tie, kas to dzirdējuši, ⁴ arī pašam Dievam liecību dodot ar zīmēm un brīnumiem un dažādiem vareniem darbiem un izdalot Svētā Gara dāvanas pēc Sava prāta.

⁵ Jo ne eņģeļu varā Viņš atdevis nākamo pasauli, par ko mēs runājam.

⁶ Bet kādā vietā gan kāds ir apliecinājis, sacīdams: kas ir cilvēks, ka Tu viņu piemini, vai cilvēka dēls, ka Tu viņu uzlūko?

⁷ Īsu laiku Tu viņu esi darījis mazāku par eņģeļiem; ar godu un slavu Tu esi viņu vainagojis.

⁸ Visu Tu esi licis zem viņa kājām. – Bet, pakļaujot viņam visu, Viņš nekā nav atstājis, viņam nepakļāvis; bet tagad vēl mēs neredzam, ka viss viņam pakļauts.

⁹ Bet mēs redzam Jēzu, kas īsu laiku bija padarīts mazāks par eņģeļiem, nāves ciešanu dēļ ar godu un slavu vainagotu, lai Dieva žēlastībā būtu baudījis nāvi par visiem.

¹⁰ Jo Tam, kura dēļ viss ir un caur ko viss ir, kas daudz bērnu vada uz godību, Tam pienācās Viņu, pestīšanas iesācēju, ciešanās padarīt pilnīgu.

¹¹ Jo, kā Tas, kas svētī, tā arī tie, kas tiek svētīti, visi ir no viena; tāpēc Viņš nekaunas tos saukt par brāļiem, sacīdams: ¹² Es sludināšu Tavu Vārdu Saviem brāļiem, draudzes vidū Tev dziedāšu slavas dziesmas.

¹³ Un atkal: Es paļaušos uz Viņu. Un atkal: lūk, še Es esmu un bērni, ko Dievs Man devis. –

¹⁴ Bet, tā kā bērniem ir asinis un miesa, tad arī Viņš tāpat to ir pieņēmis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu, ¹⁵ un atsvabinātu visus, kas visu mūžu nāves baiļu dēļ bija verdzībā.

¹⁶ Jo Viņš jau nepieņem eņģeļus, bet gan Ābrahāma dzimumu.

¹⁷ Tāpēc Viņam visās lietās bija jātop brāļiem līdzīgam, lai par tiem varētu iežēloties un būtu uzticams augstais priesteris Dieva priekšā salīdzināt tautas grēkus.

¹⁸ Jo tāpēc, ka Viņš pats kārdināts un cietis, Viņš var palīdzēt tiem, kas tiek kārdināti.

3. nodaļa

¹ Tāpēc, svētie brāļi, debesu aicinājuma dalībnieki, ņemiet vērā Dieva sūtni un augsto priesteri Jēzu, ko mēs apliecinām, ² kas uzticīgs Tam, kas Viņu iecēlis, kā arī Mozus visā Viņa namā.

³ Bet Viņam ir piešķirta daudz lielāka godība nekā Mozum, kā jau arī lielāks gods nekā namam ir tā cēlējam.

⁴ Jo katru namu kāds cēlējs uzceļ, bet, kas visu ir uzcēlis, ir Dievs.

⁵ Un Mozus gan ir bijis uzticīgs visā Viņa namā kā kalps, lai apliecinātu to, par ko vēlāk sludinās, ⁶ bet Kristus kā Dēls pār Viņa namu; Viņa nams esam mēs, ja drosmi un cerību, ar ko lepojames, stipru paglabājam līdz galam.

⁷ Tāpēc, kā Svētais Gars saka: šodien, ja dzirdēsiet Viņa balsi, ⁸ neapcietinait savas sirdis kā sarūgtinājumā kārdināšanas dienā tuksnesī, ⁹ kur jūsu tēvi Mani kārdinājuši pārbaudīdami, ¹⁰ kaut gan bija redzējuši Manus darbus četrdesmit gadus. Tāpēc Es sašutu par šo paaudzi un teicu: vienmēr viņi maldās savās sirdīs, bet Manus ceļus viņi nav atzinuši, ¹¹ tāpēc Es esmu zvērējis Savās dusmās: tiem nebūs ieiet Manā atdusā. –

¹² Pielūkojiet, brāļi, ka kādā no jums nebūtu neticības ļaunā sirds, atkāpjoties no dzīvā Dieva, ¹³ bet pamācaiet cits citu katru dienu, kamēr vēl saka «šodien», lai kādam no jums sirds netiktu apcietināta ar grēka viltību.

¹⁴ Jo mēs esam tapuši Kristus līdzdalībnieki, ja tikai paļaušanos paturēsim no sākuma līdz galam stipru.

¹⁵ Ja saka: šodien, ja jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietinait savas sirdis kā sarūgtinājumā! –

¹⁶ Kuri no dzirdējušiem sajuta rūgtumu? Vai ne visi, kas Mozus vadībā bija izgājuši no Ēģiptes?

¹⁷ Par kuriem Viņš bija sašutis četrdesmit gadus? Vai ne par tiem, kas grēkojuši, kuru miesas kritušas tuksnesī?

¹⁸ Par kuriem tad Viņš ir zvērējis, ka tiem nebūs ieiet Viņa atdusā, ja ne par tiem, kas nebija klausījuši?

¹⁹ Tā mēs redzam, ka viņi nav varējuši ieiet neticības dēļ.

4. nodaļa

¹ Tāpēc, kamēr apsolījums ieiet Viņa atdusā mums vēl pastāv, bīsimies, ka kāds no mums neizrādītos to nerasniedzis.

² Jo arī mums evaņģēlijs ir pasludināts tāpat kā viņiem. Bet dzirdētais vārds tiem nepalīdzēja, tāpēc ka klausītājos nebija savienojies ar ticību.

³ Jo mēs, kas esam ticējuši, ieejam atdusā, kā Viņš ir teicis: kā esmu zvērējis Savās dusmās, tiem nebūs ieiet Manā atdusā, – lai gan darbi kopš pasaules radīšanas bija padarīti.

⁴ Jo par septīto dienu Viņš kaut kur tā ir teicis: un Dievs septītajā dienā atdusējās no visiem Saviem darbiem.

⁵ Un šinī vietā atkal: tiem nebūs ieiet Manā atdusā. –

⁶ Kad nu dažiem atliek tanī ieiet, bet nepaklausības dēļ nav iegājuši tie, kam vispirms evaņģēlijs pasludināts, ⁷ Viņš no jauna liek kādu dienu, šo dienu, caur Dāvidu runādams pēc tik ilga laika, kā jau iepriekš teikts: šodien, kad jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietinait savas sirdis. –

⁸ Jo, ja Jozua viņiem būtu sagādājis atdusu, tad Viņš nebūtu pēc tam runājis par citu dienu.

⁹ Tātad vēl atliek svēta dusa Dieva tautai.

¹⁰ Jo, kas iegājis Viņa atdusā, tas arī pats dusējis no saviem darbiem kā Dievs no Saviem.

¹¹ Centīsimies tāpēc ieiet šinī atdusā, lai neviens nekristu nepaklausībā pēc tā paša parauga.

¹² Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis.

¹³ Un nav radījuma, kas Viņa priekšā apslēpts, bet viss ir atsegts un atklāts Viņa acīm: Viņam mēs dosim norēķinu.

¹⁴ Tā kā mums ir liels augstais priesteris, kas izgājis caur debesīm, Jēzus, Dieva Dēls, tad turēsimies pie Viņa apliecināšanas.

¹⁵ Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vājībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka.

¹⁶ Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību īstā laikā.

5. nodaļa

¹ Jo katrs no cilvēku vidus ņemtais augstais priesteris cilvēku labā tiek iecelts kalpošanai Dievam, lai nestu dāvanas un upurus par grēkiem; ² viņš var iežēloties par nezinātājiem un maldīgajiem, tāpēc ka arī viņš pats vājības apņēmts.

³ Un tās dēļ viņam pienākas kā tautas, tā arī sevis dēļ upurēt par grēkiem.

⁴ Un neviens sev pats neņem šo godu, bet Dieva aicināts, tāpat kā Ārons.

⁵ Tāpat arī Kristus nav pats Sev piešķīris augstā priestera godu, bet Tas, kas Viņam ir teicis: Mans Dēls Tu esi, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis.

⁶ Kā arī citā vietā Viņš saka: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas. –

⁷ Savās miesas dienās ar stipru balsi un asarām Viņš ir raidījis daudz karstu lūgšanu pie Tā, kas Viņu varēja izglābt no nāves, un ir ticis atpesīts no bailēm ⁸ un, Dēls būdams, tomēr ir mācījies paklausību no tā, ko cietis.

⁹ Un, pilnību sasniedzis, Viņš ir palicis visiem, kas Viņam paklausa, par mūžīgās pestīšanas gādnieku, ¹⁰ Dieva nosaukts par augsto priesteri pēc Melhisedeka kārtas.

¹¹ Par to mums būtu daudz ko runāt, bet ir grūti darīt to saprotamu, tāpēc ka jūs esat kūtri palikuši dzirdēt.

¹² Jo, lai gan laika ziņā jums pašiem pienākas būt tiem, kas māca, jums atkal vajadzīgs kāds, kas jums māca Dieva vārdu pirmsākumus, un esat tapuši par tādiem, kam vajag piena, ne cietas barības.

¹³ Jo katrs, kas bauda pienu, ir taisnības vārda nepratējs, jo tas ir bērns.

¹⁴ Bet pilngadīgiem pienākas cieta barība, tiem, kam ir piedzīvojumi un kam prāti vingrināti izšķirt labu un ļaunu.

6. nodaļa

¹ Tāpēc, atstājuši Kristus mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai, nelikdami atkal pamatu ar atgriešanos no nedzīviem darbiem un ticību Dievam, ² ar mācību par kristībām, roku uzlikšanu, miroņu augšāmcelšanos un mūžīgo tiesu.

³ Arī to mēs darīsim, ja Dievs atļaus.

⁴ Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un baudījuši Dieva dāvanas, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, ⁵ un baudījuši labo Dieva vārdu un nākamā laika spēkus, ⁶ un krituši, atkal vest pie atgriešanās, jo tie sev Dieva Dēlu sit krustā un liek smieklā.

⁷ Jo zeme, kas uzsūkusi bieži līstošo lietu un audzē stādus, derīgus tiem, kuru dēļ tā arī tiek apstrādāta, saņem svētību no Dieva, ⁸ bet, kas ērkšķus un dadžus audzē, ir nederīga un lāstam tuvu, tās gals ir ugunī.

⁹ Bet par jums, mīļie, mums ir pārliecība par kaut ko labāku, par jūsu pestīšanu, kaut arī tā runājam.

¹⁰ Jo Dievs nav netaisns, ka aizmirstu jūsu darbu un mīlestību, ko esat parādījuši Viņa Vārdā ar to, ka esat kalpojuši svētajiem un vēl kalpojat.

¹¹ Bet mēs gribam, lai katrs no jums parāda to pašu centību, lai pastāvētu pilnīgā cerībā līdz galam, ¹² ka jūs netopat kūtri, bet sekojat tiem, kas ar ticību un pacietību iemanto apsolījumus.

¹³ Jo Dievs, Ābrahāmam apsolījumu dodams, kad Viņam nebija lielāka pie kā zvērēt, zvērēja pie Sevis paša, ¹⁴ sacīdams: tiešām, svētīdams Es tevi svētīšu un vairodams tevi vairošu. –

¹⁵ Un tā, pacietīgi gaidījis, viņš saņēma apsolīto.

¹⁶ Jo cilvēki zvēr pie kaut kā lielāka, un zvērests ir viņiem par apstiprinājumu, lai izbeigtu katru pretrunu.

¹⁷ Gribēdams apsolījuma mantiniekiem vēl vairāk parādīt Savu negrozāmo gribu, Dievs tāpēc to ir apstiprinājis ar zvērestu, ¹⁸ lai šīs divas negrozāmās lietas, un Dievam taču nebija iespējams melot, būtu par stipru paskubinājumu mums, kas esam meklējuši glābiņu, satverot gaidāmo cerību.

¹⁹ Tā mums ir par drošu un stipru dvēseles enkuru, kas sniedzas iekšā aiz priekškara, ²⁰ kur Jēzus par mums iegājis kā ceļvedis, kļūdams uz mūžiem par augsto priesteri pēc Melhisedeka kārtas.

7. nodaļa

¹ Šis Melhisedeks, Salemas ķēniņš, visuaugstākā Dieva priesteris, sastapās ar Ābrahāmu, kad tas atgriezās no ķēniņu sakāves, un viņu svētīja; ² viņam Ābrahāms arī piešķīra desmito tiesu no visa; viņš vispirms ir taisnības ķēniņš, tā viņa vārds tulkojams, bet tad arī Salemas ķēniņš, tas ir – miera ķēniņš, ³

bez tēva, bez mātes, bez cilts raksta; viņam nav ne dienu sākuma, ne mūža gala, bet, Dieva Dēlam līdzināms, viņš paliek priesteris mūžam.

⁴ Redziet, cik liels ir tas, kam sentēvs Ābrahāms ir devis desmito tiesu no ieguvuma!

⁵ Arī tiem Levija bērniem, kas uzņēmās priestera amatu, ir nolikts ņemt no tautas, saskaņā ar bauslību, desmito tiesu, tas ir, no saviem brāļiem, lai gan tie arī cēlušies no Ābrahāma gurna.

⁶ Bet tas, kas nav no viņu cilts cēlies, ir ņēmis desmito tiesu no Ābrahāma un ir svētījis to, kam apsolījumi.

⁷ Neapšaubāmi tikai lielākais svētī mazāko.

⁸ Šeit desmito tiesu saņem mirstīgi cilvēki, bet tur tas, par kuru liecina, ka viņš dzīvo.

⁹ Un, tā sakot, arī Levījs, kas ņem desmito tiesu, caur Ābrahāmu ir devis desmito tiesu.

¹⁰ Jo viņš bija tēva gurnā, kad Melhisedeks ar to satikās.

¹¹ Jo, ja nu pilnība būtu sasniegta ar Levija priestera amatu, jo tautai ar bauslību tas bija dots, kāda vēl bija vajadzība celties citam priesterim pēc Melhisedeka kārtas un nesaukties pēc Ārona kārtas?

¹² Jo, priestera amatam mainoties, jāmainās arī bauslībai.

¹³ Jo Tas, par ko tas tiek teikts, piederēja pie citas cilts, no kuras neviens nav kalpojis pie altāra.

¹⁴ Jo ir zināms, ka mūsu Kungs ir cēlies no Jūdas cilts; šai ciltij Mozus nav nekādu norādījumu devis par priesteriem.

¹⁵ Un lieta kļūst vēl skaidrāka, ja pēc Melhisedeka līdzības ceļas cits priesteris, ¹⁶ kas tāds tapis ne pēc cilvēku pavēles un likuma, bet neiznīcīgās dzīvības spēkā.

¹⁷ Jo raksti liecina: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas. –

¹⁸ Jo iepriekšējo pavēli atceļ tās nespēcības un nederības dēļ.

¹⁹ Jo bauslība neko nav vedusi pie pilnības; bet tiek nodibināta labāka cerība, ar ko tuvojamiem Dievam.

²⁰ Tas nav bijis bez zvēresta. Jo tie bez zvēresta ir kļuvuši par priesteriem, ²¹ bet Viņš ar zvērestu pēc Tā gribas, kas Viņam teicis: Tas Kungs ir zvērējis, un Viņš nenožēlos, Tu esi priesteris mūžīgi. –

²² Tāpēc arī Jēzus ir tapis par labākas derības galvnieku.

²³ Arī viņi daudzi ir kļuvuši par priesteriem, bet nāve tiem neļāva ilgāk palikt.

²⁴ Bet Viņam, tāpēc ka Viņš paliek mūžīgi, priestera amats ir neiznīcīgs.

²⁵ Tādēļ arī Viņš var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu.

²⁶ Jo tāds augstais priesteris mums arī pienācās, svēts, bez ļaunuma, neaptraipīts, atšķirts no grēciniekiem un pacelts augstāk par debesīm, ²⁷ kam nevajag kā tiem augstajiem priesteriem ik dienas upurēt vispirms par saviem, pēc tam par tautas grēkiem. Jo to Viņš ir izdarījis reizi par visām reizēm, pats Sevi upurēdams.

²⁸ Jo bauslība ieceļ par augstajiem priesteriem cilvēkus ar vājībām, bet zvēresta vārds, kas nāca pēc bauslības, – Dēlu, mūžam pilnīgu.

8. nodaļa

¹ Bet galvenais pārrunājamā lietā ir tas, ka mums ir tāds augstais priesteris, kas nosēdies pa labo roku godības tronim debesīs, ² svētnīcas un īstās telts kalpotājs, ko uzcēlis Tas Kungs, ne cilvēks.

³ Jo katrs augstais priesteris tiek iecelts dāvanu un upuru nešanai, kāpēc nepieciešami, ka arī Viņam būtu ko upurēt.

⁴ Ja Viņš būtu virs zemes, Viņš nebūtu priesteris, tāpēc ka te ir tādi, kas nes dāvanas pēc bauslības, ⁵ kas kalpo debesu svētnīcas atveidam un ēnai, kā arī Mozum bija norādīts, kad tas gribēja pabeigt telti, jo Viņš saka: redzi, tu darīsi visu pēc tā parauga, kas tev kalnā tika parādīts. –

⁶ Bet nu Viņam ir piešķirta pārāka kalpošana, jo Viņš ir labākas derības starpnieks, kas uz labākiem apsolījumiem dibināta.

⁷ Jo, ja pirmā būtu bijusi bez trūkuma, tad nemeklētu vietu otrai.

⁸ Jo, tos norādams, Viņš saka: redzi, nāk dienas, Tas Kungs saka, kad Es celšu jaunu derību ar Israēla namu un ar Jūdas namu, ⁹ ne pēc tās derības parauga, ko Es esmu cēlis viņu tēviem tai dienā, kad Es viņu rokas satvēru, lai viņus izvestu no Ēģiptes zemes, jo viņi paši nav palikuši Manā derībā, un Es esmu viņus pametis, saka Tas Kungs.

¹⁰ Šī ir tā derība, ko Es celšu Israēla namam pēc šīm dienām, saka Tas Kungs, Es likšu Savus baušļus viņu prātā un tos rakstīšu viņu sirdīs un būšu viņiem par Dievu, un viņi Man būs par tautu.

¹¹ Un viņi nemācīs katrs savu tuvāko un brālis brāli, sacīdami: atzīsti To Kungu, – jo visi Mani pazīs no mazā līdz lielajam viņu starpā.

¹² Jo Es būšu žēlīgs viņu netaisnībām un viņu grēkus vairs nepieminēšu. –

¹³ Sacīdams «jauns», Viņš pirmo ir atzinis par vecu. Bet, kas kļūst vecs un noveco, tas ir tuvu iznīkšanai.

9. nodaļa

¹ Bija jau gan arī pirmajai (derībai) kalpošanas noteikumi un laicīga svētnīca, ² jo telts tika uzcelta – priekšējā, kurā bija svečturis un galds un skatāmās maizes; šī tiek saukta par svēto vietu.

³ Bet aiz otra priekškara telts, kas tiek saukta par vissvētāko, ⁴ kam zelta kvēpināmais altāris un visapkārt ar zeltu pārvilkts derības šķirsts, kurā bija zelta trauks ar mannu un zaļojošais Ārona zizlis, un derības plāksnes, ⁵ pāri par to godības ķerubi, kas apēnoja salīdzināšanas vāku. Par tiem tagad nav jārunā atsevišķi.

⁶ Bet, pastāvot šādai kārtībai, priekšējā teltī vienmēr ieiet priesteri izpildīt kalpošanu, ⁷ bet otrā vienreiz gadā vienīgi augstais priesteris, ne bez asinīm, ko viņš upurē par sevi pašu un par tautas neapzinātiem grēkiem.

⁸ Ar to Svētais Gars aizrāda, ka ceļš uz svētnīcu vēl nav atklāts, kamēr pastāv pirmā telts, ⁹ kas ir tagadējā laikmeta līdzība; saskaņā ar to tiek upurētas dāvanas un upuri, kas nevar padarīt pēc sirdsapziņas pilnīgu to, kas kalpo.

¹⁰ Bet tie ir tikai ēdieniem, dzērieniem un dažādām mazgāšanām uzlikti miesīgi likumi līdz pareizas kārtības laikam.

¹¹ Bet Kristus, atnācis par nākamo labumu augsto priesteri, caur lielāko un pilnīgāko telti, ne rokām taisīto, tas ir, ne šai radībai piederīgu, ¹² ne ar āžu un teļu asinīm, bet ar Savām paša asinīm reizi par visām reizēm ir iegājis svētnīcā un panācis mūžīgu izpirkšanu.

¹³ Jo, ja āžu un vērsu asinis un jaunas govs pelni, aplakot sagānītos, šķīstī miesas šķīstībai, ¹⁴ cik daudz vairāk Kristus asinis, kas mūžīgā Gara spēkā pats Sevi ir bezvainīgu purējis Dievam, šķīstīs mūsu sirdsapziņu no nedzīviem darbiem kalpošanai dzīvīvajam Dievam.

¹⁵ Un tādēļ Viņš ir Jaunās Derības starpnieks, lai, pēc tam kad Viņš nāvē sagādājis atpestīšanu no pirmās derības laikā izdarītajiem pārkāpumiem, aicinātie saņemtu apsolīto mūžības mantojumu.

¹⁶ Jo, kur ir novēlējums, tur nepieciešami jāpierāda novēlētāja nāve.

¹⁷ Jo novēlējumam ir spēks pēc nāves, bet nav spēka, kad novēlētājs vēl dzīvs.

¹⁸ Tāpēc arī pirmā derība nav bez asinīm iesvētīta.

¹⁹ Jo, kad Mozus visai tautai bija pateicis visas pavēles saskaņā ar bauslību, viņš ņēma teļu un āžu asinis ar ūdeni un sarkanu vilnu un īzapu un aplacīja pašu grāmatu un visu tautu, sacīdams: ²⁰ šīs ir tās derības asinis, ko Dievs ar jums ir noslēdzis. –

²¹ Bet arī telti un visus rīkus kalpošanai viņš tāpat aplacīja ar asinīm.

²² Un gandrīz viss tiek šķīstīts asinīs saskaņā ar bauslību, un bez asins izliešanas nav piedošanas.

²³ Debesu lietu attēliem jātop šķīstīti ar to pašu, bet debesu lietām pašām ar labākiem upuriem nekā šīs.

²⁴ Jo Kristus nav iegājis rokām taisītā svētnīcā, patiesās attēlā, bet pašās debesīs, lai tagad par mums parādītos Dieva vaiga priekšā, ²⁵ nevis lai Sevi bieži upurētu, kā priesteris ik gadus ieiet svētnīcā ar svešām asinīm, ²⁶ citādi Viņam būtu pienācies bieži ciest no pasaules iesākuma. Bet tagad Viņš vienreiz laiku galā ir parādījies, lai iznīcinātu grēku, Sevi upurējot.

²⁷ Un, kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa, ²⁸ tā arī Kristus, vienreiz upurēts daudzu cilvēku grēkus atņemt neatkarīgi no grēka, tiks otrreiz redzams par pestīšanu tiem, kas Viņu gaida.

10. nodaļa

¹ Jo bauslībai piemīt nākamo labumu ēna, ne pats lietu veids; nekad nevar ik gadus ar tiem pašiem upuriem, ko nepārtraukti atnes, padarīt pilnīgus tos, kas ar tiem tuvojas.

² Jo vai citādi upurēšana nebūtu mitējusies, tāpēc ka upurētāji, reiz šķīstīti, neapzinātos vairs nekādus grēkus?

³ Bet ar upuriem ik gadus tiek atgādināti grēki, ⁴ jo vērsu un āžu asinīm nav varas atņemt grēkus.

⁵ Tāpēc, pasaulē ienākdams, Viņš saka: upurus un dāvanas Tu neesi gribējis, bet miesu Tu Man esi radījis.

⁶ Dedzināmie upuri un grēku upuri Tev nav patikuši.

⁷ Tad Es sacīju: raugi, Es nāku, grāmatā par Mani ir rakstīts, Tavu prātu darīt, ak, Dievs! –

⁸ Iepriekš sacījis: upurus un dāvanas un dedzināmos upurus un grēku upurus, kas pēc bauslības tiek upurēti, Tu neesi gribējis, un tie nav Tev patikuši, – ⁹ tad Viņš sacīja: raugi, Es nāku Tavu prātu darīt. – Viņš atceļ pirmo, lai nodibinātu otro.

¹⁰ Pēc šīs gribas mēs esam ar Jēzus Kristus miesas upuri padarīti svēti pavisam.

¹¹ Un katrs priesteris gan ik dienas stāv kalpodams un bieži tos pašus upurus upurēdams, kas nekad nevar iznīcināt grēkus.

¹² Bet Viņš vienu upuri par grēkiem upurējis, uz visiem laikiem ir nosēdies pie Dieva labās rokas, ¹³ joprojām gaidīdams, kamēr Viņa ienaidnieki tiks likti Viņa kāju pameslam.

¹⁴ Jo ar vienu upuri Viņš uz visiem laikiem ir padarījis pilnīgus tos, kas tiek darīti svēti.

¹⁵ Bet arī Svētais Gars mums liecina. Pēc tam kad ir teikts: ¹⁶ šī ir tā derība, ko Es ar viņiem celšu pēc tām dienām, saka Tas Kungs, Savus baušļus Es došu viņu sirdīs un rakstīšu tos viņu prātā, ¹⁷ un viņu grēkus un viņu netaisnības vairs nepieminēšu. –

¹⁸ Bet, kur ir grēku piedošana, tur vairs nav upuru par grēku.

¹⁹ Tā kā nu mēs, brāļi, droši varam ieiet svētajā vietā Jēzus asiņu dēļ, ²⁰ ko Viņš mums sagatavojis par jaunu un dzīvu ceļu caur priekškaru, tas ir, Viņa miesu, ²¹ un, tā kā mums ir liels priesteris pār Dieva namu, ²² tad tuvosimies patiesīgu sirdi pilnā ticībā, aplacīti savās sirdīs un atsvabināti no ļaunās apziņas un miesu nomazgājuši ar tīru ūdeni.

²³ Turēsimies nešaubīgi pie cerības apliecināšanas, jo uzticams ir Tas, kas apsolījis.

²⁴ Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem, ²⁵ neatstādami savas sapulces, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami un jo vairāk, redzot tuvojamos to dienu.

²⁶ Jo, ja mēs pēc patiesības atziņas saņemšanas tīši grēkojam, tad neatliek vairs upuris par grēkiem, ²⁷ bet gan briesmīga tiesas gaidīšana un uguns karstums, kas aprīs pretiniekus.

²⁸ Kas pārkāpis Mozus bauslību, tas mirst bez žēlošanas, diviem vai trīs lieciniekiem liecinot.

²⁹ Cik gan smagāku sodu, jūs domājat, pelnīs tas, kas Dieva Dēlu minis kājām un derības asinis, ar ko viņš svētīts, turējis par nesvētām un žēlastības Garu nievājis.

³⁰ Jo mēs pazīstam To, kas ir sacījis: Man pieder atriebsana, Es atmaksāšu, un atkal: Tas Kungs tiesās Savu tautu. –

³¹ Briesmīgi ir krist dzīvā Dieva rokā!

³² Bet atcerieties iepriekšējās dienas, kurās jūs, gaismu saņēmuši, esat izcietuši smagu ciešanu cīņu, ³³ gan zaimos un mokās paši nodoti atklātam izsmieklam, gan arī kļuvuši par tādā veidā piemeklēto līdzdalībniekiem.

³⁴ Jo jūs esat cietumniekiem līdzīgi cietuši un ar prieku uzņēmuši savas mantas nolauptīšanu, zinādami, ka jums ir labāka un paliekama manta.

³⁵ Neatmetiet tāpēc savu cerības drosmi, tai ir liela alga!

³⁶ Jo jums vajag pacietības, lai, Dieva prātu darījuši, iemantotu apsolījumu.

³⁷ «Jo vēl mazs brīdis, un Tas, kam jānāk, nāks un nekavēsies.

³⁸ Bet Mans taisnais no ticības dzīvos, bet uz to, kas atkāpjas, Manai dvēselei nav labs prāts.»

³⁹ Bet mēs neesam tie, kas atkāpjas uz pazušanu, bet kas tic un iemanto dzīvību.

11. nodaļa

¹ Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām.

² Jo, tanī stāvēdami, tēvi saņēmuši liecību.

³ Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais.

⁴ Ticībā Ābels ir nesis Dievam labāku upuri nekā Kains; tās dēļ par viņu ir liecināts, ka viņš ir taisns, kā Dievs par viņa dāvanām ir liecinājis; tās dēļ viņš vēl runā, kaut arī miris.

⁵ Ticībā Ēnohs tika aizrauts, tā ka viņš neredzēja nāvi, un viņu neatrada, tāpēc ka Dievs viņu bija aizrāvis. Jo pirms aizraušanas par viņu ir nodota liecība, ka viņš Dievam paticis.

⁶ Bet bez ticības nevar patikt. Jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka Viņš ir un ka Viņš tiem, kas Viņu meklē, atmaksā.

⁷ Ticībā Noa, dievbijīgs būdams, saņēma Dieva aizrādījumu par vēl neredzamo un savā gādībā uztaisīja šķirstu sava nama glābšanai; tās dēļ viņš nicināja pasauli un kļuva tās taisnības mantinieks, kas nāk no ticības.

⁸ Ticībā Ābrahāms ir paklausījis aicinājumam un gāja uz to vietu, ko nācās saņemt par mantojumu, un gāja, nezinādams, kurp viņš iet.

⁹ Ticībā viņš apmetās apsolītajā zemē kā svešinieks, dzīvodams teltīs ar Īzāku un Jēkabu, tā paša apsolījuma līdzmantiniekiem.

¹⁰ Jo viņš gaidīja pilsētu ar stipriem pamatiem, kuras cēlējs un radītājs ir Dievs.

¹¹ Ticībā arī tā pati Sāra spēja kļūt māte, neraugoties uz vecumu, jo turēja par uzticamu To, kas devis apsolījumu.

¹² Tāpēc arī no viena cilvēka, kas turklāt vēl bija vecuma nespēkā, ir dzimuši tik daudzi kā debesu zvaigznes un kā neskaitāmas smiltis jūrmalā.

¹³ Šie visi ir miruši ticībā, apsoltās lietas nesaņēmuši, bet no tālienes tās redzēdami un sveikdami, un apliecinājuši, ka viņi ir svešinieki un piemānotāji virs zemes.

¹⁴ Jo tie, kas tādas lietas runā, rāda, ka viņi meklē tēviju.

¹⁵ Un, ja viņi būtu domājuši par to zemi, no kuras bija izgājuši, tad viņiem būtu bijis laiks atgriezties.

¹⁶ Bet nu tie tiecas pēc labākas, tas ir, debesu tēvijas. Tāpēc arī Dievs netur par kaunu, ka tie Viņu sauc par savu Dievu, jo Viņš tiem sagatavojis pilsētu.

¹⁷ Ticībā Ābrahāms, kad tika pārbaudīts, ir upurējis Īzāku, upurējis vienīgo dēlu, viņš, kas bija saņēmis apsoltījumus, ¹⁸ par ko bija teikts: pēc Īzāka tev pēcnācēji tiks nosaukti, – ¹⁹ jo viņš domāja, ka arī no miroņiem Dievs spēj uzmodināt; tāpēc viņš to arī saņēma atpakaļ kā līdžību.

²⁰ Ticībā Īzāks nākotnei svētīja Jēkabu un Ēsavu.

²¹ Ticībā Jēkabs mirdams ir svētījis abus Jāzeps dēlus un pielūdzis Dievu, noliecies pār sava zižļa galu.

²² Ticībā Jāzeps mirdams ir runājis par Israēla bērnu izešanu un devis norādījumus par saviem kauliem.

²³ Ticībā Mozu pēc dzimšanas viņa vecāki paslēpa trīs mēnešus, tāpēc ka viņi redzēja, ka bērns ir jauks. Un viņi nebijās no valdnieka pavēlēm.

²⁴ Ticībā Mozus, liels izaudzis, liedzās saukties par faraona meitas dēlu, ²⁵ labāk gribēdams kopā ar Dieva tautu ciest ļaunumu nekā īsu laiku baudīt grēcīgu laimi, ²⁶ par lielāku bagātību turēdams Kristus negodu nekā Ēģiptes mantas, jo viņš raudzījās uz atmaksu.

²⁷ Ticībā viņš atstāja Ēģipti, nebīdamies no valdnieka dusmām, jo, it kā neredzamo redzēdams, viņš izturēja.

²⁸ Ticībā viņš izpildīja Pashā svētku ieražu un slacīšanu ar asinīm, lai pirmdzimušo maitātājs tos neaiztiktu.

²⁹ Ticībā viņi izgāja cauri Sarkanajai jūrai kā pa sausu zemi, ko mēģinot ēģiptieši noslīka.

³⁰ Ticībā sabruka Jērikas mūri pēc tam, kad septiņas dienas tiem bija gājuši apkārt.

³¹ Ticībā netikle Rahāba negāja bojā līdz ar neticīgajiem, draudzīgi uzņēmusi pie sevis izlūkus.

³² Un ko vēl lai saku? Man pietrūktu laika stāstīt par Gideonu, Baraku, Sampsonu, Jeftu, Dāvidu, Samuēlu un praviešiem, ³³ kas ar ticību valstis ir uzvarējuši, taisnus darbus darījuši, apsoltījumus saņēmuši, lauvu rīkles aizbāzuši, ³⁴ uguns spēku nodzēsuši, zobena asmenim izbēguši, pārvarējuši nespēku, karā stipri kļuvuši, svešus kara pulkus piespieduši bēgt.

³⁵ Sievas savus mirušos atguvušas ar augšāmcelšanos. Bet citi tika mocīti, nepieņemdami atsavināšanu, lai iegūtu augšāmcelšanos.

³⁶ Citi izcietuši izsmieklus un pātagu sitienus, pat arī važas un cietumu.

³⁷ Viņi tika akmeņiem nomētāti, pārbaudīti, sazāģēti, mira no zobena, staigāja apkārt aitu ādās, kazu ādās, trūkumu ciezdami, spaidīti, mocīti; ³⁸ viņi, kuru pasaule nebija cienīga, maldījās pa tuksnešiem un kalniem un alām un zemes aizām.

³⁹ Un šie visi, lai gan ticības dēļ viņi ir saņēmuši liecību, nesaņēma apsoltu, ⁴⁰ tāpēc ka Dievs mums kaut ko labāku bija paredzējis, lai viņi bez mums nesasniegtu pilnību.

12. nodaļa

¹ Tāpēc tad arī, kur ap mums visapkārt tik liels pulks liecinieku, dosimies ar pacietību mums noliktajā sacīkstē, nolikdami visu smagumu un grēku, kas ap mums tinas, ² un raudzīsimies uz Jēzu, ticības iesācēju un piepildītāju, kas Viņam sagaidāmā prieka vietā krustu ir pacietis, par kaunu nebēdādams, un ir nosēdies Dieva tronim pa labai rokai.

³ Nēmiet vērā To, kas panesis tādu pārestību no grēciniekiem, lai jūs nepiekūstat, savās dvēselēs pagurdami.

⁴ Jūs vēl neesat līdz asinīm pretim turējušies, cīnīdamies pret grēku, ⁵ un esat aizmirsuši pamācību, kas jūs kā bērnus uzrunā: mans bērns, nenicini Tā Kunga pārmācību un nepagursti, kad Viņš tevi norāj!

⁶ Jo, ko Tas Kungs mīl, to Viņš pārmāca un šaus katru bērnu, ko Viņš pieņem. –

⁷ Pacietiet pārmācību! Dievs izturas pret jums kā pret bērniem. Jo kur ir bērns, ko tēvs nepārmāca?

⁸ Bet, ja jūs esat bez pārmācības, ko visi ir saņēmuši, tad jūs esat nelikumīgi bērni un ne īsti bērni.

⁹ Tad nu mums mūsu miesīgie tēvi ir bijuši par pārmācītājiem, un mēs tos esam bijušie. Vai tad lai mēs daudz vairāk nepaklausītu garu Tēvam, lai dzīvotu?

¹⁰ Jo tie gan īsu laiku mūs ir pārmācījuši, kā tas viņiem šķita pareizi esam, bet Viņš – lai nāktu tas mums par labu, lai mēs kļūtu Viņa svētuma dalībnieki.

¹¹ Bet katra pārmācība tai acumirkli neliekas mums par prieku, bet par bēdām, tomēr vēlāk, tanī vingrinātiem, dod taisnības miera augli.

¹² Tāpēc paceliet gurdēnās rokas un nespēcīgos ceļus ¹³ un staigājiet taisnas tekas savām kājām, lai tizlais nekluptu, bet gan tiktu dziedināts.

¹⁴ Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs To Kungu, ¹⁵ pielūkodami, ka neviens nezaudētu Dieva žēlastību, lai nekāda rūgta sakne, augstu izaugusi, jums nekaitētu un daudzi ar to netiktu apgānīti, ¹⁶ lai neviens nebūtu netikls un zemisks kā Ēsavs, kas savu pirmdzimtību ir pārdevis par vienu ēdienu.

¹⁷ Jo jūs zināt, ka arī pēc tam, gribēdams iemantot apsolījumu, viņš tika atmests, jo netika dota iespēja atgriezties, lai gan ar asarām viņš to meklēja.

¹⁸ Jo jūs neesat pienākuši pie kalna, kas rokām taustāms, pie degošas uguns un mākoņu tumsas un vētras, ¹⁹ pie bazūnes skaņas un vārda balss, par ko tie, kas dzirdējuši, ir lūguši, lai viņiem vairs nekas netiktu teikts.

²⁰ Jo tie nevarēja panest to, kas bija pavēlēts: ja arī kustonis pieskaras kalnam, tas akmeņiem jānomētā, – ²¹ un tik briesmīga bija parādība, ka Mozus teica: es esmu izbījies un drebu. –

²² Bet jūs esat tuvojušies Ciānas kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzālemei un eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, svētku sapulcei, ²³ un debesīs pierakstīto pirmdzimto draudzei un Dievam, visu tiesnesim, un pilnību sasniegušo taisno gariem ²⁴ un jaunās derības starpniekam Jēzum un izlietajām asinīm, kas spēcīgāki runā nekā Ābela asinis.

²⁵ Pielūkojiet, ka jūs nenoraidāt To, kas runā. Jo, ja tie nav izbēguši, kuri atmeta To, kas zemes virsū Dieva mācību mācījis, jo mazāk mēs, ja novēršamies no Tā, kas ir no debesīm.

²⁶ Viņa balss toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludinājis, sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis. –

²⁷ Bet vārdi «vēl vienreiz» norāda uz satricināmā pārvēršanu, tāpēc ka tas ir radīts, lai paliktu nesatricināmais.

²⁸ Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsim pateicīgi. Tā mēs Dievam patīkami kalposim, ar bijību un bailēm, ²⁹ jo arī mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina.

13. nodaļa

¹ Brāļu mīlestība lai paliek!

² Neaizmirstiet viesmīlību! Jo daži ar to, pašiem nezinot, savos namos ir uzņēmuši eņģeļus!

³ Atcerieties ieslodzītos – it kā arī jūs būtu tādi, tos, kas tiek mocīti, jo arī jūs paši esat miesā!

⁴ Laulība lai ir visiem godā un laulības gulta neaptraipīta, jo netiklos un laulības pārkāpējus Dievs sodīs.

⁵ Jūsu dzīvē lai nav mantkārbas! Lai jums pietiek ar to, kas pie rokas, jo Viņš pats ir sacījis: Es tevi neatstāšu un tevi nepametīšu, – ⁶ tā ka mēs droši varam sacīt: Tas Kungs ir mans palīgs, es nebīšos! Ko cilvēks man darīs? –

⁷ Pieminiet savus vadītājus, kas jums Dieva vārdu runājuši; vērodami viņu dzīves galu, sekojiet viņu ticībai!

⁸ Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi.

⁹ Neaizraujieties ar visvisādām svešām mācībām, jo ir labi, ka sirds tiek stiprināta žēlastībā, ne ar ēdieniem, no kā nekāda labuma nav ticis tiem, kas tā dzīvo.

¹⁰ Mums ir altāris, no kā ēst nav brīv tiem, kas kalpo teltij.

¹¹ Jo kuru kustoņu asinis augstais priesteris par grēkiem ienes svētnīcā, to miesas tiek sadedzinātas ārpus nometnes.

¹² Tāpēc arī Jēzus, lai ar Savām asinīm tautu darītu svētu, ir cietis ārpus vārtiem.

¹³ Tāpēc iziesim pie Viņa ārpus nometnes, Viņa negodu nesdami!

¹⁴ Jo mums šeit nav paliekamas pilsētas, bet mēs meklējam nākamo.

¹⁵ Nesīsim tad caur Viņu slavas upuri Dievam vienumēr, tas ir, lūpu augli, kas Viņa Vārdu slavē.

¹⁶ Neaizmirstiet labu darīt un dāvanas dot, jo tādi upuri Dievam labi patīk.

¹⁷ Paklausait saviem vadītājiem un esiet padevīgi, jo viņi ir nomodā par jūsu dvēselēm kā tādi, kam būs jānodod atbildība. Lai tie to varētu darīt ar prieku un nevis nopūzdamies, jo tas jums nav derīgi.

¹⁸ Lūdziet par mums Dievu! Jo mēs apzināmies, ka mums, kas visās lietās gribam godīgi dzīvot, ir laba sirdsapziņa.

¹⁹ Bet sevišķi lūdzu to darīt, lai es jums drīz tiktu atdots.

²⁰ Bet miera Dievs, kas no miroņiem paaugstinājis mūsu Kungu Jēzu, lielo avju ganu, mūžīgās derības asiņu dēļ, ²¹ Tas lai ikkatrā labā darbā dara jūs spējīgus piepildīt Viņa gribu, jūsos to padarot, kas Viņam labi patīk caur Jēzu Kristu, Viņam lai ir gods mūžu mūžos. Āmen.

²² Bet es jūs, brāļi, lūdzu: panesiet šo pamācības vārdu! Jo es esmu jums īsos vārdos rakstījis.

²³ Zinait, ka mūsu brālis Timotejs ir atsavināts; ar viņu kopā, ja viņš drīz nāk, es jūs redzēšu.

²⁴ Sveicinait visus savus vadītājus un visus svētos! Jūs sveicina itāļi.

²⁵ Žēlastība lai ir ar jums visiem!

Jēkaba vēstule

(V.E.: Krieviski: «Соборное послание святого апостола Иакова» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Jēkabs, Dieva un Kunga Jēzus Kristus kalps, sūta sveicienu divpadsmit ciltīm, kas dzīvo izkaisītas.

² Turiet, mani brāļi, to par lielu prieku, ka jūs krītat dažādās kārdināšanās, ³ zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada izturību.

⁴ Bet izturība lai parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma.

⁵ Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots.

⁶ Bet lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, jo, kas šaubās, līdzinās vēja dzītam un mētātam jūras vilnim.

⁷ Jo tāds cilvēks, vīrs ar dalītu dvēseli, nepastāvēs visos savos ceļos, ⁸ lai nedomā, ka viņš no Tā Kunga ko saņems.

⁹ Bet lai zemais brālis lepojas ar savu augstumu, ¹⁰ bet bagātais ar savu zemumu, jo kā zāles zieds viņš iznīks.

¹¹ Jo saule uzlec ar savu svelmi un izkaltē zāli, un viņas zieds nokrīt, un tās vaiga skaistums iet bojā. Tāpat bagātnieks novītīs savās gaitās.

¹² Svētīgs tas vīrs, kas pastāv kārdināšanā, jo, norūdījumu sasniedzis, tas saņems dzīvības vainagu, ko Viņš ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl.

¹³ Nevienš, kas tiek kārdināts, lai nesaka: Dievs mani kārdina, – jo ļaunām kārdināšanām Dievs nav pieejams, un pats Viņš nevienam nekārdina.

¹⁴ Bet katru kārdina viņa paša kārība, to vilinādama un valdzinādama.

¹⁵ Pēc tam kārība, kad tā ieņēmusies, dzemdē grēku, bet grēks padarīts dzemdē nāvi.

¹⁶ Nemaldaities, mani mīlie brāļi!

¹⁷ Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.

¹⁸ No brīvas gribas Viņš mūs ir dzemdīnājis ar patiesības vārdu, lai mēs būtu Viņa radījumu pirmaji.

¹⁹ Zinait, mani mīlie brāļi: lai ikviens cilvēks ir čakls klausīties, kūtrs runāt, kūtrs dusmoties, ²⁰ jo cilvēka dusmas nesagādā Dieva taisnību.

²¹ Tāpēc, nolikdami visu netīrību un lielo ļaunprātību, lēnprātībā saņemiet iedēstīto vārdu, kas var izglābt jūsu dvēseles.

²² Bet esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami.

²³ Jo, ja kāds ir vārda klausītājs un ne darītājs, tas līdzinās vīram, kas savu miesīgo seju aplūko spogulī.

²⁴ Jo viņš sevi aplūko un aiziet un tūlīt aizmirst, kāds viņš bija.

²⁵ Bet, kas ieskatīsies un paliks pilnīgajā svabadības likumā, nebūdamas aizmāršīgs klausītājs, bet darba darītājs, tas būs svētīgs savā darbībā.

²⁶ Ja kāds šķietas Dievam kalpojam un nesavalda savu mēli, bet maldina savu sirdi, tā kalpošana ir velta.

²⁷ Tīra un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāriņus un atraitnes viņu bēdās, sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.

2. nodaļa

¹ Mani brāļi, lai mūsu godības Kunga Jēzus Kristus ticība jums nesaistās ar cilvēka vaiga uzlūkošanu.

² Jo, ja jūsu sapulcē ienāktu vīrs ar zelta gredzenu, greznā tērpā, bet ienāktu arī nabags netīrā tērpā, ³ un jūs uzlūkotu to, kas valkā grezno tērpu, un sacītu: tu nosēdies labi ērti še, – bet nabagam sacītu: tu stāvi vai sēdies tur pie mana kāju pamesla, – ⁴ vai jūs nebūtu nākuši nesaskaņā paši ar sevi un nebūtu izrādījušies par ļaundomīgiem spriedējiem?

⁵ Klausieties, mani mīļotie brāļi, vai Dievs tos, kas pasaulei ir nabagi, nav izredzējis par bagātniekiem ticībā un tās valsts mantiniekiem, ko Viņš ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl?

⁶ Bet jūs esat nabagu likuši negodā. Vai bagātie pār jums neuzkundzējas? Vai viņi jūs nerauj tiesās?

⁷ Vai ne viņi ir tie, kas zaimo labo Vārdu, kas saukts pār jums?

⁸ Ja vien jūs pildāt ķēnišķīgo likumu pēc rakstiem: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu, – tad jūs darāt labi.

⁹ Bet, ja jūs cilvēka vaigu uzlūkojat, jūs darāt grēku, un pēc bauslības jūs esat pārkāpēji.

¹⁰ Jo, kas visu bauslību pildītu, bet grēkotu pret vienu bausli, tas ir noziedzies pret visiem.

¹¹ Jo, kas ir sacījis: tev nebūs laulību pārkāpt, – ir teicis arī: tev nebūs nokaut. Ja nu tu nepārkāp laulību, bet nokauj, tad tu esi kļuvis bauslības pārkāpējs.

¹² Tā runājiet un tā dariet kā tādi, ko tiesās svabadības likums, ¹³ jo tiesa ir bez žēlastības tam, kas neparāda žēlastību. Žēlastība nebēdā par tiesu!

¹⁴ Ko tas palīdz, mani brāļi, ja kāds teic, tam esot ticība, bet tam nav darbu? Vai ticība viņu var izglābt?

¹⁵ Ja brālis vai māsa ir kaili un tiem trūkst dienišķas barības, ¹⁶ bet kāds no jums viņiem teiktu: ejiet ar mieru, sildieties un baudiet barību, – bet nedotu viņiem to, kas miesai vajadzīgs, ko tas palīdz?

¹⁷ Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā pati par sevi ir nedzīva.

¹⁸ Bet gan kāds teiks: tev ir ticība, un man ir darbi. – Parādi man savu ticību bez darbiem, un es tev parādīšu ticību no saviem darbiem.

¹⁹ Tu tici, ka ir viens Dievs, tu dari labi; arī ļaunie gari tic un dreb.

²⁰ Bet vai tu gribi zināt, tukšais cilvēks, ka ticība bez darbiem ir nedzīva?

²¹ Ābrahāms, mūsu tēvs, vai ne no darbiem viņš tapa taisnots, ziedodams Īzāku, savu dēlu, uz altāra?

²² Tu redzi, ka ticība ir līdzī darbojusies viņa darbiem, un tā darbos ticība ir tapusi pilnīga, ²³ un ir piepildīti raksti, kas saka: Ābrahāms ticēja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnību, – un viņš tika nosaukts Dieva draugs.

²⁴ Redziet, ka no darbiem cilvēks top taisnots un ne no ticības vien.

²⁵ Līdzīgi arī Rahāba, netikle, vai ne no darbiem viņa tika taisnota, sūtņus uzņemdamā un pa citu ceļu izlaiždamā?

²⁶ Līdzīgi kā miesa bez gara ir nedzīva, tāpat arī nedzīva ir ticība bez darbiem.

3. nodaļa

¹ Netopiet, mani brāļi, daudzi par mācītājiem, zinādami, ka mēs nāksim grūtākā tiesā; ² jo mēs visi daudzējādi klūpam. Ja kāds vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, spējīgs savaldīt savu miesu.

³ Ja zirgiem liekam iemauktus mutē, lai tos darītu sev paklausīgus, mēs valdām līdz arī visu viņu augumu.

⁴ Lūk, arī laivas, lai gan tās ir tik lielas, un skarbi vēji tās mētā, jo sīka stūre tās vada, kurp tiecas vadītājs.

⁵ Tāpat arī mēle ir mazs loceklis un veic lielas lietas. Redzi, kāda maza uguns iededzina kādu lielu mežu!

⁶ Un arī mēle ir kā uguns, netaisnības pasaule, mēle ir likta starp mūsu locekļiem, tā apgāna visu miesu un aizdedzina dzīves ritumu, jo pati ir elles aizdedzināta.

⁷ Jo katras sugas zvēru un putnu, rāpuļu un jūras dzīvnieku dabu savalda un ir savaldījusi cilvēka daba; ⁸ bet mēli neviens cilvēks nevar savaldīt: nemitīgs ļaunums, pilns nāvējošas indes.

⁹ Ar viņu mēs slavējam To Kungu un Tēvu, ar viņu mēs lādam cilvēkus, pēc Dieva līdzības radītus.

¹⁰ No tās pašas mutes iziet svētība un lāsts. Tam, mani brāļi, nebūs tā notikt!

¹¹ Vai arī avots izverd no vienas mutes saldu un rūgtu?

¹² Vai, mani brāļi, vīģes koks var nest eļļas koka augļus un vīnakoks vīģes? Tāpat arī sāļš avots nevar dot saldu ūdeni.

¹³ Kas jūsu starpā ir gudrs un sapratīgs, tas lai, pareizi dzīvodams, uzrāda savus darbus, darītus gudrā lēnprātībā.

¹⁴ Bet, ja jums sirdī ir rūgta skaudība un ķildas, tad nelielieties un nemelojiet pret patiesību.

¹⁵ Tā gudrība nav no debesīm, bet no zemes nākoša, no dabas, no sātana; ¹⁶ jo, kur ir skaudība un ķildas, tur ir juceklis un visāda nelietība.

¹⁷ Tā gudrība, kas nāk no augšienes, vispirms ir šķīsta, tad miermīlīga, lēnīga, paklausīga, pilna žēlastības un labu augļu, taisnīga, bez liekulības.

¹⁸ Bet taisnības auglis mierā top sēts tiem, kas mieru tur.

4. nodaļa

¹ No kurienes kari, no kurienes cīņas jūsu starpā? Vai ne no turienes, no kārtībām, kas cīnās jūsu locekļos?

² Jūs iekārojat, un jums nav; jūs slepkavojat un skaužat un nevarat iegūt; jūs cīnāties un karojat. Jums nav, tāpēc ka jūs nelūdzat Dievu.

³ Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārtībās.

⁴ Laulības pārkāpēju cilts, vai jūs nezināt, ka šīs pasaules draudzība ir Dieva ienaidība? Kas nu gribētu būt pasaules draugs, tas nostājas par Dieva ienaidnieku.

⁵ Jeb vai jums šķiet, ka raksti velti saka: uz skaudību nesas tas gars, kas mūsos mājō. –

⁶ Toties Viņš dod lielāku žēlastību; tādēļ raksti saka: Dievs stājas pretim lepnēm, bet pazemīgiem dod žēlastību. –

⁷ Tad nu padodieties Dievam, stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums; ⁸ tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums. Šķīstījiet rokas, grēcinieki, un skaidrojiet, šaubīgie, sirdis!

⁹ Esiet nelaimīgi un vaimanājiet un raudiet, jūsu smiekli lai top pārvērsti vaidos un jūsu prieks skumjās.

¹⁰ Zemojieties Tā Kunga priekšā, tad Viņš jūs paaugstinās.

¹¹ Neaprunājiet, brāļi, cits citu; kas savu brāli aprunā vai brāli tiesā, aprunā likumu un tiesā likumu; bet, ja tu likumu tiesā, tad tu neesi likuma darītājs, bet soģis.

¹² Viens ir likuma devējs un soģis, kas var glābt un pazudināt; bet kas tu tāds esi, tu kas tiesā savu tuvāku?

¹³ Nu tad jūs, kas sakāt: šodien vai rītu mēs dosimies uz to un to pilsētu un pavadīsim tur gadu un tirgosimies un gūsīm peļņu, – ¹⁴ jūs taču nezināt, kāda jūsu dzīve ir rītu; jo tā ir tvaiks, kas uz īsu brīdi ir redzams un tad izgaist, ¹⁵ kur jums būtu jāsaka: ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to. –

¹⁶ Bet tagad jūs lielāties savā augstprātībā; katra tāda lielība ir ļauna.

¹⁷ Tad nu kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir par grēku.

5. nodaļa

¹ Nu tad, bagātnieki, raudiet un vaimanājiet par tām nelaimēm, kas jums nāk virsū.

² Jūsu bagātība ir sapuvusi, un jūsu drēbes ir kodes saēdušas, ³ jūsu zelts un sudrabs ir sarūsējis, un viņu rūsa būs jums par liecību un saēdīs jūsu miesas kā uguns. Jūs esat sev mantas krājuši pēdējās dienās.

⁴ Raugi, alga, atrauta strādniekiem, kas ir nopļāvuši jūsu laukus, brēc, un pļāvēju saucieni ir sasnieguši Tā Kunga Cebaota ausis.

⁵ Jūs esat virs zemes dzīvojuši kārumā un baudās, jūs esat savas sirdis barojuši kaujamai dienai; ⁶ jūs esat pazudinājuši un nokāvuši taisno: viņš jums nepretojās.

⁷ Esiet pacietīgi, brāļi, līdz Tā Kunga atnākšanai. Raugi, zemkopis gaida dārgo zemes augli, pacietīgi uz to cerēdams, līdz tas dabū agro un vēlo lietu.

⁸ Pacietieties arī jūs, stipriniet savas sirdis, jo Tā Kunga atnākšana ir tuvu.

⁹ Nenopūtieties, brāļi, cits pret citu, ka netiekat tiesāti. Redzi, soģis stāv durvju priekšā.

¹⁰ Par paraugu ļaunuma panešanai un pacietībai ņemiet, brāļi, praviešus, kas ir runā uši Tā Kunga Vārdā.

¹¹ Raugi, mēs teicam svētīgus tos, kas ir izcietuši. Par Ījaba pastāvību jūs esat dzirdējuši un redzējuši, kāds ar viņu ir bijis Tā Kunga galamērķis, jo Tas Kungs ir žēlsirdīgs un apžēlotājs.

¹² Bet pār visām lietām, mani brāļi, nezvēriet ne pie debesīm, ne pie zemes, ne citu kādu zvērestu; bet jūsu jā lai ir jā un nē – nē, ka nekrītat sodā.

¹³ Ja kāds starp jums ir cietējs, lai viņš lūdz Dievu; ja kādam ir priecīgs prāts, lai viņš dzied slavas dziesmas.

¹⁴ Ja kāds starp jums ir nevesels, lai viņš ataicina draudzes vecajus, un tie lai lūdz Dievu par viņu, to svaidīdami ar eļļu Tā Kunga Vārdā.

¹⁵ Un ticīga lūgšana izglābs slimo, un Tas Kungs viņu uzcelš. Un, ja viņš grēkus būtu darījis, viņam tiks piedots.

¹⁶ Izsūdziet cits citam savus grēkus un aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti. Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, darbodamās savā spēkā.

¹⁷ Elija bija cilvēks, līdzīgs mums, bet lūgdams lūdza, lai lietus nelītu, un nelija virs zemes trīs gadus un sešus mēnešus.

¹⁸ Un atkal viņš lūdza Dievu, un debesis deva lietu, un zeme nesa savu augli.

¹⁹ Mani brāļi, ja kāds jūsu starpā nomaldījies no patiesības un kāds viņu atgriež, ²⁰ ziniet, ka tas, kas ir atgriezies grēcinieku no viņa maldu ceļa, izglābs tā dvēseli no nāves un aplās grēku pulku.

Pētera 1. vēstule

(V.E.: Krieviski: «Первое соборное послание святого апостола Петра» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Pēteris, Jēzus Kristus apustulis, svešiniekiem, kas izkaisīti Pontā, Galatijā, Kapadoķijā, Āzijā un Bitinijā, ² ko Dievs Tēvs pēc iepriekšējā lēmuma izredzējis, Garā svētīdams, lai tie būtu paklausīgi un taptu aplacināti ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība un miers lai jums ir bagātīgi.

³ Slavēts lai ir Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, kas Savā lielajā žēlastībā mūs ir atdzemdinājis dzīvai cerībai ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem, ⁴ neiznīcīgam, neaptraipītam un nevīstošam mantojumam, kas ir uzglabāts debesīs jums, ⁵ kas Dieva spēkā tiek pasargāti ticībā pestīšanai, kas ir sagatavota, lai atklātos pēdējā laikā.

⁶ Tad jūs liksmosities, tagad, ja tas ir vajadzīgs, drusku noskumdināti dažādos pārbaudījumos, ⁷ lai jūsu pārbaudītā ticība, kas ir daudz vērtīgāka nekā iznīcīgais zelts, kas ugunīs tiek pārbaudīts, izrādītos teicama, slavējama un godājama, kad Jēzus Kristus parādīsies.

⁸ Viņu jūs mīlat, lai gan neesat To redzējuši, uz Viņu jūs ticat, To tagad neredzēdami, un priecāsit neizsakāmā un apskaidrotā priekā, ⁹ kad jūs sasniegsit savas ticības galamērķi, dvēseļu pestīšanu.

¹⁰ Par šo pestīšanu ir taujājuši un pētījuši pravieši, kas pravietoja jums nolemto žēlastību, ¹¹ gribēdami izzināt, uz kuru vai kādu laiku norāda Kristus Gars viņos, kas iepriekš liecināja par Kristus ciešanām un tām sekojošo godību.

¹² Viņiem tika atklāts, ka ne viņiem pašiem, bet jums nāk par labu tās lietas, ko jums tagad paiduši tie, kas jums evaņģēliju sludināja Svētajā Garā, kas no debesīm sūtīts. Šais lietās pat arī eņģeļi kāro ieskatīties.

¹³ Tāpēc apjozuši sava prāta gurnus un modri būdami, lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus parādīsies.

¹⁴ Kā paklausīgi bērni neveidojiet savu dzīvi pēc kārībām, kurās jūs agrāk dzīvojāt savā nezināšanā.

¹⁵ Bet, sekodami Svētajam, kas jūs aicinājis, topiet arī paši svēti visā dzīvošanā, ¹⁶ jo ir rakstīts: esiet svēti, jo Es esmu svēts. –

¹⁷ Un, kad jūs To piesaucat kā Tēvu, kas, cilvēka vaigu neuzlūkodams, spriež tiesu pēc ikkatra darba, tad pavadāt bijībā savas svešniecības laiku.

¹⁸ Jūs zināt, ka esat ne ar iznīcīgām lietām – sudrabu vai zeltu atpirkti no savas aplamās dzīves, mantotas no tēviem, ¹⁹ bet ar Kristus, šī bezvainīgā un nevainojamā Jēra, dārgajām asinīm, ²⁰ kas gan iepriekš izredzēts pirms pasaules radīšanas, bet atklāts laiku beigās jūsu dēļ.

²¹ Jūs caur Viņu ticat uz Dievu, kas Viņu ir uzmodinājis no miroņiem un To godā cēlis, tā ka jūsu ticība ir kļuvusi arī par cerību uz Dievu.

²² Savas dvēseles šķīstījuši, klausot patiesībai uz neliekuļotu brāļu mīlestību, mīliet cits citu no visas sirds pastāvīgi, ²³ jūs, kas esat atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet neiznīcīgas, no dzīvā un paliekamā Dieva vārda.

²⁴ Jo visa miesa ir kā zāle un visa viņas godība kā zāles zieds. Zāle nokalst, un viņas ziedi nobirst, bet Dieva vārds paliek mūžīgi.

²⁵ Bet šis ir tas vārds, kas jums tapis kā prieka vēsts sludināts.

2. nodaļa

¹ Tad nu, atmetuši visu ļaunprātību un visu viltu, liekulību un skaudību, kā arī visas mēlnesības, ² kārojiet kā patlaban piedzimuši bērni pēc garīgā tīrā piena, ka jūs ar to augat un topat izglābti, ³ ja jūs esat baudījuši, ka Tas Kungs ir labs.

⁴ Ejiet pie Viņa kā pie dzīva akmens, kas gan cilvēku atmests, bet Dievam izredzēts un dārgs.

⁵ Un uzceliet no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu un topiet par svētu priesteru saimi, nesot garīgus upurus, kas Dievam ir patīkami, caur Jēzu Kristu, ⁶ jo ir rakstīts: redzi, Es lieku Ciānā izredzētu dārgu stūra akmeni, un, kas tic uz Viņu, nepalikis kaunā.

⁷ Tad nu jums, kas ticat, dārgs ieguvums, bet neticīgiem tas akmens, ko nama cēlēji atmetuši, ir tapis par stūra akmeni un ir akmens, pār kuru krīt, un klīns, pie kuras piedauzās.

⁸ Tiem tas ir par piedauzību, kas neklausā vārdam, kam tie arī ir nolemti.

⁹ Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā, ¹⁰ jūs, kas citkārt nebijāt tauta, bet tagad Dieva tauta, kas nebijāt apžēloti, bet tagad esat apžēloti.

¹¹ Mīļotie, es jūs pamācu kā piedzīvotājus un svešiniekus atturēties no miesas kārtībām, kas karo pret dvēseli, ¹² dzīvojiet krietni (godīgi) pagānu starpā, lai tie, kas jūs aprunā kā ļaundarus, redzētu jūsu labos darbus un pagodinātu Dievu piemeklēšanas dienā.

¹³ Pakļaujieties ikkatrai cilvēku starpā ieceltai kārtībai Tā Kunga dēļ, ¹⁴ gan valdniekam, kas ir pār visiem, gan pārvaldniekiem kā tādiem, kas viņa sūtīti, lai sodītu ļaundarus, bet atalgotu tos, kas dara labu.

¹⁵ Jo tāda ir Dieva griba, ka jūs, labu darot, aplusinātu neprātīgu cilvēku nezināšanu ¹⁶ kā svabadi, nevis tādi, kam svabadība būtu kā ļaunuma apsegs, bet kā Dieva kalpi.

¹⁷ Turiet visus godā, mīliet brāļu saimi, bīstieties Dievu, godājiet valdnieku.

¹⁸ Kalpi, paklausiet saviem kungiem visā bijībā, ne vien labajiem un lēnajiem, bet arī ļaunajiem.

¹⁹ Jo tā ir žēlastība, ja kāds savas dievapziņas dēļ panes bēdas, netaisnību ciezdams.

²⁰ Jo kāda slava jums būs, ja jūs panesīsiet sitienus pārkāpumu dēļ? Bet, ja jūs, labu darīdami, cietīsiet pārestības un tās panesīsiet, tas Dievam labi patīk.

²¹ Jo uz to jūs esat aicināti; jo arī Kristus ir cietis jūsu labā, jums atstādams priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām.

²² Tas grēku nedarīja, nedz arī atrada viltu Viņa mutē; ²³ Viņš zaimots neatbildēja ar zaimiem, ciezdams nedraudēja, bet atstāja visu Tam, kas spriež taisnu tiesu.

²⁴ Viņš uznesa mūsu grēkus Savā miesā pie staba, lai mēs, grēkiem miruši, dzīvotu taisnībai; ar Viņa brūcēm jūs esat dziedināti.

²⁵ Jo jūs maldījāties kā avis, bet tagad jūs esat atgriezti pie sava dvēseļu Gana un Sarga.

3. nodaļa

¹ Tāpat, sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, lai, ja arī kādi neklausā vārdiem, tie ar sievu dzīvi bez sludināšanas tiktu iegūti, ² redzēdami jūsu dievbijīgo skaidro dzīvi.

³ Jūsu rota lai nav ārišķīgs matu pinums, zelta lietas, kuras sev apliekat, vai tērps, kurā tērpties, ⁴ bet apslēptais sirds cilvēks neiznīcīgs savā lēnajā un klusajā garā – tas ir Dievam dārgs.

⁵ Jo tā arī citkārt greznojās svētās sievas, kuras cerēja uz Dievu, būdamas paklausīgas saviem vīriem, ⁶ kā Sāra bija paklausīga Ābrahāmam, saukdama viņu par kungu; par viņas meitām jūs esat kļuvušas, kad jūs darāt labu un nebīstaties ne no kādiem draudiem.

⁷ Tāpat, vīri, sadzīvojiet prātīgi ar sievu kā ar vājāko radījumu, godājiet viņas kā tādas, kas ir žēlastībā dotās dzīvības līdzmantinieces, lai jūsu lūgšanas netaptu traucētas.

⁸ Bet beidzot esiet visi vienprātīgi, līdzcietīgi, brālīgi, žēlsirdīgi, pazemīgi, ⁹ neatmaksādami ļaunu ar ļaunu, nedz zaimus ar zaimiem, turpretim svētījiet, jo uz to jūs esat aicināti, lai jūs iemantotu svētību.

¹⁰ Jo, kas mīl dzīvību un grib redzēt labas dienas, tas lai attur savu mēli no ļauna un savas lūpas, ka tās nerunā viltu.

¹¹ Lai viņš novēršas no ļauna un dara labu, lai viņš meklē mieru un dzenas pēc tā.

¹² Jo Tā Kunga acis ir vērstas uz taisnajiem un Viņa ausis atvērtas viņu lūgšanām, bet Tā Kunga vaigs ir pret tiem, kas dara ļaunu.

¹³ Un, kas jums varēs ļaunu darīt, ja jūs no visas sirds dzīsities pēc tā, kas labs?

¹⁴ Bet, ja arī jūs ciestu taisnības dēļ, svētīgi jūs esat. Bet nebīstieties no viņiem, nedz iztrūkstieties.

¹⁵ Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaičā par cerības pamatu jūsos; ¹⁶ tomēr gan ar lēnprātību un bijību, paturot labu sirdsapziņu, lai, kur jums ceļ neslavu, top kaunā tie, kas nopeļ jūsu labo dzīvi iekš Kristus.

¹⁷ Jo ir labāki ciest, darot labu, ja Dieva griba to prasītu, nekā darot ļaunu.

¹⁸ Jo arī Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, taisnais par netaisniem, lai jūs pievestu Dievam, nonāvēts gan miesā, bet dzīvs darīts garā.

¹⁹ Tanī Viņš ir nogājis un arī sludinājis gariem cietumā, ²⁰ kas kādreiz bija nepaklausīgi, kad Dieva pacietība nogaidīja Noas dienās, kad taisīja šķirstu, kurā izglābās nedaudzas, proti, astoņas, dvēseles cauri ūdenim.

²¹ Tas attēlo kristību, kura tagad arī jūs glābj. Tā nav miesas netūrības mazgāšana, bet ir labas sirdsapziņas izlūgšanās Dievā caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos, ²² kas ir pie Dieva labās rokas, pēc tam kad Viņš uzkāpis debesīs un Viņam kļuvuši paklausīgi eņģeļi, varas un spēki.

4. nodaļa

¹ Kad nu Kristus ir cietis miesā, tad apbruņojieties arī jūs ar to pašu prātu, jo tas, kas ir sācis ciest miesā, ir mitējies no grēka, ² tā ka viņš miesas dzīvē atlikušo laiku vairs nedzīvo cilvēku kārtībām, bet Dieva gribai.

³ Jo pietiek, ka pagājušajā laikā ir izpildīta pagānu griba, kad esat dzīvojuši baudās, kārtībās, vīna skurbumā, dzīrēs un nosodāmā elku kalpībā.

⁴ Par to viņi brīnās, ka jūs nepeldat līdzī tanī pašā posta dzīves straumē, un zaimo jūs.

⁵ Tiem būs jādod atbildība Tam, kas drīz tiesās dzīvus un mirušus.

⁶ Jo tādēļ arī mirušiem ir prieka vēsts sludināta, lai tie kā cilvēki būtu tiesāti miesā, bet dievišķā veidā dzīvotu garā.

⁷ Bet visu lietu gals ir tuvu klāt pienācis. Tad nu topiet sapratīgi un modri Dievu lūgt.

⁸ Par visām lietām lai jums būtu sirsnīga mīlestība citam pret citu, jo mīlestība aplkāj grēku daudzumu.

⁹ Esiet viesmīlīgi cits pret citu bez kurnēšanas.

¹⁰ Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.

¹¹ Ja kāds runā, tad kā Dieva vārdus, ja kāds kalpo, tad kā ar to spēku, kuru Dievs piešķir, ka visās lietās Dievs tiktu pagodināts caur Jēzu Kristu; Viņam pieder gods un vara mūžu mūžos. Āmen!

¹² Mīļie, nebrīnāties par bēdu karstumu jūsu vidū, kas nāk jums par pārbaudījumu, it kā jums notiktu kaut kas neparasts.

¹³ Bet, tā kā nu jums ir daļa pie Kristus ciešanām, priecājieties, lai jūs arī, Viņam godībā parādoties, varētu līksmoties un priecāties.

¹⁴ Ja jūs nievā Kristus Vārda dēļ, svētīgi jūs esat! Jo apskaidrošanas un Dieva Gars dus uz jums.

¹⁵ Jo neviens no jums lai necieš, būdams slepkava vai zaglis, vai ļaundaris, vai kā tāds, kas jaucas svešās lietās.

¹⁶ Bet, ja kas cieš, kristietis būdams, lai netur to par kaunu, bet pagodina Dievu ar šo vārdu.

¹⁷ Jo noliktais laiks ir klāt, ka sods sākas pie Dieva nama. Bet, ja papriekš pie mums, kāds gals būs tiem, kas neklausā Dieva evaņģēlijam?

¹⁸ Un, ja taisnais tikko tiek izglābts, kur nonāks bezdievis un grēcinieks?

¹⁹ Tātad lai arī tie, kas cieš pēc Dieva gribas, labu darot, nodod savas dvēseles uzticīgajam Radītājam.

5. nodaļa

¹ Vecākos jūsu starpā tad nu pamācu es, arī būdams vecākais un Kristus ciešanu liecinieks un nākamās godības dalībnieks: ² ganiet Dieva ganāmo pulku, kas ir jūsu vadībā, ne piespiesti, bet labprātīgi, kā Dievs to grib, nedz arī negodīgas peļņas dēļ, bet no sirds, ³ ne kā tādi, kas grib valdīt pār viņiem piešķirto daļu, bet būdami par priekšzīmi ganāmajam pulkam.

⁴ Tad, kad Augstais Gans parādīsies, jūs saņemsit nevīstošo godības vainagu.

⁵ Tāpat, jaunākie, esiet paklausīgi vecākajiem, bet visi, cits citam padodamies, apjozieties ar pazemību. Jo Dievs stāv pretim lepniem, bet pazemīgiem Viņš dod žēlastību.

⁶ Tad nu pazemojieties apakš Dieva varenās rokas, lai Viņš jūs paaugstinātu savā laikā.

⁷ Visu savu zūdišanos metiet uz Viņu, jo Viņš gādā par jums.

⁸ Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.

⁹ Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē.

¹⁰ Bet visas žēlastības Dievs, kas jūs Kristū ir aicinājis Savā mūžīgajā godībā, Tas jūs pēc īsām ciešanām pats sagatavos, stiprinās, spēcīnās, darīs pastāvīgus.

¹¹ Viņam vara mūžu mūžos. Āmen!

¹² Ar Silvānu, uzticamo brāli, kā man šķiet, es jums esmu rakstījis īsi, pamācīdams un apliecinādams, ka tā ir patiesa Dieva žēlastība, tanī stāviet!

¹³ Jūs sveicina līdzī izredzētā draudze Bābelē un mans dēls Marks.

¹⁴ Sveiciniet cits citu ar mīlestības skūpstu! Miers jums visiem, kas esat Kristū!

Pētera 2. vēstule

(V.E.: Krieviski: «Второе соборное послание святого апостола Петра» {[R-EVANG2](#)})

1. nodaļa

¹ Sīmanis Pēteris, Jēzus Kristus kalps un apustulis, tiem, kas mūsu Dieva un Pestītāja Jēzus Kristus taisnībā dabūjuši to pašu dārgo ticību kā mēs: ² žēlastība un miers lai jums ir bagātīgi Dieva un mūsu Kunga Jēzus atziņā!

³ Mums jau Viņa dievišķais spēks ir dāvinājis visu, kas vajadzīgs dzīvībai un dievbijībai Tā atziņā, kas mūs ir aicinājis ar Savu godību un spēku.

⁴ Ar to Viņš mums ir dāvinājis ļoti lielus un dārgus apsolījumus, lai jums ar tiem būtu daļa pie dievišķas dabas, jums, kas esat izbēguši no tā posta, kas kārtību dēļ ir pasaulē.

⁵ Tāpēc pielieciet visas pūles un parādait savā ticībā tikumu, bet tikumā atziņu, ⁶ atziņā atturību, atturībā pacietību, pacietībā dievbijību, ⁷ dievbijībā brālību, brālībā mīlestību.

⁸ Jo, ja šīs lietas pie jums ir un iet vairumā, jūs netapsit kūtri, nedz neauglīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus atziņā.

⁹ Bet, kam to nav, tas ir akls un stulbs un ir aizmirsis, ka viņš ir šķīstīts no veciem grēkiem.

¹⁰ Tādēļ, brāļi, darbojieties, lai jūsu aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek, jo, to darīdami, jūs nekad neklupsit.

¹¹ Tas lielā mērā veicinās jūsu ieiešanu mūsu Kunga un Pestītāja valstībā.

¹² Tādēļ es arvienu jums to atgādināšu, kaut jūs to jau zināt un esat nostiprinājušies tanī patiesībā, kas jums tagad ir.

¹³ Jo, kamēr esmu šinī mājoklī, es turu par savu pienākumu jūs modināt ar atgādinājumiem.

¹⁴ Jo es zinu, ka man šis mājoklis drīz būs jāatstāj, kā jau to arī mūsu Kungs Jēzus Kristus man ir atklājis.

¹⁵ Bet es rūpēšos par to, ka jūs arī pēc manas aiziešanas varētu to vienmēr turēt piemiņā.

¹⁶ Nevis izgudrotām pasakām sekodami, mēs jums esam sludinājuši mūsu Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, bet kā tādi, kas esam kļuvuši Viņa varenības aculiecinieki.

¹⁷ Jo toreiz, kad Dievs Tēvs Viņu, godā celdams, apskaidroja, Viņam atskanēja šāda balss no augsti cēlās godības: «Šis ir Mans mīļais Dēls, uz ko Man ir labs prāts.»

¹⁸ Šo balsi mēs dzirdējām atskanam no debesīm, kad mēs līdz ar Viņu bijām uz svētā kalna.

¹⁹ Ar to mums praviešu vārds kļūst jo stiprs, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami kā sveci, kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs.

²⁰ Pār visām lietām ievērojiet, ka neviens rakstu pravietojums nav patvaļīgi iztulkojams; ²¹ jo pravietošana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā.

2. nodaļa

¹ Bet ir arī bijuši tautā viltus pravieši, kā arī jūsu starpā būs viltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības, noliedzdami pat To Kungu, kas viņus atpircis, un tā sagatavos sev drīzu pazušanu.

² Daudzi sekos viņu baudu dzīvei, viņu dēļ patiesības ceļš tiks zaimots.

³ Mantkārībā viņi izmantos jūs ar izdomātiem vārdiem; sodība, kas jau sen viņiem nolemta, nekavējas nākt, un viņu posts nesnauž.

⁴ Jo arī eņģeļus, kas apgrēkojās, Dievs nesaudzēja, bet nometa tos pazemes tumšajās bedrēs, lai glabātu sodam.

⁵ Viņš arī nesaudzēja seno pasauli, bet sūtīdams plūdus bezdievīgajai pasaulei, izglāba tikai taisnības sludinātāju Nou līdz ar septiņiem citiem.

⁶ Tāpat Viņš nosodīja Sodomas un Gomoras pilsētas, pārvērdams tās pelnos un iznīcinādams, tā atstājot biedinošu piemēru visiem, kas grib grēkot.

⁷ Viņš izglāba taisno Latu, kam bezdievju netiklā dzīve sagādāja ciešanas.

⁸ Jo taisnais, kas dzīvoja viņu vidū, mocījās savā taisnajā dvēselē dienu no dienas, redzēdams un dzirdēdams viņu negantos darbus.

⁹ Tā Tas Kungs prot izglābt dievbijīgos no kārdinājuma, bet netaisnus paturēt mokām soda dienā, ¹⁰ sevišķi tos, kas seko miesai kārbās, kas viņus apgāna, un nicina augsto varu. Pādroši pārgalvji, tie nebīstas no godības eņģeļiem, bet zaimo tos, ¹¹ kamēr eņģeļi, kaut gan tie ir stiprumā un spēkā lielāki, nenosoda viņus, tos zaimodami Tā Kunga priekšā.

¹² Viņi kā neprātīgi dzīvnieki, kas pēc savas dabas radīti satveršanai un nokaušanai, tāpat kā šie ies bojā, tāpēc ka tie zaimo to, ko tie nepazīst, ¹³ saņemdami netaisnības algu; salds prieks tiem šķiet baudu dzīve dienā, viņi ir kauna traipi, savā viltībā mielodamies kopā ar jums.

¹⁴ Viņu acis ir vērstas tikai uz laulības pārkāpēju un alkst grēka; tie vilina nestipras dvēseles, tiem sirds ir ievingrinājusies mantkārībā; tie lāstam pakļauti.

¹⁵ Atstādami taisno ceļu, tie ir nomaldījušies, sekodami Bileāmam, Beora dēlam, kas dzinās pēc netaisnās algas, ¹⁶ bet saņēma pamācību par savu pārkāpumu: bez valodas lops, sākdam runāt cilvēka valodā, aizkavēja pravieša neprātīgo nodomu.

¹⁷ Tie ir avoti bez ūdens, vēja dzenāti mākoņi, viņiem nolemta visdziļākā tumsība.

¹⁸ Jo, runādami lepnus, tukšus vārdus, tie vilina ar miesas kārbām netiklās baudās tos, kas tikko izbēguši maldu ceļu gājējiem.

¹⁹ Apsolīdami tiem svabadību, paši viņi kalpo postam, jo, kura kāds ir uzvarēts, tā kalps viņš ir.

²⁰ Jo, ja tie, kas pasaules gānekļiem mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus atziņā izbēguši, bet tanīs atkal iepīti, zaudē cīņu, tad viņu gals ir kļuvis ļaunāks nekā viņu sākums.

²¹ Jo labāk viņiem būtu bijis, kad tie nebūtu atzinuši taisnības ceļu, nekā pie atziņas nākušiem nogriezties no viņiem uzticētā svētā baušļa.

²² Bet viņiem ir noticis pēc sakāmā vārda patiesības: suns atgriežas pie sava paša vēmekļa, kā arī: cūka mazgājusies atkal vērtās dubļos.

3. nodaļa

¹ Mīļie, šī jau ir otra vēstule, ko es jums rakstu. Tanīs es cenšos ar atgādinājumiem uzturēt modru jūsu prāta skaidrību, ² lai jūs atcerētos svēto praviešu jau sen teiktos vārdus, kā arī mūsu Kunga un Pestītāja bausli, ko no saviem apustuļiem esat mācījušies.

³ Papriekš ievērojiet to, ka pēdējās dienās nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kārbās ⁴ un sacīs: kur paliek Viņa apsolītā atnākšana? No tā laika sākot, kad tēvi iegāja mierā, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma. –

⁵ Tiem, kas to apgalvo, paliek apslēpts, ka vecos laikos debesis un zeme ir cēlušās Dieva vārda spēkā no ūdens un ar ūdeni.

⁶ Tāpēc arī toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus.

⁷ Bet tagadējās debesis un tagadējo zemi glabā un uztur tas pats vārds ugunij un bezdievīgo cilvēku tiesas un pazušanas dienai.

⁸ Bet to vien turiet vērā, mīļie, ka viena diena Tam Kungam ir kā tūkstoš gadi un tūkstoš gadi kā viena diena.

⁹ Tas Kungs nevilcina Savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās.

¹⁰ Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis, tanī debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdami izjuks un zeme un viss, kas uz tās radīts.

¹¹ Kad nu viss tas tā iznīks, cik stipriem tad jums jābūt svētā dzīvē un dievbijībā, ¹² gaidot un pasteidzinot Dieva dienas atnākšanu, kuras dēļ debesis ugunī sadegs un pasaules pamati karstumā izkusīs.

¹³ Bet mēs gaidām pēc Viņa apsolījuma jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājō.

¹⁴ Tādēļ, mīļie, to gaidīdami, centieties, ka Viņš jūs atrod ar mieru sirdī, neaptraipītus un nevainojamus, ¹⁵ un uzskatiet mūsu Kunga pacietību kā glābšanai dotu, kā jau arī mūsu mīļais brālis Pāvils jums ir rakstījis pēc viņam dotās gudrības.

¹⁶ Tā viņš runā par šīm lietām visās vēstulēs, kurās ir kas grūti saprotams, ko nemācītie un nenostiprinātie ļaudis sagroza, tāpat kā arī citus rakstus, sev par pazušanu.

¹⁷ Tad nu jūs mīļie, to jau zinādami, sargaities, ka, maldu līdzī aizrauti, nezaudējat savu stipro pamatu.

¹⁸ Bet audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai!

Jāņa 1. vēstule

(V.E.: Krieviski: «Первое соборное послание святого апостола Иоанна Богослова» {[R-EVANG2](#)}). Rakstījis Jāņa evaņģēlija autors; 2. un 3. vēstuli rakstījuši citi.)

1. nodaļa

¹ Kas no sākuma bija, ko esam dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un mūsu rokas ir aptaustījušas, dzīvības vārdu – ² dzīvība ir parādījusies, mēs esam redzējuši un apliecinām un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un mums ir parādījusies, – ³ ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un Viņa Dēlu Jēzu Kristu.

⁴ To mēs rakstām, lai mūsu prieks būtu pilnīgs.

⁵ Šī ir tā vēsts, ko esam no Viņa dzirdējuši un pasludinām jums, ka Dievs ir gaismā un Viņā nav it nekādas tumsības.

⁶ Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu un dzīvojam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību.

⁷ Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem.

⁸ Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos.

⁹ Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.

¹⁰ Ja sakām, ka neesam grēkojuši, tad darām Viņu par meli, un Viņa vārdi nemājo mūsos.

2. nodaļa

¹ Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā – Jēzus Kristus, kas ir taisns.

² Viņš ir mūsu grēku izpircejs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku.

³ No tā mēs noprotam, ka esam Viņu atzinuši, ja turam Viņa baušļus.

⁴ Kas saka: es esmu Viņu atzinis, bet netur Viņa baušļus, ir melis, un viņā nav patiesības.

⁵ Bet, kas Viņa vārdus tur, taņī patiesi Dieva mīlestība ir kļuvusi pilnīga. No tā mēs noprotam, ka esam Viņā.

⁶ Kas teicas paliekam Viņā, tam pienākas arī pašam tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis.

⁷ Mīļie, ne jaunu bausli es jums rakstu, bet vecu bausli, kas bija no sākuma. Šis vecais bauslis ir tas vārds, ko esat dzirdējuši.

⁸ Tomēr jaunu bausli es jums rakstu, un tas ir patiess Viņā un jūsos, jo tumsība zūd, un īstā gaismā jau spīd.

⁹ Kas teicas esot gaismā un ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsībā.

¹⁰ Kas mīl savu brāli, paliek gaismā, un piedauzības nav viņā; ¹¹ bet, kas savu brāli ienīst, ir tumsībā un dzīvo tumsā un nezina, kurp tas iet, jo tumsa ir aptumšojusi viņa acis.

¹² Es rakstu jums, bērniņi, jo grēki jums ir Viņa Vārda dēļ piedoti.

¹³ Es rakstu jums, tēvi, jo jūs esat atzinuši Viņu, kas ir no sākuma. Es rakstu jums, jaunekļi, jo jūs esat uzvarējuši ļauno.

¹⁴ Es esmu jums rakstītājs, bērni, jo jūs esat Tēvu atzinuši. Es esmu jums rakstītājs, tēvi, jo jūs esat atzinuši Viņu, kas ir no sākuma. Es esmu jums rakstītājs, jaunekļi, jo jūs esat stipri, un Dieva vārds paliek jūsos, un jūs ļauno esat uzvarējuši.

¹⁵ Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības; ¹⁶ jo viss, kas ir pasaulē – miesas kārība, acu kārība un dzīves lepība – tas nav no Tēva, bet ir no pasaules.

¹⁷ Pasaule iznīkst un viņas kārība, bet, kas dara Dieva prātu, paliek mūžīgi.

¹⁸ Bērniņi, ir pēdējā stunda, un, kā jūs esat dzirdējuši, ka nāk antikrists, tā jau tagad daudzi antikristi ir cēlušies; no tā mēs noprotam, ka ir pēdējā stunda.

¹⁹ No mums viņi ir izgājuši, bet viņi nav bijuši mūsējie, jo, ja tie būtu bijuši mūsējie, tie būtu pie mums palikuši, bet viņi nav pie mums palikuši, lai atklātos, ka viņi nav visi mūsēji.

²⁰ Jums ir svaidījums no Svētā, un jūs zināt visu.

²¹ Es esmu jums rakstītājs ne tāpēc, ka jūs nezināt patiesību, bet tāpēc, ka jūs to zināt un ka meli nekad nav no patiesības.

²² Kas ir melis, ja ne tas, kas noliedz, ka Jēzus ir Kristus? Tas ir antikrists, kas noliedz Tēvu un Dēlu.

²³ Katram, kas noliedz Dēlu, nav Tēva, tam, kas apliecina Dēlu, ir arī Tēvs.

²⁴ Jūsos lai paliek tas, ko esat dzirdējuši no sākuma. Ja jūsos paliks tas, ko esat dzirdējuši no sākuma, tad arī jūs paliksit Dēlā un Tēvā.

²⁵ Šis ir tas apsolījums, ko Viņš mums ir apsolījis – mūžīgā dzīvība.

²⁶ To es esmu jums rakstītājs par tiem, kas jūs maldina.

²⁷ Arī jūs svaidījumu saņēmt no Viņa, un tas paliek jūsos, un jums nevajag, ka kāds jūs mācītu; bet, kā Viņa svaidījums māca jums visas lietas un ir patiesīgs un nav meli un kā Viņš jūs ir mācījis, tā palieciet Viņā.

²⁸ Un tagad, bērniņi, palieciet Viņā, lai, kad Viņš parādīsies, mums būtu drošs prāts un mēs, Viņam atnākot, nepaliktu kaunā.

²⁹ Ja jūs zināt, ka Viņš ir taisns, tad jūs saprotat, ka katrs, kas dara taisnību, ir no Viņa piedzimis.

3. nodaļa

¹ Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni, un mēs tādi arī esam. Pasaule mūs tāpēc neatzīst, ka tā Viņu nav atzinusi.

² Mīlie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsīm. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsīm Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsīm Viņu, kāds Viņš ir.

³ Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, kā Viņš ir šķīsts.

⁴ Katrs, kas dara grēku, dara arī netaisnību; grēks ir netaisnība.

⁵ Jūs zināt, ka Viņš ir atklājies, lai grēkus atņemtu, un grēku nav Viņā.

⁶ Katrs, kas paliek Viņā, negrēko; katrs, kas grēko, nav Viņu redzējis, nedz Viņu atzinis.

⁷ Bērni, lai neviens jūs nemaldina: kas dara taisnību, ir taisns, tā kā Viņš ir taisns.

⁸ Kas dara grēku, ir no velna, jo velns grēko no sākuma. Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai Viņš iznīcinātu velna darbus.

⁹ Ikviens, kas ir no Dieva dzimis, nedara grēku, jo Viņa sēkla paliek viņā un tas nevar grēkot, jo viņš ir no Dieva dzimis.

¹⁰ No tā var pazīt Dieva bērnus un velna bērnus; katrs, kas nedara taisnību, nav no Dieva, arī tas ne, kas nemīl savu brāli.

¹¹ Jo šī ir tā vēsts, ko esat dzirdējuši no sākuma, ka mums būs citam citu mīlēt, ¹² ne kā Kains, kas bija no ļaunā un nokāva savu brāli, bet kādēļ viņš to nokāva? Tāpēc ka viņa darbi bija ļauni un viņa brāļa darbi taisni.

¹³ Nebrīnieties, brāļi, ja pasaule jūs ienīst.

¹⁴ Mēs zinām, ka esam no nāves pārgājuši dzīvībā, jo mēs mīlam brāļus; kas nemīl, paliek nāvē.

¹⁵ Katrs, kas savu brāli ienīst, ir slepkava, un jūs zināt, ka neviens slepkava nepatur sevī mūžīgo dzīvību.

¹⁶ No tā mēs esam noprātuši mīlestību, ka Viņš Savu dzīvību par mums ir atdevis; tad arī mums pienākas atdot savu dzīvību par brāļiem.

¹⁷ Bet kam ir laicīga manta un viņš redz savu brāli ciešam trūkumu un aizslēdz viņam savu sirdi, kā gan Dieva mīlestība paliktu viņā?

¹⁸ Bērniņi, nemīlēsim vārdiem, nedz ar mēli, bet ar darbiem un ar patiesību!

¹⁹ No tā mēs zināsim, ka piederam patiesībai un varēsīm savu sirdi Viņa priekšā klusināt, ²⁰ ka, ja mūsu sirds mūs pazudina, Dievs ir lielāks nekā mūsu sirds un zina visas lietas.

²¹ Mīļie, kad mūsu sirds nepazudina mūs, tad mums ir paļāvība uz Dievu, ²² un visu, ko mēs lūdzam, to saņemam no Viņa, jo mēs turam Viņa baušļus un darām to, kas Viņam patīkams.

²³ Bet šis ir Viņa bauslis, lai mēs ticam Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārdam un mīlam cits citu, kā Viņš mums pavēlējis.

²⁴ Kas Viņa baušļus tur, tas paliek Viņā un Viņš tanī, bet no tā mēs noskārstam, ka Viņš paliek mūsos, proti, no Gara, ko Viņš mums ir devis.

4. nodaļa

¹ Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus pravieši ir izgājuši pasaulē.

² No tā atzīstiet Dieva Garu: ikviens gars, kas apliecina Jēzu Kristu miesā nākušū, ir no Dieva.

³ Un ikviens gars, kas neapliecina Jēzu, nav no Dieva, tas ir antikrista gars, par ko jūs esat dzirdējuši, ka viņš nāks; tas jau tagad ir pasaulē.

⁴ Jūs, bērniņi, esat no Dieva un esat viņus uzvarējuši, jo lielāks ir Tas, kas jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē.

⁵ Viņi ir no pasaules, tāpēc viņu runa ir pasaulīga, un pasaule klausā viņus.

⁶ Mēs esam no Dieva; kas Dievu atzīst, klausā mūs, kas nav no Dieva, neklausā mūs. No tā pazīstam patiesības garu un maldu garu.

⁷ Mīļie, mīlēsim cits citu, jo mīlestība ir no Dieva, un katrs, kas mīl, ir no Dieva dzimis un atzīst Dievu.

⁸ Kas nemīl, nav Dievu atzinis, jo Dievs ir mīlestība.

⁹ Redzama kļuvusi ir Dieva mīlestība mūsu starpā, Dievam Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtot pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu.

¹⁰ Šī ir tā mīlestība nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai.

¹¹ Mīļie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt.

¹² Dievu neviens nekad nav redzējis; ja mēs mīlam cits citu, tad Dievs mājō mūsos, un Viņa mīlestība ir mūsu vidū tapusi pilnīga.

¹³ No tā mēs atzīstam, ka mēs esam Viņā un Viņš mūsos, ka Viņš mums no Sava Gara ir devis.

¹⁴ Un mēs esam redzējuši un apliecinām, ka Tēvs ir sūtījis Savu Dēlu par pasaules Glābēju.

¹⁵ Kas apliecina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, tanī paliek Dievs un viņš Dievā.

¹⁶ Mēs esam atzinuši un ticam mīlestībai, kas Dievam ir uz mums. Dievs ir mīlestība, un, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā.

¹⁷ Ar to mīlestība ir pie mums kļuvusi pilnīga, ka mums ir droša paļāvība tiesas dienā, jo, kāds Viņš ir, tādi arī mēs esam šinī pasaulē.

¹⁸ Baiļu nav mīlestībā, bet pilnīgā mīlestība aizdzen bailes, jo bailēm ir mokas; kas baiļojas, nav sasniedzis pilnību mīlestībā.

¹⁹ Mīlēsīm, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis.

²⁰ Ja kāds saka: es mīlu Dievu, – un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis; jo, kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis.

²¹ Un šis bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl Dievu, būs mīlēt arī savu brāli.

5. nodaļa

¹ Ikviens, kas tic, ka Jēzus ir Kristus, ir no Dieva dzimis, un ikviens, kas mīl To, kas Viņu ir dzemdinajis, mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis.

² No tā mēs noprotam, ka mēs Dieva bērnus mīlam, kad mīlam Dievu un turam Viņa baušļus.

³ Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti; ⁴ jo viss, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli – mūsu ticība.

⁵ Kas ir pasaules uzvarētājs? Tikai tas, kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls.

⁶ Viņš ir tas, kurš nācis caur ūdeni un asinīm, Jēzus Kristus, ne ūdeni vien, bet ar ūdeni un asinīm. Un Gars ir liecinieks, jo Gars ir patiesība.

⁷ Jo trīs ir, kas dod liecību debesīs: Tēvs, Vārds un Svētais Gars, un šie trīs ir viens.

⁸ Un trīs ir, kas liecina virs zemes: Gars, ūdens un asinis, un šie trīs ir kopā.

⁹ Ja pieņemam cilvēku liecību, tad Dieva liecība ir lielāka, proti, šī ir Dieva liecība, ko Viņš ir nodevis par Savu Dēlu.

¹⁰ Kas tic uz Dieva Dēlu, tam ir liecība Viņā. Kas netic Dievam, tas Viņu ir darījis par meli, tāpēc ka tas nav ticējis tai liecībai, ko Dievs ir nodevis par Savu Dēlu.

- ¹¹ Un šī ir tā liecība, ka Dievs mums ir devis mūžīgu dzīvību, un šī dzīvība ir Viņa Dēlā.
- ¹² Kam Dēls ir, tam ir dzīvība, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības.
- ¹³ To es jums rakstu, lai jūs zinātu, ka jums ir mūžīga dzīvība, kas ticat Dieva Dēla Vārdam.
- ¹⁴ Un šī pašāvība mums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta.
- ¹⁵ Ja zinām, ka Viņš mūs klausā, ko vien lūdzam, tad zinām, ka saņemam to, ko esam no Viņa lūguši.
- ¹⁶ Ja kāds redz savu brāli darām grēku, kas nav nāves grēks, tas lai lūdz Dievu, un Viņš tam dos dzīvību, proti, tādiem, kas nedara nāves grēku. Ir nāves grēks, par to es nesaku, lai lūdz.
- ¹⁷ Katra netaisnība ir grēks, bet ir grēks, kas nav nāves grēks.
- ¹⁸ Mēs zinām, ka ikviens, kas no Dieva dzimis, negrēko, bet tas, kas no Dieva dzimis, pasargā sevi, un ļaunais neaizskar viņu.
- ¹⁹ Mēs zinām, ka esam no Dieva, un visa pasaule ir grimusi ļaunumā.
- ²⁰ Bet mēs zinām, ka Dieva Dēls ir nācis un mums tādu prātu ir devis, ka atzīstam vienīgi patieso, un mēs jau esam patiesajā – Viņa Dēlā Jēzū Kristū. Šis ir patiesais Dievs un mūžīgā dzīvība.
- ²¹ Bērniņi, sargaities no elkiem.

Jāņa 2. vēstule

(V.E.: Krieviski: «Второе соборное послание святого апостола Иоанна Богослова» {[R-EVANG2](#)}. Rakstīta ap 67.gadu.)

- ¹ Es, presbiteris, izredzētajai nama mātei un viņas bērniem, ko es patiesi mīlu, un ne tikai es, bet arī visi, kas atzinuši patiesību, ² tās patiesības dēļ, kas mīt mūsos un būs ar mums mūžīgi.
- ³ Ar mums būs žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva Tēva un no Jēzus Kristus, Tēva Dēla, patiesībā un mīlestībā.
- ⁴ Es ļoti priecājos, ka esmu atradis starp javiem bērniem tādus, kas dzīvo patiesībā pēc pavēles, ko no Tēva esam saņēmuši.
- ⁵ Tagad es tevi lūdzu, cienītā, ne jaunu bausli tev rakstīdams, bet to, kas mums bija no sākuma, lai cits citu mīlam.
- ⁶ Un šī ir tā mīlestība, ka mēs dzīvojam pēc Viņa baušļiem. Šis ir tas bauslis, kā jūs esat dzirdējuši no sākuma, lai jūs dzīvotu pēc tā.
- ⁷ Jo daudzi maldinātāji ir izgājuši pasaulē; kas neapliecina miesā nākušo Jēzu Kristu, tas ir maldinātājs un antikrists.
- ⁸ Lūkojieties uz sevi, ka nepazaudējat to, ko mēs esam darbā panākuši, bet ka saņemam pilnu algu.
- ⁹ Ikviens, kas aiziet no Kristus mācības un nepaliek tanī, ir bez Dieva; tam, kas paliek šinī mācībā, ir Tēvs un Dēls.
- ¹⁰ Ja kāds nāk pie jums un nesludina šo mācību, tad neuzņemiet viņu savās mājās un nesveiciniet viņu.
- ¹¹ Ja kas viņu sveicina, ņem dalību viņa ļaunajos darbos.
- ¹² Kaut gan man jums ir daudz ko rakstīt, es negribēju to darīt uz papīra un ar tinti, bet es ceru nākt pie jums un runāt no mutē uz muti, lai mūsu prieks būtu pilnīgs.
- ¹³ Tevi sveicina tavas izredzētās māsas bērni.

Jāņa 3. vēstule

(V.E.: Krieviski: «Третье соборное послание святого апостола Иоанна Богослова» {[R-EVANG2](#)})

- ¹ Es, presbiteris, savam mīļotajam Gajam, ko es mīlu patiesībā.
- ² Mīļais, es tev novēlu visās lietās tādu labklājību un veselību, kāda jau ir tavai dvēselei.
- ³ Jo es ļoti priecājos, kad atnāca brāļi un liecināja par tavu patiesību, ka tu dzīvo jau patiesībā.
- ⁴ Man nav lielāka prieka kā dzirdēt, ka mani bērni dzīvo patiesībā.
- ⁵ Mīļais, ar uzticību tu visu esi darījis brāļiem un turklāt vēl svešiniekiem, ⁶ kas liecinājuši par tavu mīlestību draudzes priekšā. Tu darīsi labi, tos izvadīdams tā, kā tas ir cienīgi Dieva priekšā.

⁷ Jo Viņa Vārda dēļ viņi ir izgājuši, neņemdami neko no pagāniem.

⁸ Tad nu mums pienākas tādus uzņemt, lai mēs kļūtu patiesības līdzdarbinieki.

⁹ Es draudzei esmu rakstījis, bet Diotrefs, kas labprāt grib būt pirmais viņu vidū, neuzņem mūs.

¹⁰ Tāpēc, kad nākšu, es pieminēšu viņa darbus, ko viņš dara, ļauniem vārdiem aprunādams mūs, un ar to viņam nepietiek, viņš pats neuzņem brāļus un neļauj to darīt tiem, kas to grib, un izstumj tos no draudzes.

¹¹ Mīļais, neseko ļaunajam, bet labajam. Kas dara labu, ir no Dieva; kas dara ļaunu, nav Dieva redzējis.

¹² Demētrijam par labu ir liecinājuši visi, arī pati patiesība. Arī mēs dodam viņam labu liecību, un to zini, ka mūsu liecība ir patiesīga.

¹³ Man būtu tev daudz ko rakstīt, bet es negribu tev rakstīt ar tinti un spalvu, ¹⁴ bet ceru it drīz tevi redzēt, tad mēs runāsim no mutē uz muti.

¹⁵ Miers lai ir ar tevi. Draugi tevi sveicina. Sveicini draugus, katru atsevišķi.

Jūdas vēstule

(V.E.: Krieviski: «Соборное послание святого апостола Иуды» {[R-EVANG2](#)})

¹ Jūda, Jēzus Kristus kalps un Jēkaba brālis, aicinātajiem brāļiem, kas Dievā Tēvā mīlēti un Jēzū Kristū pasargāti: ² žēlastība, miers un mīlestība lai jums bagātīgi!

³ Mīļie, tā kā man ļoti rūpēja jums rakstīt par mūsu kopējo pestīšanu, tad sirds mani spieda jūs pamācīt šinī rakstā turpināt cīņu par to ticību, kas svētiem reiz uzticēta.

⁴ Jo ir iezagušies kādi ļaudis, par kuriem sen jau rakstīts, kas likti nākamajam sodam, bezdievji, kas mūsu Dieva žēlastības vietā nododas kauna dzīvei un noliedz mūsu vienīgo valdnieku un Kungu Jēzu Kristu.

⁵ Bet es jums, lai gan jūs jau visu zināt, gribu atgādināt, ka Tas Kungs gan izglāba tautu no Ēģiptes zemes, bet pēc tam nomaitāja tos, kas neticēja.

⁶ Un eņģeļus, kas savu augsto stāvokli nebija nosargājuši, bet savu mājokli atstājuši, Viņš mūžīgās saitēs saistītus tur ieslēgtus tumsā lielās dienas tiesai.

⁷ Tā Sodoma, Gomora un apkārtējās pilsētas, kuras šiem līdzīgi padevās netiklībai un nomaldījās pret dabīgās miesas kārībās, ir noliktas par atbaidošu piemēru mūžīga uguns soda izciešanai.

⁸ Tāpat arī šie, sekodami saviem sapņiem, apgāna miesu, nicina augsto valdnieku, zaimo debess varas.

⁹ Turpretim virseņģelis Miķelis, kad viņam bija Mozus miesas dēļ vārdu cīņa ar velnu, neiedrošinājās par viņu izteikt zaimu spriedumu, bet tikai sacīja: Tas Kungs lai tevi soda!

¹⁰ Bet šie zaimo visu, ko tie nesaprot, turpretim visās tais lietās, kuras tie izprot dabīgi – līdzīgi neprātīgiem dzīvniekiem, tie iet bojā.

¹¹ Vai tiem, jo tie ir staigājuši Kaina ceļu, krituši peļņas dēļ Bileāma maldos un gājuši bojā, pretodamies kā Kora.

¹² Viņi ir kauna traipi jūsu mīlestības mielastos, bez bijības mielodamies līdz ar jums, sevis pašu ganītāji, vēja dzenāti bezūdens mākoņi, koki, kas rudenī bez augļiem, divkārt miruši, izrauti ar saknēm, ¹³ trakojošas jūras bangas, kas izgāž putās savu pašu kaunu, nomaldījušās zvaigznes, kam lemta mūžīgā galējā tumsa.

¹⁴ Bet šiem arī Ēnohs, septītais pēc Ādama, ir sludinājis, sacīdams: redzi, Tas Kungs nāk ar daudz tūkstošiem Savu svēto ¹⁵ tiesāt visus un sodīt visus bezdievjus viņu bezdievīgo darbu dēļ, ko tie darījuši, un visu nekaunīgo vārdu dēļ, ko bezdievīgi grēcinieki ir runājuši pret viņu.

¹⁶ Tie ir kurnētāji, kas sūdzas par likteni un dzīvo savās kārībās, tie ar savu muti runā lielus vārdus, glaimodami acu priekšā sava labuma dēļ.

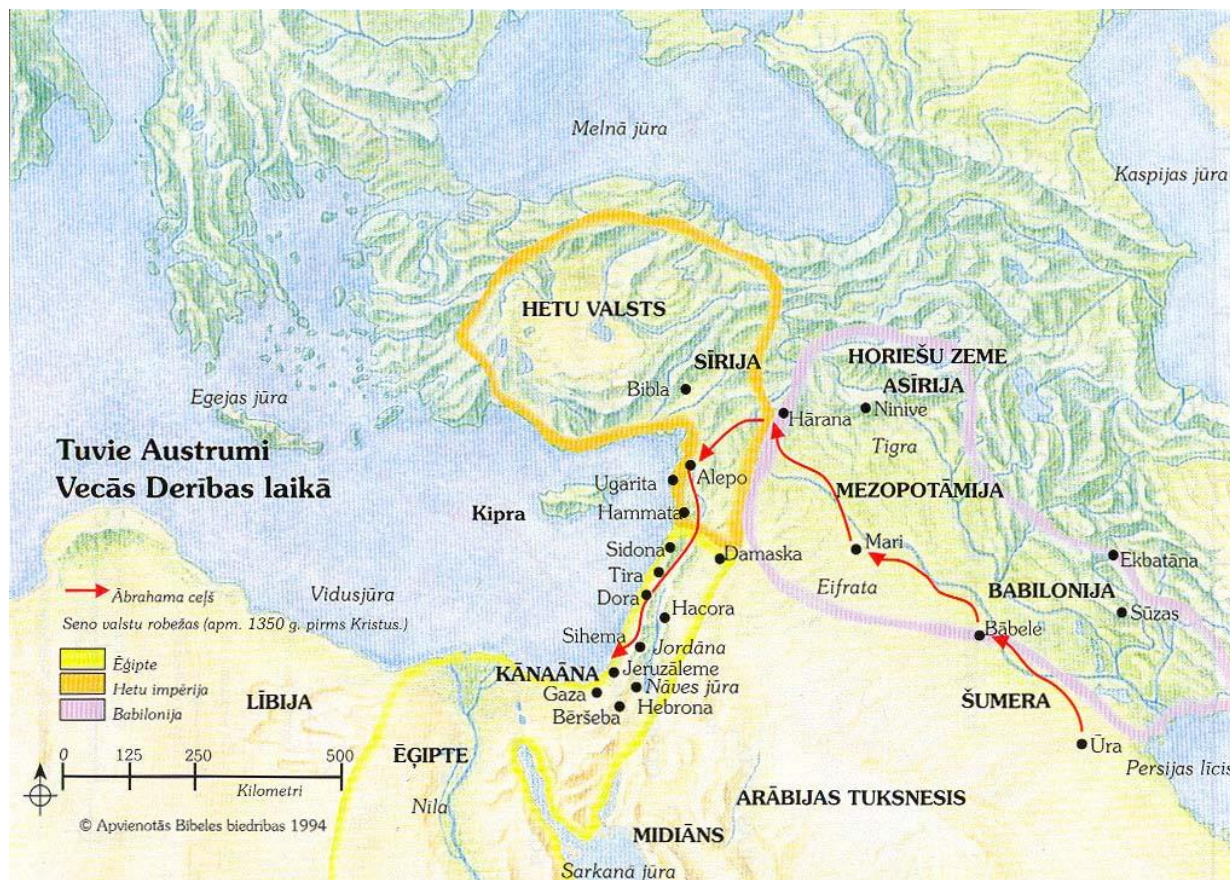
¹⁷ Bet jūs, mīļie, pieminiet vārdus, kurus jums mūsu Kunga Jēzus Kristus apustuļi ir sacījuši savā laikā; ¹⁸ to viņi teica jums: pēdējā laikā būs smējēji, kas dzīvos savās pašu bezdievīgajās kārībās, – ¹⁹ tie, kas nošķiras, laicīgi cilvēki, kam nav Gara.

²⁰ Bet jūs, mīļotie, stiprinādamies savā visusvētākajā ticībā, lūdziet Dievu Svētajā Garā.

²¹ Un pasargait sevi Dieva mīlestībā, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, lai iemantotu mūžīgo dzīvību.

²² Un citus, kas šaubās, apžēlojiet, ²³ glābiet, no uguns izraudami, citus apžēlojiet ar bailēm, nīzdami pat miesas apgānītās drēbes.

²⁴ Bet Tam, kas spēj jūs pasargāt, ka neklūpat, un nostatīt nevainīgus un līksmus Savas godības priekšā, ²⁵ vienīgajam Dievam, mūsu Glābējam, lai ir caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu, godība, varenība, spēks un vara no mūžības, tagad un mūžu mūžos! Āmen.

Tuvie Austrumi Vecās Derības laikos:

VEcordia ir Valda Egles elektroniska literāra dienasgrāmata, kurā viņš ir citējis arī daudzus citu autoru tekstus. Vekordija dibināta 2006.gada 30.jūlijā un sākotnēji sastāvēja no lineāri numurētiem sējumiem, katrs apmēram 250 lappušu apjomā A4 formātā, taču vēlāk par galveno izdevuma eksistences formu kļuva «izvilkumi». Vekordijas izvilkums ir fails, kurā atkārtots viena vai vairāku Vekordijas iecirkņu teksts bez lineāras numerācijas un bez iepriekš uzdota apjoma. Izvilkums parasti reproducē kādu Valda Egles vai cita autora grāmatu vai brošūru. Izvilkuma faila nosaukumā pirmais burts «L» nozīmē, ka grāmatas pamatteksts ir dots latviski, burts «E», ka angļiski, burts «R», ka krieviski, un burts «M», ka jaukts. Burts «S» nozīmē, ka fails ir sagatave, kura vēl tiks stipri modificēta, bet burts «X» apzīmē faksimilus. Dienasgrāmatas VEcordia oriģinālos un izvilkumu failus Jums **ir tiesības** kopēt, pārsūtīt pa e-pastu, ievietot WWW serveros, izdrukāt un nodot citām personām bez maksas informatīvos, estētiskos vai diskusiju nolūkos. Bet, pamatojoties uz LR un starptautiskajām autortiesībām, **ir aizliegta** šī faila jebkura veida komerciāla izmantošana bez Dienasgrāmatas autora rakstiskas atļaujas, un **ir aizliegts** šos failus jebkurā veidā modificēt. Ja attiecībā uz šeit doto tekstu bez Dienasgrāmatas autora tiesībām darbojas vēl citas autortiesības, Jums jārespektē arī tās.

Šī sējuma izdošanas brīdī (kurš titullapā apzīmēts ar vārdu «Versija:») Vekordijas galvenās pārstāvēniecības Internetā bija vietnes: <http://vekordija.blogspot.com/> – latviešu grāmatām; <http://vecordija.blogspot.com/> – krievu grāmatām.

Satura rādītājs

VEcordia	1
Izvilkums L-EVANG2	1
Bībele	1
MATEJS un VĒSTULES	1
3. Mateja evaņģēlijs	2
1. nodaļa	2
2. nodaļa	2
3. nodaļa	3
4. nodaļa	3
5. nodaļa	4
6. nodaļa	5
7. nodaļa	6
8. nodaļa	7
9. nodaļa	8
10. nodaļa	9
11. nodaļa	10
12. nodaļa	11
13. nodaļa	12
14. nodaļa	14
15. nodaļa	15
16. nodaļa	16
17. nodaļa	17
18. nodaļa	17
19. nodaļa	18
20. nodaļa	19
21. nodaļa	20
22. nodaļa	21
23. nodaļa	22
24. nodaļa	23
25. nodaļa	25
26. nodaļa	26
27. nodaļa	28
28. nodaļa	29
4. Pseudopāvilu vēstules	31
Pāvila vēstule efeziešiem	31
1. nodaļa	31
2. nodaļa	31
3. nodaļa	32
4. nodaļa	32
5. nodaļa	33
6. nodaļa	34
Pāvila vēstule filipiešiem	34
1. nodaļa	34
2. nodaļa	35
3. nodaļa	36
4. nodaļa	36
Pāvila vēstule kolosiešiem	37
1. nodaļa	37
2. nodaļa	38
3. nodaļa	38
4. nodaļa	39

Pāvila 1. vēstule tesalonīķiešiem	39
1. nodaļa	39
2. nodaļa	40
3. nodaļa	40
4. nodaļa	41
5. nodaļa	41
Pāvila 2. vēstule tesalonīķiešiem	42
1. nodaļa	42
2. nodaļa	42
3. nodaļa	43
Pāvila 1. vēstule Timotejam	43
1. nodaļa	43
2. nodaļa	44
3. nodaļa	44
4. nodaļa	45
5. nodaļa	45
6. nodaļa	46
Pāvila 2. vēstule Timotejam	46
1. nodaļa	46
2. nodaļa	47
3. nodaļa	47
4. nodaļa	48
Pāvila vēstule Titam	48
1. nodaļa	48
2. nodaļa	49
3. nodaļa	49
5. Pārējās vēstules	51
Vēstule ebrejiem	51
1. nodaļa	51
2. nodaļa	51
3. nodaļa	52
4. nodaļa	52
5. nodaļa	53
6. nodaļa	53
7. nodaļa	53
8. nodaļa	54
9. nodaļa	55
10. nodaļa	55
11. nodaļa	56
12. nodaļa	57
13. nodaļa	58
Jēkaba vēstule	59
1. nodaļa	59
2. nodaļa	60
3. nodaļa	60
4. nodaļa	61
5. nodaļa	61
Pētera 1. vēstule	62
1. nodaļa	62
2. nodaļa	63
3. nodaļa	63
4. nodaļa	64
5. nodaļa	64
Pētera 2. vēstule	65
1. nodaļa	65
2. nodaļa	65
3. nodaļa	66

Jāņa 1. vēstule	67
1. nodaļa	67
2. nodaļa	67
3. nodaļa	68
4. nodaļa	69
5. nodaļa	69
Jāņa 2. vēstule	70
Jāņa 3. vēstule	70
Jūdas vēstule	71
Tuvie Austrumi Vecās Derības laikos:	73
Satura rādītājs.....	74